

LUNI 14 DECEMBRIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

(Ședința a fost deschisă la ora 17.00)

1. Reluarea sesiunii

Președinte. – Declar redeschisă sesiunea Parlamentului European suspendată joi, 26 noiembrie 2009.

2. Comunicările Președintelui

Președinte. – În deschiderea ultimei sesiuni a Parlamentului European în 2009, aș dori în primul rând să transmit tuturor deputaților europeni urările mele sincere pentru sezonul Crăciunului care se apropie, pentru festivalul Chanukah, care a început deja, și pentru noul an. În numele tuturor deputaților în Parlamentul European, aș dori să exprim aceleași urări sincere administrației, tuturor celor care lucrează direct cu Parlamentul și ne sprijină în activitatea noastră.

Aș dori, de asemenea, să menționez atacul asupra prim-ministrului italian, Silvio Berlusconi. Atacul merită condamnarea noastră echivocă. Discuțiile politice nu trebuie să se desfășoare într-un asemenea mod. Incidentul de ieri nu ar fi trebuit să aibă loc. Sperăm că dl Berlusconi va putea părăsi în curând spitalul, și îi dorim însănătoșire grabnică.

Cu permisiunea dumneavoastră, aș dori să menționez, de asemenea, o aniversare importantă pentru mine personal. Ieri s-au împlinit 28 de ani de la instituirea legii marțiale din Polonia de către autoritățile comuniste de atunci. Prin urmare, aproximativ 100 de persoane și-au pierdut viața, printre care cei nouă mineri împușcați în timpul grevei de la mina Wujek. Mai multe mii de activiști ai opoziției democratice au fost internați, iar alții au fost chiar închiși. Acest lucru urmărea să despartă și să distrugă sindicatul Solidaritatea. Fac trimitere la aceste evenimente deoarece aș dori să atrag atenția asupra a cât de mult s-a schimbat Europa în ultimele două sau trei decenii, dar și asupra modului în care ar trebui să facem eforturi pentru pace și drepturile omului pe continentul nostru și în întreaga lume.

De asemenea, aș dori să profit de ocazie pentru a vă reaminti că miercuri, la ora 12.00, va avea loc o ceremonie pentru prezentarea Premiului Saharov pentru libertatea de gândire. Anul acesta premiul a fost acordat lui Lyudmila Alexeyeva, Sergei Kovalev și Oleg Orlov, care reprezintă organizația Memorial pentru apărarea drepturilor omului din Rusia. Continentul nostru s-a confruntat cu o foarte mare suferință în timpul secolului XX, astfel încât înțelegem foarte bine importanța luptei pentru drepturile omului în jurul lumii, și în special pe continentul european. Prin urmare, acest eveniment are o importanță deosebită pentru noi.

Francesco Enrico Speroni, în numele Grupului EFD. – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, îmi cer scuze dacă nu vorbesc în conformitate cu procedura adecvată, dar am vrut să-mi exprim solidaritatea personală și pe cea a grupului meu față de prim-ministrul Berlusconi.

Președinte. – Am vorbit în numele întregului Parlament European.

Gianni Pittella, în numele Grupului S&D. – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, împreună cu dl Sassoli și toți membrii Partidului Democrat din cadrul Grupului S&D, am dori să exprimăm aceleași cuvinte de solidaritate față de prim-ministrul italian, Silvio Berlusconi, și să subliniem faptul că acest act a fost abominabil, inacceptabil și nejustificat.

Suntem adversari fervenți ai dlui Berlusconi, dar suntem adversari politici. Nu îl considerăm pe dl Berlusconi, sau oricare alt adversar, ca pe inamicul nostru. Nu există o altă modalitate de a lupta și câștiga decât prin luptă politică și civilă. Nu vom permite nimănui să împingă vivacitatea dezbaterii politice pe un drum periculos de ură și violență, care este primul pas spre practici autoritare și antidemocratice. Este adevărat că, încă o dată, acest Parlament își demonstrează calmul superior, respectul și maturitatea democratică.

Mario Mauro, în numele Grupului PPE. – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, aș dori, de asemenea în numele grupului meu, să ofer în mod informal sincerele mele mulțumiri, în primul rând dumneavoastră, care ați prezentat ceea ce s-a întâmplat în cei mai adecvați termeni, și anume „nedemn”, dar chiar mai mult

decât atât, dacă este posibil, colegilor mei deputați italieni în Parlamentul European și, în special, dlui Pittella, pentru cuvintele lor.

Nu intenționez să mă angajez în speculații politice de orice fel. Ceea ce s-a întâmplat ar putea să ne ducă cu adevărat pe marginea prăpastiei, și astfel, numai apelul unanim venit din partea Parlamentului ne poate ghida în această perioadă dificilă. De aceea, mulțumesc Parlamentului și Europei pentru contribuția lor la viață și la dezvoltarea democratică din Italia.

3. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

4. Cerere de ridicare a imunității parlamentare: consultați procesul-verbal

5. Componența comisiilor și delegațiilor: consultați procesul-verbal

6. Interpretarea Regulamentului de procedură: consultați procesul-verbal

7. Transmiterea de către Consiliu a textelor acordurilor: a se vedea procesul-verbal

8. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

9. Întrebări orale și declarații scrise (depunere): consultați procesul-verbal

10. Transferuri de credite: a se vedea procesul-verbal

11. Petiții: a se vedea procesul-verbal

12. Ordinea lucrărilor

Președinte. – A fost distribuită versiunea finală a proiectului de ordine de zi întocmit de Conferința președinților în cadrul reuniunii sale din 10 decembrie, în conformitate cu articolul 137 din Regulamentul de procedură. Au fost propuse următoarele modificări:

Luni – nicio modificare

Marți

Grupul EFD a solicitat includerea unei întrebări cu solicitare de răspuns scris adresată Comisiei, privind principiul subsidiarității. Aceasta a fost o solicitare scrisă adresată Biroului Parlamentului European. Aș dori să invit un reprezentant al Grupului EFD să spună ceva despre acest lucru.

Francesco Enrico Speroni, în numele Grupului EFD. – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, am cerut ca această întrebare cu solicitare de răspuns scris să fie adăugată pe ordinea de zi, deoarece considerăm că Parlamentul ar trebui să primească un răspuns adecvat la un astfel de punct important, și acesta este motivul pentru care solicităm această modificare pe ordinea de zi.

(Parlamentul a acceptat cererea)

Președinte. – Doamnelor și domnilor, vă rugăm să rețineți că acest punct va fi inclus ca ultimul punct pe ordinea de zi de marți seara. Termenul pentru depunerea propunerilor de rezoluții este marți, 15 decembrie, ora 10.00, iar cel pentru propunerile de rezoluții comune și amendamente este miercuri, 16 decembrie, ora 10.00. Votul va avea loc joi. Așadar acesta este ultimul punct pentru mâine, propunerile de rezoluții vor fi prezentate miercuri, iar votul va avea loc joi.

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, dacă am înțeles corect, ați făcut trimitere la o rezoluție în legătură cu propunerea de rezoluție care a fost depusă inițial. Cu toate acestea, nu am căzut de acord în mod expres dacă va exista o rezoluție sau nu.

Președinte. – Aveți dreptate. Cererea a fost depusă împreună cu rezoluția.

Miercuri – nicio modificare

Joi

Există observații cu privire la ziua de joi?

Fiorello Provera, în numele Grupului EFD. – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, mai multe probleme urgente sunt programate pentru joia viitoare. A treia dintre aceste probleme urgente este dezbateră situației din Azerbaidjan. Mass media, inclusiv cea occidentală, a raportat o încăierare care a implicat doi tineri bloggeri și alte două persoane, într-un loc public. O persoană a fost arestată și a fost pronunțată o hotărâre judecătorească, și cred că trebuie să analizăm problema în profunzime și să verificăm dacă totul a fost făcut în conformitate cu legea.

În același timp totuși au avut loc evenimente deosebit de grave în Filipine în ultimele zile: 57 de persoane dintr-un convoi de sprijinire a unui candidat la președinție au fost masacrați de un grup armat, care a exploatat situația revoluționară pentru a ridica armele împotriva guvernului, în așa măsură încât a fost declarată legea marțială în Filipine.

Prin urmare, vă rog, doamnelor și domnilor, ca situația din Filipine să înlocuiască problema din Azerbaidjan ca cel de-al treilea punct pe agenda de joi. Există o diferență clară între gravitatea a ceea ce s-a întâmplat în Azerbaidjan și...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

(Parlamentul a respins cererea)

Dezbateră referitoare la Azerbaidjan rămâne pe ordinea de zi, și astfel ordinea de zi pentru joi rămâne neschimbată.

(Ordinea lucrărilor a fost în acest fel stabilită)

13. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

14. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Președinte. – Următorul punct îl reprezintă intervențiile cu durată de un minut privind chestiuni de importanță politică.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Dle Președinte, nu știu dacă ceea ce urmează să spun mai are legătură cu ordinea de zi, dar cred că este momentul cel mai potrivit pentru a fi menționat. Una dintre consecințele Tratatului de la Lisabona este, desigur, faptul că numărul deputaților în Parlamentul European se va schimba, iar pentru Austria acest lucru înseamnă că doi noi deputați se vor alătura acestui Parlament. Acești deputați sunt pregătiți, au fost aleși și este important să vină aici curând.

Aș dori să vă întreb ce măsuri au fost luate deja pentru a li se permite acestor deputați europeni să își ocupe locurile aici repede, fie ca observatori, fie ca deputați cu drepturi depline, sau ce măsuri intenționați să întreprindeți pentru ca acest lucru să se aibă loc rapid.

Președinte. – Prima măsură în această chestiune ar trebui luată de către Consiliul European. Am luat cuvântul în cadrul Consiliului European, joia trecută, și am spus clar că este extrem de important pentru Parlament ca primele măsuri juridice să fie luate de Consiliu, pentru a ne permite să acceptăm deputații suplimentari, și pentru a ști din ce țări vor proveni aceștia. Acest lucru trebuie realizat în conformitate cu principiile de drept, iar această măsură ar trebui luată de Consiliu. Solicit în continuare Consiliului să ia măsurile corespunzătoare. În urma unei decizii inițiale luate de Consiliu, următoarele măsuri ar trebui luate de către Parlament.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Dle Președinte, aș dori să condamn în acest Parlament provocările, abuzurile de putere și amenințările continue ale președintelui Venezuelei, Hugo Chávez. Cu metoda sa dictatorială de guvernare, acesta amenință, printre altele, libertatea de exprimare în Venezuela și ordinea democratică în America Latină.

Președintele Chávez a închis treizeci de posturi de radio și câteva canale de televiziune. Acesta amenință și pedepsește jurnaliști în Venezuela, întrucât aceștia nu sprijină regimul său autocratic.

Din cauza tuturor acestor lucruri, dle Președinte, ar trebui subliniat, de asemenea, faptul că în timp ce în Venezuela există întreruperi de electricitate, lipsă de apă și penurie de alimente, iar sărăcia continuă să crească în urma administrării defectuoase de către guvernul Chávez, tiranul venezuelian încearcă să mușamalizeze totul aruncând în aer poduri de frontieră și amenințând Columbia. Acesta laudă teroriștii internaționali și se compară cu dictatorii despotici ai lumii, iar cuvintele și discursurile sale reprezintă provocări continue și incitări la război menite să destabilizeze continentul american.

Acesta este motivul pentru care Parlamentul, care este întotdeauna angajat libertății și democrației în orice parte a lumii, trebuie să condamne cu fermitate politicile autocratice și dictatoriale ale lui Hugo Chávez în Venezuela.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Dle Președinte, aș dori detalii suplimentare cu privire la consecințele reducerii cu 40 % a cotelor globale de ton care poate fi pescuit.

La 15 noiembrie în Recife, Comisia internațională pentru conservarea tonului de Atlantic (ICCAT) a decis că toate părțile contractante trebuie să își reducă cu cel puțin 40 % capacitatea de pescuit. Această măsură înseamnă că în 2010 cota mondială de ton roșu care poate fi pescuit va fi redusă la 13 500 de tone, față de 22 000 de tone în prezent.

Într-adevăr, statele membre ale ICCAT au decis să vizeze supracapacitatea flotelor de pescuit, pentru a le reduce la jumătate până în 2011. Sezonul de pescuit pentru navele care pescuiesc ton va fi, de asemenea, redus la o lună, fără posibilitate de prelungire. Aceste măsuri, necesare pentru conservarea speciilor, și care vor fi transpuse în legislația Uniunii Europene, vor pune în pericol activitatea pescarilor europeni.

Aș dori să știu ce măsuri sunt avute în vedere pentru a sprijini condițiile de trai ale pescarilor și pentru a opri planurile de reducere a flotei. Ce măsuri au fost luate pentru a reduce consecințele socio-economice foarte semnificative ale transpunerii acestor decizii ale ICCAT în legislația comunitară?

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – După cum se știe, implementarea strategiilor și a programelor operaționale pentru perioada 2007-2013 este încă la început și România are pentru prima dată posibilitatea de a beneficia de fondurile comunitare din cadrul politicii de coeziune. Politica de dezvoltare regională este una din politicile cele mai importante și cele mai complexe ale Uniunii Europene, iar obiectivul său trebuie să fie unul de reducere a disparităților economice și sociale existente, însă în diverse regiuni ale Europei.

Doresc să remarc eforturile realizate de toate statele membre pentru a integra în cadrul programelor operaționale prioritățile generale ale politicii de coeziune. Cred, însă, că rolul Uniunii Europene trebuie să fie strategic, astfel încât implementarea cu succes a programelor operaționale în toate statele membre să se realizeze cât mai rapid, promovând măsurile menite să consolideze capacitatea instituțională în funcție de nevoile specifice ale fiecărui stat membru

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Dle Președinte, aș dori să denunț criza economică profundă cu care se confruntă de câțiva ani sectorul catalan și european al fructelor cu coajă lemnoasă. Scăderea continuă a prețurilor pentru fructele cu coajă lemnoasă amenință viitorul producătorilor europeni.

Aș dori să vă avertizez cu privire la politica nonintervenționistă a guvernului turc. Există 500 000 de tone de fructe cu coajă lemnoasă stocate de organismul public turc responsabil cu achiziționarea de fructe cu coajă lemnoasă. Acest organism dorește să vândă cele 500 000 de tone de fructe cu coajă lemnoasă în ianuarie 2010. În lumina celor spuse de autoritățile turce în cadrul unei reuniuni bilaterale cu Uniunea Europeană la 2 octombrie 2009, o astfel de situație ar afecta în mod grav producătorii europeni, cu o nouă scădere dramatică a prețului pentru fructele cu coajă lemnoasă.

Am adresat Comisiei Europene o întrebare cu privire la această chestiune cu două luni în urmă, însă niciuna dintre dispozițiile de salvagardare speciale existente nu va fi aplicată pentru a proteja producătorii noștri. Acestea sunt preocupările pe care am dorit să vi le împărtășesc.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Domnule Președinte, stimați colegi, după cum știți, România dorește să facă parte din spațiul Schengen începând cu 2011. În acest sens, a fost supusă unor evaluări, și anume cinci, din care au fost deja elaborate patru.

Doresc să amintesc în mod special misiunea de evaluare a frontierei maritime, care a fost atât de apreciată de către experții Schengen, încât România a fost prezentată ca și exemplu de bune practici. Mai avem de trecut, însă, o probă, și sunt convins că o vom trece cu bine.

Bazându-mă pe exemplul oferit de România, vă propun să vedem cu mai mult optimism extinderea spațiului Schengen, și anume să nu mai privim acest proces ca pe o amenințare la adresa securității frontierelor noastre, ci ca pe o oportunitate de întărire a cooperării dintre statele membre în domeniul justiției, libertății și securității.

Mă bucur să constat că aceste idei se regăsesc și în Programul Stockholm, adoptat săptămâna trecută de Consiliul European și care privește extinderea spațiului Schengen ca pe o prioritate pentru politica internă a Uniunii Europene

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Dle Președinte, după cum știe toată lumea, în Honduras a avut loc o *lovitură de stat* la 28 iunie. Au trecut aproape șase luni, iar Parlamentul nu a găsit încă timp să condamne această lovitură. În plus, deputații europeni din Grupul PPE și al Conservatorilor și Reformiștilor Europeni au vizitat țara pentru a aproba consecințele acestei *lovituri de stat* prin prezența lor. Prin sprijinul lor, aceștia au creat confuzie între Parlamentul European și partidele politice și au susținut alegerile conduse de un guvern *de facto* care au avut loc în condiții ce nu garantează legitimitatea acestora.

Prin lovitură de stat din Honduras se creează un precedent corupt, întrucât de acum înainte loviturile de stat moderate, temporare, relativ fără vărsare de sânge nu doar că vor fi acceptate de dreptul continental, ci vor fi, în realitate, salutate și încurajate de dreptul european și nord-american. Ceea ce s-a întâmplat în Honduras este extrem de regretabil!

Sarah Ludford (ALDE). – Dle Președinte, doresc să deplâng decizia profund îngrijorătoare a Curții Constituționale din Turcia, de vineri, de a închide Partidul Societății Democratice, care reprezintă în mare măsură interesele kurzilor, și de a interzice parlamentarilor conducători ai acestuia de a participa la viața politică. Acesta reprezintă un pas înapoi și va fi folosit ca pretext de către extremiști, pentru a reveni la violență. Acesta închide opțiunea politică democratică pe care prim-ministrul, dl Erdoğan, a afirmat că vrea să o continue.

Una dintre probleme este că partidul de guvernământ AK nu a reușit să reformeze legea care a fost folosită pentru a închide Partidul Societății Democratice – de fapt, legea în temeiul căreia Partidul AK aproape că a fost închis el însuși. Așadar, acest lucru nu este în interesul Guvernului Turciei sau al poporului său.

Grupul ALDE va solicita cât mai curând posibil în noul an o dezbatere în plen pe această temă, întrucât acest lucru reprezintă un pas cu adevărat retroactiv pentru Turcia.

Marina Yannakoudakis (ECR). – Dle Președinte, cunoaștem cu toții importanța reciclării, și este de la sine înțeles că ne-am aștepta ca, odată utilizată, hârtia să fie reciclată.

Am vizitat recent o tipografie din circumscripția mea din Londra, unde am aflat mai multe despre imprimarea cu jet de cerneală. Procesul complicat folosit în reciclarea hârtiei imprimate cu jet de cerneală face ca operațiunea să fie costisitoare, precum și neecologică din cauza utilizării înălbitorului suplimentar. Cerneala nu poate fi separată cu ușurință de hârtie, ceea ce înseamnă că o mare parte din materia imprimată în prezent nu poate fi reciclată.

Companii precum cea pe care am vizitat-o în Londra, care folosesc alte modalități de imprimare, ecologice, trebuie încurajate, și trebuie oferite stimulente pentru ca procesul să devină și mai imparțial din punct de vedere economic. Aș dori să văd o soluție orientată spre piață sprijinită de statele membre, o soluție în care industria să se autoreglementsze prin adoptarea unui cod de practică, preluând conducerea în agendele de mediu.

Cu toate acestea, UE are un rol important de jucat în promovarea conștientizării acestor probleme și sprijinirea alternativelor la imprimarea cu jet de cerneală, atunci când și acolo unde este cazul.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dle Președinte, am cerut cuvântul pentru a atrage atenția și a sensibiliza Parlamentul European asupra unui aspect al politicii de imigrație referitoare la minorii neînsoțiți și drepturile copilului, o chestiune care trebuie rezolvată de Uniune ca un întreg și nu doar de țările de intrare, precum Grecia.

După cum bine știți, în conformitate cu legislația comunitară, fiecare cerere de azil sau de ședere trebuie examinată în primul stat membru în care intră solicitantul, indiferent de destinația reală a acestuia.

Acest lucru plasează o povară asupra structurilor din țările de intrare și acționează împotriva drepturilor solicitanților, cererile fiind tratate *în masă*, în conformitate cu cele mai scurte proceduri. Aceștia sunt adesea trimiși mai departe, fără nicio garanție că drepturile lor și viața vor fi respectate, sau rămân în țară fără să li

se acorde niciun fel de protecție sau asistență socială și, prin urmare, în cazul copiilor, aceștia ajung victimele abuzurilor și exploatării de către diferite grupuri.

Consider că, în calitate de Parlament European, ar trebui să luăm măsuri pentru a schimba și adapta legislația comunitară și națională, astfel încât minorii neînsoțiți să ajungă în țara care este destinația lor finală, să nu fie deportați, și să li se asigure o ședere demnă și sigură în Uniunea Europeană.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Dle Președinte, săptămâna trecută am participat la reuniuni cu diferiți politicieni din statele arabe, și anume Emiratele Arabe Unite, Egipt și Iordania. Aș dori să transmit îngrijorarea acestora în legătură cu programul nuclear al Iranului.

Am întâlnit israelieni extrem de îngrijorați, iar preocuparea lor principală este sprijinul pe care Turcia îl acordă în prezent Iranului. Aceștia au întrebat care este poziția oficială a Uniunii Europene în legătură cu sprijinul prim-ministrului Erdoğan acordat administrației Teheranului, și în legătură cu declarațiile dlui Erdoğan potrivit cărora programul nuclear al Iranului are scopuri pașnice.

Trebuie să recunosc că nu știu care este poziția noastră oficială cu privire la declarațiile și comportamentul Turciei în legătură cu programul nuclear al Iranului. Raportul privind progresele înregistrate spune un lucru, iar dl Erdoğan spune altceva.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Dle Președinte, este un semn bun faptul că dna Boel, comisarul prezent, a numit inadecvat un text privind revizuirea bugetului comunitar în legătură cu politica agricolă comună, în cadrul unei reuniuni publice a Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală a Parlamentului European.

În opinia mea, dezbateră privind revizuirea financiară nu trebuie în niciun caz să anticipeze revizuirea politicii agricole comune pentru perioada post-2013. Nu solicităm pur și simplu să fie definit raportul de cheltuieli agricole la bugetul comunitar global. Solicităm, în primul rând, să fie definită politica agricolă pe care o dorim, pentru a finaliza contribuția sectorului agricol la producția de bunuri publice, și apoi pentru a lua o decizie cu privire la resursele care trebuie puse la dispoziție pentru atingerea obiectivelor stabilite.

Acesta este mesajul pe care doresc să îl transmit și pe care vreau să îl fac cunoscut dnei comisar Boel.

Iliana Ivanova (PPE). – (BG) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, libera circulație a persoanelor constituie una dintre libertățile fundamentale ale Uniunii Europene și unul dintre pilonii pieței unice. Cu toate acestea, o serie de state membre continuă să impună restricții asupra bulgarilor și românilor în ceea ce privește accesul pe piața muncii.

Argumentele pentru menținerea restricțiilor sunt contrare logicii pieței, în special în timpul unei crize. Chiar și comisarul european pentru ocuparea forței de muncă a declarat cu puțin timp în urmă: „Dreptul de a munci într-o altă țară este o libertate fundamentală pentru cetățenii din UE”. Acesta are perfectă dreptate. Menținerea acestor restricții împotriva lucrătorilor din noile state membre creează anomalii pe piață și contrazice principiul nediscriminării, care este consacrat în tratatele pe care se întemeiază Uniunea Europeană, defăimând astfel imaginea Uniunii Europene.

Îndemn Comisia Europeană să coordoneze împreună cu statele membre ridicarea, cât mai curând posibil, a restricțiilor de pe piața muncii pentru statele membre care au aderat recent. Stimăți colegi, solicit, de asemenea, sprijinul dumneavoastră, astfel încât să putem realiza o piață cu adevărat liberă și drepturi egale pentru toți cetățenii europeni.

Françoise Castex (S&D). – (FR) Dle Președinte, aș dori să revin asupra unui eveniment recent, și anume votul elvețian privind minaretele. Desigur, votul a avut loc într-o țară din afara Uniunii Europene, dar acesta se referă în mod clar la o chestiune care nu ne este necunoscută.

Aș dori să revin asupra acestui eveniment deoarece acesta oferă, de asemenea, o scuză să vorbim despre laicism, și nu putem vorbi niciodată suficient de mult despre laicism în acest Parlament. Există o nevoie urgentă ca principiul laicismului să domine organizarea societății noastre. Aș dori să vorbim în termeni simpli aici.

În primul rând, principiul opus laicismului nu este lipsa de religiozitate sau mai puțină spiritualitate. Principiul opus laicismului este comunitarismul religios care stabilește reglementările și legile ce sunt deasupra dreptului civil și izolează persoanele în grupuri infrasociale.

Uniunea Europeană, ca urmare a istoriei sale, este multiculturală și multietnică. Este și va fi și mai mult, și doar laicismul poate permite persoanelor emancipate și comunităților acestora să trăiască și să prospere.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Dle Președinte, studiile clinice sunt o metodă de referință a cercetării clinice și sunt considerate a fi cea mai sigură sursă de informații pe care se întemeiază deciziile cu privire la tratament.

Cu toate acestea, aș dori să atrag atenția Parlamentului asupra faptului că un studiu recent realizat de Societatea Europeană de Cardiologie a demonstrat încă o dată că există limitări serioase cu privire la această metodologie, ca urmare a nivelurilor scăzute de participare a femeilor la astfel de studii.

Diferențele dintre bărbați și femei, în termeni de factori de risc, prezentarea bolii și răspunsul la tratament au fost demonstrate științific.

Rezultatul este că realizările spectaculoase din ultimii ani în ceea ce privește prevenirea și tratamentul bolilor cardiovasculare nu s-au reflectat într-un declin semnificativ al ratelor mortalității femeilor.

Prin urmare, este esențial ca în calitate de instituții europene, să promovăm cercetarea destinată în mod special femeilor, fie prin includerea mai amplă a acestora în studiile clinice, fie prin elaborarea de studii care sunt efectuate exclusiv pe femei.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Dle Președinte, și eu doresc, de asemenea, să vorbesc despre decizia de vinere trecută a Curții Constituționale de a interzice Partidul Societății Democratice (DTP), care a avut ca rezultat fie excluderea din parlamentul turc a 22 de membri, fie privarea acestora de drepturile lor politice timp de cinci ani. Din nefericire, printre acești parlamentari se numără Leyla Zana, căreia i-am acordat Premiul Saharov în 1995. Este a patra oară când un partid kurd este interzis; kurzii au încercat în repetate rânduri să se ridice pentru a apăra drepturile cetățenilor lor sub un nume diferit, și au fost asupriți în repetate rânduri pentru că ar fi propus idei care ar fi în contradicție cu unitatea statului turc. Cu toate acestea, esența democrației include libertatea de asociere și libertatea de opinie, iar acest lucru înlătură orice credibilitate a așa-numitei inițiative de „deschidere democratică” lansată de prim-ministrul Erdoğan mai devreme în acest an în ceea ce privește chestiunea kurdă. Aș dori să sprijin solicitarea dnei Ludford pentru o dezbatere în acest sens în luna ianuarie.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Dle Președinte, ceea ce urmează este un extras din scrisoarea scrisă de William Bourdon, avocatul dlui Taoufik Ben Brik, către dl Sarkozy, președintele Republicii Franceze: „Am avut ocazia de a denunța, astfel cum au făcut toți avocații săi tunisieni, farsa juridică în urma căreia dl Taoufik Ben Brik a fost condamnat, în mod incredibil, fără o examinare în detaliu, la șase luni de închisoare. Pot să atest fără echivoc și oficial faptul că dosarul procedurilor care a condus la această condamnare a fost complet fabricat și s-a bazat pe răzbunarea personală a președintelui Ben Ali.

De-a lungul acestui an, 2009, acesta nu s-a putut deplasa, întrucât fragilitatea sistemului său imunitar este de așa natură încât acesta este întotdeauna supus riscului unor boli grave. Cred că familia acestuia a reușit să îi aducă medicația esențială, dar nu sunt sigur. Avocații săi tunisieni au doar acces intermitent la clientul lor, iar unora li se refuză în mod sistematic posibilitatea de a-l vizita. Singura dată când soția sa a putut să îl vadă a fost acum câteva zile, pentru câteva minute, și de atunci aceasta nu a mai fost în măsură să îl vadă din nou.”

Dle Președinte, vă rog să scrieți autorităților tunisiene și să solicitați eliberarea dlui Taoufik Ben Brik.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Dle Președinte, o să continuu de la discursul dnei Flautre și o să vă invit să scrieți autorităților tunisiene.

Anul acesta vom acorda Premiul Saharov, simbol al angajamentului Parlamentului European la drepturile omului. Avem un acord de parteneriat cu Tunisia care conține multe dispoziții referitoare la democrație și drepturile omului.

Cu toate acestea, alegerile prezidențiale din Tunisia tocmai au fost organizate în condiții lamentabile, nedemne de dispozițiile cuprinse în acordul cu Uniunea Europeană. Nu putem rămâne tăcuți. Apărătorii drepturilor omului din Tunisia sunt disprețuiți, arestați și umiliți. Acest lucru nu poate continua.

De aceea, dle Președinte, vă îndemn să scrieți președintelui Ben Ali pentru a solicita, în particular, eliberarea dlui Taoufik Ben Brik, un jurnalist devotat a cărui singură crimă a fost faptul că a criticat așa-numita democrație din Tunisia.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, am cerut ca fotografia unei tinere iraniene, Neda Agha-Soltan, să fie afișată la Bruxelles alături de cea a lui Aung San Suu Kyi.

Dna Soltan a fost ucisă întrucât dorea libertate și transparență în Iran, și a devenit un simbol pentru libertate și, mai presus de toate, pentru femeile care luptă pentru libertate. Cererea mea a fost semnată de 75 de deputați europeni și cinci grupuri politice. Cred că este deosebit de important ca cererea să fie acceptată, în special la momentul actual, întrucât Ayatollah Khamenei declară în Iran că intenționează să reprime orice fel de protest și orice fel de opoziție. Sper ca solicitarea mea să fie acceptată.

Alajos Mészáros (PPE). – Dle Președinte, pe lângă apropierea sezonului de iarnă, amenințarea unei noi crize a gazelor apare din est. Cu câteva săptămâni în urmă, prim-ministrul Putin a indicat în mod explicit faptul că Rusia poate încălca din nou contractele sale privind furnizarea de gaze încheiate cu statele membre ale UE. Pentru a evita acest lucru, dumnealui a solicitat UE să acorde Ucrainei 1 miliard de euro pentru ca aceasta să fie în măsură să își îndeplinească angajamentele referitoare la tranzitul gazelor. Așadar, ne putem aștepta la o nouă rundă de joc politic ciudat regizat de partenerul nostru rus. Este inacceptabil.

Deși anumite state membre sunt vizate de acest lucru la diferite niveluri, UE va trebui să ia măsuri unitare și să adopte un punct de vedere categoric pe această temă, esențială în principiu, din motive de solidaritate. Mai mult decât atât, acesta este un semnal pentru a accelera noile noastre proiecte pentru diversificarea furnizării de energie pe termen lung, astfel încât influența Rusiei să fie minimalizată.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona a avut, de asemenea, un efect favorabil asupra condițiilor pentru continuarea extinderii UE. Nimeni nu mai poate argumenta acum faptul că Uniunea nu dispune de capacitatea instituțională de extindere și de luare a deciziilor, întrucât tratatul este acum în vigoare.

Prin urmare, nu există motive pentru întârzierea sau obstrucționarea procesului de extindere suplimentară. Acest lucru se aplică în special regiunii Balcanilor de Vest. Recent au avut loc evoluții intense și, în general, pozitive în regiune. Rapoartele publicate recent privind progresele înregistrate în țările individuale confirmă acest lucru, la fel ca și strategia de extindere pentru 2010, publicată de Comisie.

Odată cu introducerea unui regim al călătoriilor fără viză pentru intrarea în spațiul Schengen, decurge o șansă reală pentru țările din regiune de a face progrese pe calea lor europeană. Este la latitudinea acestora să o utilizeze. Totuși, UE nu trebuie să oscileze, ci trebuie să procedeze în mod responsabil și rațional, respectând pe deplin circumstanțele, iar Parlamentul European trebuie să joace un rol activ.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Săptămâna aceasta, în noaptea de vineri spre sâmbătă, după mai bine de două decenii, cetățenii din Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, precum și din Serbia și Muntenegru, vor putea în sfârșit să intre din nou fără viză în Uniunea Europeană. Aceasta va fi o zi mare și un motiv de sărbătoare.

Totuși, aș dori să profit de această ocazie pentru a solicita din nou Comisiei Europene și Consiliului să facă tot posibilul pentru a ridica obligația de a deține viză pentru cetățenii din Bosnia și Herțegovina și Albania, cât mai curând posibil. Nu trebuie să permitem oricărei diviziuni în Balcanii de Vest sau să pierdem timpul, în special în detrimentul tinerei generații. Este greu de crezut că majoritatea tinerilor din aceste țări încă nu știu nimic despre Uniunea Europeană.

Responsabilitatea noastră este de a dărâma zidurile noii vize care a apărut în Balcanii de Vest după căderea Zidului Berlinului. Acest lucru este valabil și pentru cetățenii din Kosovo. Regiunea Balcanilor de Vest are nevoie de o perspectivă europeană clară. Să nu cedăm unor temeri nefondate.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE). - Domnule Președinte, stimați colegi, două evenimente cu adevărat istorice au marcat sfârșitul anului 2009: intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și summitul de la Copenhaga.

Doresc, în această intervenție, să îmi manifest satisfacția în legătură cu modul în care Uniunea Europeană se dovedește, în aceste zile, a fi principalul actor în găsirea de soluții viabile pentru lupta împotriva schimbărilor climatice. Mă bucur, în același fel, și pentru faptul că statele membre au reușit să se pună cât de cât de acord și să prezinte o poziție comună, chiar dacă acordul între cele 27 de state membre nu e ușor de obținut.

Poate că rezultatul nu va fi conform ambițiilor și așteptărilor noastre, dar decizia statelor Uniunii Europene de a oferi 7,2 miliarde de euro țărilor în curs de dezvoltare este cu atât mai importantă cu cât aceste țări au nevoie acută de sprijin financiar. Și, poate, prin acest exemplu, celelalte țări ONU ar putea fi antrenate în aceeași direcție.

De asemenea, este de apreciat că și țările din Uniunea Europeană care până acum au fost afectate în mod serios de criza financiară și-au exprimat solidaritatea, au făcut un efort și vor contribui (chiar dacă unele dintre ele, în mod simbolic) pentru a-și arăta atașamentul față de lupta împotriva încălzirii globale

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Dle Președinte, permiteți-mi să încep prin a-mi exprima în Parlamentul European solidaritatea deplină cu lupta sindicaliștilor și să le urez succes.

Un val masiv de măsuri împotriva muncii este dezlănțuit de guvernul elen, iar formele flexibile de lucru devin normă și sunt impuse în cadrul consiliului de administrație. Sistemul de securitate socială este, de asemenea, decimat, iar salariile și pensiile sunt înghețate.

Guvernul elen, Uniunea Europeană și reprezentanții capitalului încearcă să terorizeze lucrătorii prin afișarea sperietoarei deficitului bugetar și a datoriei publice elene. Aceștia implică lucrătorii în dialogul social, care este o înscenare, pentru a-i forța să își dea acordul, pentru a limita furia justificată a acestora și a redirecționa reacțiile maselor populare.

Primul răspuns la atacul împotriva maselor populare de către guvern și Uniunea Europeană va fi greva națională din 17 decembrie, anunțată și organizată de Frontul Militant al Tuturor Lucrătorilor (PAME). Aceștia solicită măsuri care să satisfacă cerințele maselor populare, ce pot fi îndeplinite numai de un front unit al claselor muncitoare, al claselor sărace și de mijloc din orașe și din sate, pentru a confrunța și răsturna politica Uniunii Europene împotriva maselor populare.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Dle Președinte, la 8 decembrie, misiunea PESA, Operațiunea Atalanta, a sărbătorit un an de existență. Potrivit Președinției suedeze, operațiunea și-a demonstrat abilitatea de a combate pirateria în mod eficient, și s-a înregistrat o scădere semnificativă a atacurilor. Totuși, ultima declarație este deosebit de controversată.

Potrivit unui raport al Biroului Maritim Internațional, în primele nouă luni ale anului 2009, au existat mai multe atacuri decât în tot anul 2008. Numărul atacurilor armate a crescut, de asemenea, cu 200 % per total. Eficiența financiară a acestei operațiuni ridică, de asemenea, foarte multe semne de întrebare. Costul daunelor provocate de piraterie în această regiune este estimată la 200 de milioane de dolari, în total, în timp ce UE și statele membre investesc 408 milioane de dolari pe an.

Noua misiune PESA planificată în Somalia, încă o dată, nu va ajunge la baza problemei, ci va trata doar simptomele. Ceea ce ar merita cu adevărat ar fi ca UE să instituie o monitorizare de coastă eficientă pentru a preveni pescuitul ilegal...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Dle Președinte, programul SESAR, care are ca scop modernizarea gestionării traficului aerian în Europa, este un proiect major.

Cum intenționează Comisia să se pregătească pentru viitoarea etapă de desfășurare a SESAR și, în special, pentru finanțarea acestui program, care este esențial atât pentru mediu, cât și pentru poziția noastră științifică și tehnică? Va urma Comisia recomandările raportului 2007, potrivit cărora o persoană cu înaltă calificare ar trebui să asigure monitorizarea politică a acestui program? Într-adevăr, o serie de obstacole trebuie depășite – de natură juridică, psihologică și tehnică – pentru a uni spațiile aeriene naționale și a obține colaborarea între controlorii din diferite țări.

Dacă Europa nu poate să creeze un singur spațiu aerian, cum va putea să construiască o uniune politică puternică?

Edit Bauer (PPE). – (HU) Dle Președinte, având în vedere că atât dvs., cât și Comisia, v-ați exprimat intenția de a monitoriza punerea în aplicare a legii privind limba națională din Slovacia, aș dori să vă atrag atenția asupra următoarelor aspecte. Guvernul a publicat dispoziția de punere în aplicare, care nu numai că anulează legi, ci și introduce restricții suplimentare. Propunerea de punere în aplicare specifică faptul că scopul legitim al legii este doar de a proteja și susține limba națională în relațiile oficiale, precum și de a proteja drepturile utilizatorilor limbii naționale. Aceasta prevede că, în cazul persoanelor fizice și juridice, protecția acestor drepturi are ca scop legitim interferența cu drepturile și libertățile fundamentale. Prin urmare, este extrem de evident faptul că aceasta este o referire la drepturile și libertățile persoanelor care aparțin minorităților. Măsura de punere în aplicare subliniază, de asemenea, faptul că indiferent dacă proporția de punere în aplicare este peste sau sub 20 %, limba minoritară poate fi utilizată oriunde doar dacă o persoană terță prezentă este de acord cu acest lucru. Cred că această absurditate este inacceptabilă în Europa.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Dle Președinte, în cadrul ultimului summit UE-Rusia, părțile au semnat un memorandum privind principiile unui mecanism de alertă rapidă în materie de energie. Comisia Europeană speră că, pe viitor, aceasta ne va permite să evităm o criză energetică similară cu cea pe

care am trăit-o la începutul anului, când disputa dintre Rusia și Ucraina referitoare la furnizarea și tranzitul gazelor au determinat Moscova să întrerupă furnizarea de gaze pentru aproximativ trei săptămâni, paralizând efectiv mai multe țări europene.

Apropierea iernii și creșterea aferentă a consumului de gaz înseamnă că trebuie să dezvoltăm principii care să guverneze piața energetică europeană. Uniunea Europeană trebuie să înțeleagă că întreruperile în furnizarea gazului nu reprezintă doar o amenințare pentru economie, ci amenință, de asemenea, fundațiile integrării europene care, consolidate de solidaritatea europeană, susțin piața liberă. Sper, de asemenea, că această iarnă nu va trebui să fie un test al adevărului declarațiilor făcute, și al faptului dacă solidaritatea este un cuvânt ne semnificativ și gol sau o adevărată garanție de cooperare între statele membre ale Uniunii Europene.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Dle Președinte, după cum probabil știți, România a încheiat recent o perioadă de doi ani în care diferite alegeri au fost organizate la fiecare șase luni. Ultima consultare electorală a fost prezidențială și a fost câștigată de actualul președinte, cu o marjă foarte strânsă de 70 000 de voturi, provenite în special de la diasporă.

Ceea ce mă deranjează ca cetățean este că, pe parcursul întregii campanii electorale, nu am putut posta nimic critic la adresa actualului președinte pe blogul meu, Europolis, accesul public la blog fiind întrerupt cu totul. Consider acest lucru ca fiind inacceptabil, atât pentru că reprezintă cenzura dreptului la libertatea de exprimare, cât și pentru că arată că Internetul este controlat, de asemenea, de cei aflați la putere și/sau de susținătorii acestora.

În sfârșit, este regretabil că, la 20 de ani după revoluție, în care mulți oameni au murit pentru ca democrația să prindă rădăcini, astfel de atitudini sunt tolerate – eventual chiar încurajate – de cei care beneficiază temporar de fructele democrației, care sunt aleși la conducere chiar și cu astfel de marje atât de strânse.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Dle Președinte, din 2007, transportul feroviar de mărfuri a suferit o liberalizare cu amănuntul a aprovizionării. Operatorii care nu au o misiune de serviciu public se vor confrunta de acum înainte cu o concurență sporită.

În multe țări, acest lucru înseamnă o creștere a ofertei în cele mai profitabile segmente ale pieței, și anume transport combinat și transport complet cu trenul. În schimb, transportul prin tehnica încărcării unui singur vagon nu prezintă interes pentru companiile private, întrucât profitabilitatea este foarte scăzută.

Dacă dorim cu adevărat să dezvoltăm transportul feroviar de marfă ca o forță motrice care să se afle în spatele mobilității durabile, este esențial să sprijinim transportul cu vagoane izolate. În caz contrar, transportul se va transfera în întregime pe șosea, ceea ce ar fi în contradicție cu obiectivele noastre în ceea ce privește reducerea de emisiilor de dioxid de carbon. Sprijinirea transportului cu vagoane izolate trebuie considerată, prin urmare, o misiune de serviciu public, întrucât constituie o parte integrantă a strategiei de mobilitate durabilă.

În contextul orientărilor Comisiei Europene care descriu condițiile pentru intervenția statului, considerăm că este posibilă includerea sprijinului pentru transportul cu vagoane izolate, fie sub formă de compensații pentru obligațiile de serviciu public, fie sub formă de ajutor pentru...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Vilja Savisaar (ALDE). – (ET) Dle Președinte, aș dori să vorbesc despre un scop foarte practic pentru țara mea de origine, Estonia, un subiect extrem de important. Cu câțiva ani în urmă, cele trei țări baltice – Estonia, Letonia și Lituania – nu aveau nicio legătură feroviară cu Europa. Infrastructura era într-o stare proastă și era foarte puțin folosită. De atunci, s-au înregistrat evoluții pozitive, atât în renovarea căii ferate existente, cât și în efectuarea de studii pentru a construi căi ferate în conformitate cu standardele europene. Pentru a pune în aplicare Rail Baltica – numele sub care cunoaștem acest proiect – este extrem de important ca atât Parlamentul European, cât și Comisia Europeană, să ofere un sprijin considerabil pentru proiectul Rail Baltica, în ciuda faptului că populația din această regiune nu este întocmai cea mai mare, iar situația financiară cu care se confruntă țările baltice este cumplită.

Acest proiect este important nu numai pentru a asigura o legătură feroviară normală, dar va avea și un efect considerabil asupra celor trei țări cu privire la politica regională și socială. Estonia, Letonia și Lituania au nevoie de o legătură feroviară cu Europa, atât din motive economice, cât și pentru a menține economia ecologică în centrul atenției, întrucât transportul feroviar permite transportul unor încărcături mai mari cu mai puțină poluare. În momentul de față, principala legătură este Via Baltica...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dle Președinte, aș dori să spun, pe scurt, câteva cuvinte despre două subiecte. În primul rând, problema egalității de tratament este legată, cu același nivel de urgență, de problema restantă a egalității de tratament dintre bărbați și femei. Ar trebui să fie de la sine înțeles ca bărbații și femeile de calibru egal, cu aceleași calificări și în aceeași poziție să primească aceeași remunerație. În Austria totul este pe dos, deoarece cu cât femeile sunt mai calificate, cu atât mai rău este comparată avansarea acestora cu cea a colegilor de sex masculin cu aceleași calificări. Cifre foarte recente arată că dezavantajul femeilor crește odată cu vârsta, femeile cu vârsta peste 60 de ani câștigând, de exemplu, cu aproximativ 34 % mai puțin decât colegii lor de sex masculin.

În al doilea rând, aș dori să afirm că copiii necesită protecție. Aș fi dorit să văd Convenția ONU privind drepturile copilului consacrată în constituția austriacă. Sper că această discuție va fi în curând abordată din nou în Austria și că va avea un rezultat pozitiv.

Iosif Matula (PPE). - Sunt bucuros să anunț aici reconfirmarea domnului Traian Băsescu în funcția de președinte al României. Intrarea noastră în Uniunea Europeană în 2007 a avut loc primul mandat al președintelui Traian Băsescu și cu contribuția sa directă. Un nou mandat îi va permite președintelui să continue reformele și aplicarea deplină a normelor și valorilor europene în România.

Concluzia care se desprinde în urma acestor alegeri prezidențiale este una singură: România a avut parte de alegeri prezidențiale care se conformează rigorilor internaționale, după cum au confirmat și observatorii OSCE, dar și decizia Curții Constituționale a României, și renumărarea voturilor nule în urma căreia președintele în funcție și-a sporit avantajul față de contracandidatul său.

Considerăm că victoria democratică a președintelui Băsescu, susținut de Partidul Democrat Liberal, este totodată o victorie a Partidului Popular European. Colegii noștri din PPE, în frunte cu domnii Wilfried Martens și Joseph Daul și-au exprimat susținerea pentru președintele Băsescu, fapt pentru care le mulțumim încă o dată

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - În al doilea trimestru al anului 2009, veniturile celor 27 de state membre au reprezentat 43,9 % din produsul intern brut, iar cheltuielile lor 49,7 %. În aceeași perioadă, la nivelul UE-27, taxele și contribuțiile sociale au reprezentat aproximativ 90 % din veniturile generale ale statelor membre, deși cheltuielile pentru bunăstarea socială au reprezentat doar 42,2 % din produsul intern brut. Deficitul bugetar al celor 27 de state membre a crescut de la 0,8 % în al doilea trimestru al lui 2008, la 5,8 % în al doilea trimestru al lui 2009. În aceeași perioadă, rata de ocupare a forței de muncă a scăzut cu 2 %, iar producția industrială cu 10,2 %. Cele mai afectate domenii au fost construcțiile, agricultura, producția industrială, comerțul, transporturile și comunicațiile. Consider că este absolut necesar ca viitoarea Comisie Europeană să prezinte un program de lucru axat pe dezvoltare economică, reducerea șomajului și asigurarea unor condiții decente de trai

Alf Svensson (PPE). – (SV) Dle Președinte, antisemitismul se răspândește în lume, chiar și aici în Europa, pe teritoriul UE. Desigur, se subînțelege că Parlamentul European trebuie să se familiarizeze cu această hidră – care devine din ce în ce mai răspândită – și să încerce să o elimine de la rădăcină.

Trebuie clarificat, de asemenea, faptul că, bineînțeles, politica statului Israel poate fi criticată – la fel cum orice stat poate fi criticat, întrucât niciun stat nu funcționează perfect. Totuși, politica statului Israel este o chestiune separată de antisemitism.

Presupun că Parlamentul European se va opune cu fermitate oricărei tendințe de antisemitism. În prezent, aceste tendințe sunt frecvente și răspândite.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Dle Președinte, problema pe care o aduc astăzi în atenția Parlamentului se referă la sistemul TVA pentru agricultorii portughezi. În conformitate cu legislația comunitară, există trei sisteme posibile: sistemul general, cu contabilitate organizată; opțiunea sistemului pentru întreprinderile mici și mijlocii; sau regimul forfetar în care nu există nicio rambursare, dar există dreptul la despăgubiri. Din nefericire, de când Portugalia a aderat la UE, acest drept la despăgubiri a fost de 0 %.

În prezent sunt inițiate proceduri privind încălcarea dreptului comunitar împotriva Portugaliei. Această formă de impozitare afectează aproximativ 18 000 de fermieri în legătură cu 5,3 % din vânzările lor. Aș dori să clarific faptul că trebuie găsită o modalitate ca legislația portugheză să fie conformă cu *acquis-ul* comunitar.

Președinte. - Stimați colegi, aici se încheie intervențiile cu durată de un minut. Aș dori să explic faptul că sunt multe nume pe listă, cel puțin de două ori mai multe decât avem timp pentru intervenții. Astăzi am avut mai mult timp decât de obicei, dar nu uitați că dacă cineva a vorbit ultima dată în cadrul intervențiilor cu durată de un minut, acum o lună sau două, atunci nu vor mai exista foarte multe șanse de a vorbi din nou astăzi. Trebuie să acordăm atenție acelor care nu au vorbit deloc. Îmi pare rău, dar acestea sunt regulile. Pe listă există de două ori mai mulți deputați decât ne permite timpul. Îmi pare foarte rău că nu toată lumea a putut lua cuvântul.

James Nicholson (ECR). – Dle Președinte, apreciez ceea ce spuneți, dar faptul că numărul deputaților europeni care doresc să vorbească este dublu față de timpul alocat arată cât de importantă este de fapt această parte a funcției noastre, și anume aceea de a reprezenta cetățenii noștri.

Aș putea să vă rog să găsiți o altă modalitate prin care să nu stăm aici o oră și pe urmă să nu fim chemați, întrucât – și nu mă plâng, știu că aveți o sarcină grea – astfel cel puțin am putea fi anunțați să nu venim această săptămână, sau orice altceva. Ați decide în prealabil câte persoane pot lua cuvântul, iar restul dintre noi ar putea să revină data următoare, sau să își expună problemele într-un alt mod. Cred că ar putea fi un lucru bun, în loc să pierdem timpul deputaților europeni.

Președinte. - Cred că există întotdeauna un motiv de a participa la reuniune și de a asculta discuțiile. Nu cred că ar trebui să vorbim astfel. Astăzi, aproape toți cei care nu au vorbit în timpul ultimei sesiuni au avut posibilitatea de a lua cuvântul.

Am încheiat acum intervențiile cu durată de un minut.

15. Criza din sectoarele agricole altele decât sectorul produselor lactate (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct îl constituie declarația Comisiei privind criza din sectoarele agricole altele decât sectorul produselor lactate.

Mariann Fischer Boel, membră a Comisiei. – Dle Președinte, aș dori în primul rând să vă mulțumesc pentru că mi-ați acordat posibilitatea de a fi astăzi aici pentru a explica actuala situație economică din sectorul agricol.

Criza financiară și economică a avut un impact și asupra sectorului agricol. Am asistat la o scădere a cererii, evoluția ratelor de schimb, accesul dificil la credite – toate acestea au avut un impact asupra prețurilor pentru produse agricole și, de asemenea, asupra venitului exploatațiilor agricole.

Estimări oficiale ale venitului agricol vor fi disponibile doar la sfârșitul acestei săptămâni, dar ne putem aștepta deja ca venitul să prezinte o scădere semnificativă în 2009 în comparație cu anul precedent, având în vedere dezvoltarea relativă a costului de producție și prețurile pieței agricole.

După căderea inițială pe care am văzut-o în toamna anului 2008, ne putem aștepta ca această nouă scădere a venitului agricol să facă mai mult decât să anuleze creșterile excepționale ale venitului generate de creșterile pe care le-am văzut în cazul produselor agricole începând cu vara anului 2007, și apoi un an mai târziu.

Dle Președinte, dacă îmi permiteți, aș dori doar să parcurg câteva dintre aceste diferite sectoare. În primul rând, cerealele. În 2008 am asistat la o scădere a prețurilor, în special din cauza recoltei bune. Totuși, am văzut că prețurile din ultimele luni au crescut în special la făină și la porumb. În lumina acestor evoluții, nu ar fi adecvat în acest moment să se ia măsuri excepționale precum deschiderea unei licitații de intervenție pentru porumb, și nici să se intervină cu restituiri la export.

Situația este ușor diferită în ceea ce privește orzul pentru animale, cu exporturi reduse și prețuri mici pe piața internă, însă intervenția – după cum știți – abia a fost deschisă, iar acest lucru ar trebui să ajute piețele grânelor pentru hrana animalelor.

În sectorul cărnii de porc situația este încă fragilă. Criza economică l-a lovit într-un moment când acesta nu și-a revenit complet în urma dificultăților cu care s-a confruntat în 2007. Prețurile de anul acesta sunt mai scăzute decât cele de anul trecut, dar în același timp – și uneori trebuie să privim partea pozitivă – observăm că prețurile pentru hrana animalelor sunt mult mai stabile decât în 2007 și 2008. Deși exporturile sunt sub nivelul celor din 2008, ne așteptăm totuși ca acestea să fie cu mult mai mari decât în 2007.

În sfârșit, nu văd o justificare suficientă pentru introducerea unui instrument instrumental de piață suplimentar la momentul de față, însă vă pot asigura că monitorizăm această situație cu foarte mare atenție.

În ceea ce privește fructele și legumele, criza economică a dus la scăderea consumului intern, și am observat, de asemenea, o anumită scădere pe unele piețe de export. Acest lucru a afectat prețurile obținute de producători la fructe și legume. Cu toate acestea, având în vedere caracteristicile sectorului, am decis cu ocazia ultimei reforme în sectorul fructelor și legumelor că modul de abordare a provocărilor cu care se confruntă sectorul este de a face mai atractive organizațiile de producători și, de asemenea, de a le face responsabile pentru gestionarea crizelor.

Organizațiile de producători reprezintă astăzi 40 % din producția totală de fructe și legume. Acestea se pot asocia în unități mai puternice din punct de vedere economic, pe o bază tranzitorie, de asemenea, ceea ce este important, având în vedere că crizele de astăzi nu țin cont de frontierele naționale.

În timpul reformei din 2007 am oferit stimulente pentru ca organizațiile de producători să facă acest lucru. De asemenea, le-am echipat cu noi instrumente de gestionare a crizei, cum ar fi recoltarea înainte de coacere sau nerecoltarea, care completează retragerile tradiționale.

De asemenea, am creat un cadru juridic care să permită producătorilor de fructe și legume să influențeze și să stabilizeze piața, însă este nevoie de mai multe măsuri de jos în sus, pentru care Comisia nu își poate asuma responsabilitatea. Prin urmare, încurajez crearea de organizații de producători, și cred că statele membre și agricultorii ar trebui să arunce o privire la numărul de organizații de producători care există în diferitele state membre. Nu este foarte înțelept ca organizațiile de producători să concureze unele împotriva celorlalte în loc să concureze împotriva sectorului cu amănuntul.

Prețurile la uleiul de măsline au atins un nivel record acum patru ani, ca urmare a condițiilor climatice nefavorabile. De atunci, trei recolte consecutive satisfăcătoare și criza economică au condus treptat la prețuri foarte mici. Din acest motiv, Comisia a reactivat ajutorul pentru depozitarea privată la începutul acestui an. Am văzut că piața a reacționat imediat, iar prețurile s-au redresat constant.

În ciuda previziunilor de recolte bune – a patra la rând acum – stocurile la începutul recoltei s-au aflat la un nivel scăzut. După cum putem observa, consumul își va reveni.

Pentru a rezuma, văd unele semne timide de redresare. Sunt de acord că este necesară o monitorizare atentă a situației, și că acest lucru va permite luarea de măsuri dacă este cazul.

Aceasta este o trecere în revistă rapidă a măsurilor pe termen scurt, însă permiteți-mi să vă asigur că ne ocupăm, de asemenea, de problemele pe termen mediu și lung, în special de chestiuni precum distribuția valorii adăugate în lanțul alimentară și, de asemenea, de modul de abordare a volatilității prețurilor. Vom reveni, cu siguranță, asupra acestor chestiuni importante.

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vicepreședintă

Albert Deß, în numele Grupului PPE. – (DE) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, anul trecut, dar și în acest an, fermierii producători de lapte și produse lactate și-au făcut cunoscută îngrijorarea prin manifestări foarte zgomotoase, inclusiv la Bruxelles. Impresia creată de mijloacele de informare în masă este că fermierii producători de lapte și produse lactate sunt singurii care se află într-o situație dificilă. Adevărul este că și alte sectoare agricole sunt afectate de această situație. Spre deosebire de fermierii producători de lapte și produse lactate, crescătorii de porcine sau cei care se ocupă de îngrășarea porcinelor, avicultorii, producătorii de fructe și legume, producătorii de vin și chiar și producătorii de cereale sunt obișnuiți cu faptul că există ani buni și ani răi și, prin urmare, nu își fac auzite vocile atât de tare. Cu toate acestea, consider că e bine ca astăzi să scoatem în evidență și situația acestor agricultori.

Dnă comisar, ați afirmat că criza economică și financiară a afectat întregul sector agricol și că noi ar trebui să ne gândim cum să reacționăm la această situație. În discuțiile pe această temă purtate cu agricultorii afectați, aud mereu aceleași lucruri: în mare parte, ei spun că s-au adaptat la cerințele piețelor, cu excepția cazurilor în care situația este foarte dificilă, așa cum s-a întâmplat anul trecut și cum se întâmplă în acest an cu producătorii de lapte și de produse lactate și cu alții. Totuși, ceea ce nu înțeleg agricultorii este faptul că noi, în Europa, îi împovărăm cu tot mai multe formalități birocratice. Ei spun că vor să își lucreze pământul și să își îngrijească animalele, nu să își petreacă toată ziua ținând registre și completând procese verbale despre ceea ce fac.

De secole, agricultorii noștri produc hrană fără să completeze mormane de documente. Productivitatea pământului a crescut, animalele sunt de o calitate tot mai bună, iar astăzi îi copleșim pe agricultori cu formalități birocratice. De curând am citit că miniștrii agriculturii discută reducerea formalităților birocratice. Agricultorii noștri nu mai îndrăznesc să creadă că acest lucru este adevărat. Sper că vom putea înregistra, în sfârșit, un oarecare progres și că le vom permite agricultorilor noștri să facă ceea ce ei știu cel mai bine, cu alte cuvinte, să producă hrană – alimente sănătoase pentru o jumătate de miliard de oameni. Ar trebui să îi susținem în eforturile lor și să ne asigurăm că aceștia vor reuși, pe viitor, să atingă acest obiectiv.

Paolo De Castro, în numele Grupului S&D. – (IT) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, iată că discutăm din nou despre criza din sectorul agricol.

În ultimele luni, Parlamentul s-a referit de mai multe ori la dificultățile care au afectat serios sectorul producției de lapte și a solicitat Comisiei și Consiliului să ia urgent măsuri. Am obținut rezultate, chiar dacă sunt doar rezultate parțiale, însă, pe baza acestor inițiative, s-a creat un fond special de 300 milioane de euro pentru cazuri de urgență.

Cu toate acestea, acum trebuie să luăm act de faptul că această criză care a afectat sectorul producției de lapte se extinde rapid către alte sectoare ale agriculturii europene, iar piețele de grâu, măslină și ulei de măsline și legume dau semnale alarmante, așa cum tocmai a afirmat dna Fischer Boel.

În ce privește laptele, ne confruntăm cu un fenomen ciclic care merge mână în mână cu situația economică dificilă ce a avut ca efect inevitabil scăderea cererii și, ca urmare a acesteia, stagnarea piețelor. Este limpede că această criză începe să ia proporții îngrijorătoare, dovadă fiind numeroasele proteste ale fermierilor din multe regiuni ale Europei. Acestea sunt simptomele unei situații presante și alarmante și ele trezesc o îngrijorare crescândă cu privire la acest sector, în ansamblu.

Acesta este motivul pentru care, la ultima ședință a Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală din 1 decembrie am decis, în unanimitate, să-i invităm pe membrii Comisiei la Parlament pentru a ne prezenta situația actuală a crizei cu care se confruntă agricultura noastră și evoluțiile specifice pentru diferitele sectoare productive. În acest sens, așteptăm din partea Comisiei, în primul rând, să pună în practică toate măsurile pe care le are la dispoziție pentru stabilizarea pieței și stimularea redresării consumului dar, în același timp, considerăm că această oportunitate ar trebui folosită pentru a privi spre viitor și pentru a putea, astfel, oferi garanții că politica agricolă comună va continua să reprezinte o politică europeană importantă, care va apăra interesele tuturor cetățenilor și ale tuturor regiunilor europene, din nordul Suediei până în sudul Ciprului.

Agricultorii așteaptă răspunsuri imediate și azi ne aflăm aici pentru a accepta responsabilitatea de a accelera lucrurile, de a lupta cu criza în mod decisiv și de a învăța din lecția experiențelor recente, evitând astfel pierderea de timp și remediind rapid o situație care se află în pericol să se agraveze și mai mult. Am dori să primim un răspuns și informații noi de la Comisie în această privință.

Marian Harkin, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, aș dori să mulțumesc comisarului pentru prezentarea situației. Totuși, vreau să mă axez doar asupra unui domeniu în care putem acționa, și anume prezența discretă a unor organisme modificate genetic neautorizate în alimentele de import și impactul acesteia asupra industriei alimentare din UE, deoarece aceasta este o problemă de cea mai mare gravitate.

I-am trimis o scrisoare Președintelui Barroso – semnată de un număr de deputați în Parlamentul European – și dumnealui mi-a răspuns că membrii Comisiei au acționat rapid pentru a aproba trei produse modificate genetic, iar un al patrulea este în curs de aprobare. Din nefericire, suntem în continuare cu un pas în urma lor.

Anul viitor problema se va numi Brazilia: ei și-au îmbunătățit eficiența sistemului de aprobare, care a scăzut la 22 de luni și problema nu va dispărea. Suntem cu toții conștienți că sectorul agricol funcționează la limită și cred că agricultorii din UE se așteaptă de la noi măcar la stoparea creșterii costurilor de producție, din cauza incapacității UE de a acționa suficient de rapid pentru a aproba autorizațiile. Una este ca prețurile de pe piață să fie scăzute, dar este de două ori mai grav atunci când baza pentru producție nu este disponibilă la prețurile de pe piața mondială. În Irlanda, începând cu luna mai a acestui an, costurile suplimentare datorate întârzierii emiterii autorizațiilor s-au ridicat la 23 de milioane de euro.

În sfârșit, problema prezenței discrete a organismelor modificate genetic continuă să ne preocupe și, deși funcționarea rapidă a sistemului de emiterie a autorizațiilor va îmbunătăți situația, avem totuși nevoie de o soluție tehnică.

Martin Häusling, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE)Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, dnă Fischer Boel, ați dat un răspuns foarte scurt cu privire la subiectul crizelor și eu nu am auzit să fi menționat vreo posibilă soluție la aceste crize. E adevărat, criza nu are loc doar în sectorul producției de lapte și produse lactate; criza se manifestă și în sectorul producției de cereale, nu mai există interes pentru viitorul sectorului legumelor și, în ultimii zece ani, am pierdut 10 % dintre producătorii noștri de porcine. Această situație nu se datorează doar faptului că trecem printr-o criză economică, dnă comisar, ci și faptului că direcția spre care s-a îndreptat politica noastră agricolă a fost greșită. Ar trebui într-adevăr să spunem acum că liberalizarea a eșuat și că abordarea din perspectiva pieței globale nu este răspunsul dorit pentru agricultură.

Următorii câțiva ani vor avea o importanță crucială în ceea ce privește direcția în care se îndreaptă agricultura noastră. Prin urmare, suntem recunoscători pentru că, la Paris, cei 22 de miniștri ai agriculturii au arătat clar direcția în care aceasta ar trebui să se îndrepte. Suntem de acord cu multe din cele ce s-au discutat acolo. Este nevoie de o planificare agricolă fiabilă, iar politica agricolă trebuie să fie durabilă. Susținem de multă vreme și această idee.

Prețurile scad pentru agricultori, dar nu și pentru consumatori. Acest lucru arată că politica noastră agricolă nu servește cu adevărat decât intereselor marilor corporații. Ați avut dreptate, dnă comisar, când ați spus că trebuie să întărim poziția agricultorilor în această privință, dar mereu refuzați să ne oferiți un răspuns la întrebarea referitoare la modul în care ar trebui de fapt să facem acest lucru. Vom încerca să oferim răspunsuri la această problemă. De fapt, aceste răspunsuri vor fi esențiale în următorii câțiva ani. Agricultorii nu trebuie să fie simpli producători de materii prime. Ei trebuie să acționeze pentru a beneficia de forța pieței și, în acest demers, producătorii au nevoie de susținerea noastră.

Presiunea constantă asupra prețurilor din sectorul agricol va duce la apariția unor produse de proastă calitate. Industrializarea din ce în ce mai amplă din sectorul agricol va determina o reducere continuă a biodiversității, iar agricultura tot mai industrializată va avea ca efect, de asemenea, creșterea nivelului emisiilor de CO₂ și de metan. Faptul că noi vorbim despre protejarea mediului și totuși mergem mai departe pe calea industrializării nu poate fi un răspuns!

Așadar noi, în calitate de deputați ai Parlamentului, trebuie să ne luăm foarte în serios obligațiile pentru următorii ani. Sperăm că modul în care vom coopera cu noua Comisie va fi unul constructiv.

James Nicholson, în numele Grupului ECR. – Dnă președintă, cu toții înțelegem îngrijorarea multor reprezentanți ai celorlalte sectoare din agricultură și sunt aproape sigur că ei s-au gândit că punem prea mult accent pe încercarea de a soluționa problemele cu care se confruntă sectorul producției de lapte și produse lactate. Dar aceia dintre noi care s-au implicat în această problemă știau că nu există alternativă, că problemele producției de lapte și produse lactate trebuie rezolvate și sperăm că suntem acum pe punctul de a soluționa unele dintre problemele cu care s-a confruntat o parte a acestui sector. Trebuie să ne îndreptăm acum atenția asupra altor zone de interes.

Am vorbit despre problemele cu care se confruntă, de exemplu, producătorii de cereale, care au suferit pentru că prețul obținut a fost cel mai scăzut de multă vreme încoace – iar în circumscripția mea, la fel s-a întâmplat cu producătorii de cartofi și de mere. Pot, într-adevăr, să vă ofer o listă cu alte zone care se confruntă cu probleme grave. Dar una dintre cele mai grave probleme – iar aici doresc să revin la susținerea despre care vorbea dna Harkin – este întârzierea aprobării noilor tipuri de semințe modificate genetic, pentru ca acestea să fie importate în Uniunea Europeană.

Noi facem ca prețul hranei pentru animale să crească, fapt care îi lovește pe crescătorii de porcine, de păsări și bovine, și este puțin probabil ca accelerarea procedurii de emitere a aprobărilor respective să fie de ajutor în această situație. Riscăm să-i sufocăm pe agricultorii noștri cu o birocrație excesivă, reglementări și legislație; veți vedea aceasta la 1 ianuarie când intră în vigoare CPID care, după părerea mea, este o totală pierdere de vreme.

Analiza intermediară a adus multe schimbări și suntem pe punctul de a ne asuma chiar mai multe. Dar cred că trebuie să reexaminăm efectul pe care l-au avut aceste schimbări asupra sectorului în cauză. Știu din experiența acumulată în circumscripția mea că mulți crescători de ovine și de mânzat renunță pur și simplu la această activitate.

Această tendință este extrem de îngrijorătoare. Trebuie să studiem cu atenție ambele sectoare, precum și modul în care îi susținem, de fapt, pe producători. Putem face mai mult pentru ei? Putem să-i convingem să continue această activitate? Căci ar trebui să ne amintim că multe dintre aceste sectoare, cum sunt producția de ovine și de mânzat, se desfășoară în zone sensibile din punctul de vedere al protecției mediului, în regiuni

muntoase și în zone în care nu există nicio altă alternativă și cred că trebuie să ne gândim mai serios la modul în care susținem acele sectoare agricole.

Patrick Le Hyaric, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Dnă președintă, dnă comisar, ați afirmat că agricultura trece printr-o criză profundă, lucru pe care îl știam deja. Într-adevăr, exploatațiile agricole mici și mijlocii nu mai pot să facă față situației. Totuși, dnă comisar, acesta nu este rezultatul unei probleme tehnice, ci al politicii de dereglementare pe care ați urmat-o, al subminării principiilor fundamentale ale politicii agricole comune, al refuzului dumneavoastră de a plăti din nou prețul minim pentru muncă și al abordării globale a abordării comerțului liber care contravine însuși principiului preferinței comunitare.

A sosit timpul, în pragul unei noi perioade de reflecție asupra politicii agricole comune, să considerăm munca din agricultură drept o misiune de interes general, care contribuie la binele public comun. Așadar, o nouă politică agricolă trebuie să fie o politică alimentară, ecologică și teritorială.

Trebuie ca, mai întâi, să identificăm obiectivele și direcția acestei politici înainte de a lua o decizie privind aspectele bugetare. În orice caz, aceasta ar însemna plata unor prețuri minime de bază garantate pentru munca efectuată și orientarea spre un sector agricol productiv care să aducă valoare adăugată și să ofere noi locuri de muncă, încurajând dezvoltarea agriculturii care respectă rolul fundamental al hranei și combate foametea.

Astăzi, toate dovezile arată că eficiența socială, ecologică și de sănătate depinde de agricultură la nivel uman, al agriculturii individual, iar nu la scară industrială. Acestea ar trebui să fie subiectele dezbaterilor noastre dacă vrem să punem capăt, în sfârșit, crizei din agricultură.

Lorenzo Fontana, în numele Grupului EFD. – (IT) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, actuala criză prin care trece agricultura la nivel mondial este rezultatul evident al expansiunii teritoriale rapide pe care Uniunea Europeană a pus-o în mișcare în ultimii ani și, mai presus decât orice, a globalizării excesiv de rapide a piețelor.

Sectorul agricol trebuie să fie apărat și protejat, prin aplicarea principiilor Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 32 - 38, cu referire specială la obiectivele care, pentru a fi atinse, trebuie să respecte norme juridice specifice. În acest sector, reglementările care stabilesc mijloacele de intervenție în cazul unei crize pe piață nu ne permit să răspundem eficient cerințelor sectorului agricol prin protecția specifică a agricultorilor, într-un moment extrem de dificil care afectează agricultura în ansamblu și, în special, producția de fructe și de legume, de exemplu merele și piersicile, precum și cerealele, de exemplu grâul și porumbul.

Nu trebuie doar să îi protejăm pe agricultori, ci și să le garantăm protecția pe piață, așa cum se precizează în normele fundamentale ale tratatului. Din nefericire, în momentul de față acest lucru se întâmplă doar în anumite limite. La fel s-a întâmplat, de exemplu, cu criza laptelui și cu actuala criză a fructelor și a legumelor.

Acum a venit vremea ca Europa să ia decizii mai dure pentru a oferi cu adevărat susținere totală agricultorilor noștri, exploataților agricole și suprafețelor agricole care, din nefericire, au fost prea des neglijate. Așadar, ar fi mai bine să ne gândim serios la ceea ce se face pe piața europeană pentru promovarea produselor noastre agricole, în comparație cu cele din afara Uniunii și, repet, în special în ceea ce privește fructele și legumele.

Prin stabilirea de norme specifice care, totuși, trebuie respectate în întreaga Uniune Europeană și în privința cărora trebuie să ne asigurăm că sunt respectate și de celelalte țări cu care desfășurăm schimburi comerciale importante de produse agricole, poate că vom reuși să beneficiem, pentru început, de o piață mai puțin deformată și ne vom putea proteja mai bine agricultorii și produsele agricole din UE.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Dnă președintă, unele sectoare ale economiei rurale suferă cu adevărat: producția de grâu, ulei de măsline, fructe și legume și de bumbac. Trebuie să știți că producătorii din Grecia sunt la un pas de a exploda. E suficient să vă spun că, în acest moment, aproximativ 200 000 de tone de mixtură de piersici a rămas nevândută.

Situația din sectorul producției de grâu este în continuare gravă și trebuie activat de îndată sistemul de intervenție publică în statele membre. Trebuie să susținem produsele cu denumiri de origine și indicații geografice protejate.

Crescătorii de animale se confruntă și ei cu o criză gravă. Sectorul producției de lapte și de produse lactate a fost amintit și, așa cum era normal, am luat inițiativa de a-l proteja. Crescătorii de animale din nordul Greciei au instituit blocade la punctul de frontieră Evzona și una dintre solicitările lor rezonabile este ca denumirea

locului de origine să fie inclusă pe etichetele produselor lactate. După părerea mea, includerea locului de origine îi protejează atât pe producători cât și pe consumatori.

Sunt necesare mai multe măsuri pentru promovarea produselor agricole, atât în cadrul Uniunii Europene cât și în afara Europei, precum și în țările terțe. Este necesară continuarea raționalizării piețelor și monitorizarea eficientă a transparenței lanțului de aprovizionare și trebuie redusă orice neconcordanță între prețul la producător și cel plătit de consumator.

Așa cum am susținut în cadrul dezbaterii bugetului pe 2010, este deosebit de important să se păstreze o rezervă suficientă, în cadrul bugetului, pentru cheltuieli necesare în agricultură, astfel încât să fie îndeplinite cerințele neprevăzute din alte sectoare agricole.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Aproape tot sectorul agricol din Europa este în criză. Această situație nu se datorează numai crizei economiei globale și recesiunii, alături de reducerea piețelor interne și externe, ci și politici agricole comune, o politică neo-liberală pe care Comisia Europeană a continuat să o aplice de câțiva ani. Aceasta a avut o contribuție majoră la agravarea crizei cu care ne confruntăm. Dacă sectorul agricol a trezit deja atât de multă îngrijorare în privința profitabilității, ce se va întâmpla dacă bugetul pentru agricultură va fi redus în 2013? Mulți doresc să afle acest lucru. Se pune un mare semn de întrebare privind securitatea aprovizionării cu alimente a Europei.

Situația actuală este deosebit de alarmantă în special pentru crescătorii de bovine pentru șeptel, crescătorii de porcine și producătorii de fructe și de legume. Mă bucur că dna comisar vrea să finanțeze organizațiile producătorilor cu sume mai mari, dar acest lucru tot nu este suficient pentru a răspunde îngrijorărilor din acest sector. Un alt factor alarmant este că, de șase ani încoace, Uniunea Europeană a devenit un importator net de carne de vită. Acum suntem la mila piețelor externe.

Julie Girling (ECR). – Dnă președintă, dacă doriți să știți cât de greu le este agricultorilor, trebuie doar să vă uitați la guvernul Regatului Unit, care a modificat plafonul venitului minim. Acesta este plafonul sub care o familie este condamnată să trăiască în sărăcie. Cele mai recente statistici din Regatul Unit arată că un sfert dintre familiile britanice de agricultori intră în această categorie.

Dar ajutorarea agricultorilor nu e legată doar de politica agricolă. Ar trebui să acționăm privind lucrurile în toată complexitatea lor. Consumatorii doresc să cumpere produse de înaltă calitate fabricate cât mai aproape de casă posibil. Parlamentul European trebuie să asculte solicitările consumatorilor în privința etichetării clare a țării de origine, astfel încât aceștia să știe precis de unde provin alimentele. Etichetarea țării de origine se aplică deja pentru multe alimente și nu există niciun motiv pentru care etichetarea obligatorie a țării de origine să nu fie extinsă la celelalte sectoare, inclusiv la principalele ingrediente ale alimentelor preparate.

Parlamentul va avea această ocazie la începutul anului viitor. Haideți să ne asigurăm că profităm de ea.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) De-a lungul anilor și prin modificări succesive aduse politicii agricole comune am avertizat asupra consecințelor și alternativelor posibile. Din nefericire, nimeni nu a vrut să ne asculte și astăzi am ajuns într-o situație dezastruoasă, ca în cazul agriculturii portugheze. Am tras un semnal de alarmă cu privire la consecințele liberalizării comerțului internațional cu materii prime și produse agricole. Noi am afirmat că agricultura nu poate fi tratată ca un gen de marfă industrială și că ar trebui să fie exclusă din dezbaterile Organizației Mondiale a Sănătății, pentru a nu fi expusă speculațiilor bursiere și financiare.

Am afirmat întotdeauna că suveranitatea și siguranța alimentară ar trebui să devină prioritare, iar o astfel de recunoaștere ar trebui acordată celor care lucrează pământul. Din acest motiv ne-am opus anulării subvențiilor pentru producție și renunțării la cotele de lapte. Am subliniat întotdeauna faptul că agricultura din țările din sudul Uniunii Europene prezintă caracteristici speciale care trebuie respectate dacă intenționăm să protejăm producția acestora de alimente de înaltă calitate, inclusiv producția de vin, ulei de măsline, fructe și legume și orez, dar și carne și lapte produse în condiții foarte diferite de cele obișnuite din alte zone.

Prin urmare, insistăm ca aceste politici să fie revizuite astfel încât să țină cont de prețul ridicat al factorilor de producție, de exemplu motorina, electricitatea, fertilizatorii, hrana pentru animale, creditele și asigurările. Trebuie să-i ajutăm pe agricultori prin adoptarea unor politici care să-i susțină pe producători și să creeze locuri de muncă în zonele rurale.

A sosit timpul să punem pe primul plan exploatarea agricole familie și zonele rurale – din ce în ce mai pustii – dar și produsele regionale și speciile locale. Agricultorii noștri merită acest lucru, deoarece ei sunt cei care produc cele necesare pentru a ne hrăni.

John Stuart Agnew (EFD). – Dnă președintă, se pare că mă alătur și eu, temporar, clubului de susținători ai dnei Harkin, atrăgându-vă atenția asupra crizei fundamentale de pe piața hranei pentru animale, cu referire la prezența unor cantități infime de material modificat genetic ce s-ar putea găsi într-un transport de 60 000 de tone de soia.

Dacă aceste substanțe nu sunt dintr-o varietate autorizată în UE, este interzisă descărcarea transportului. Costurile suportate de transportatorul maritim se ridică, în acest caz, la 2,3 milioane de lire sterline, dar se produce și o ruptură în lanțul de producție atunci când camioanele se întorc cu remorcile goale să alimenteze morile care, la rândul lor, se văd nevoite să găsească surse alternative de proteine într-un timp foarte scurt.

În urma exercitării unor presiuni fantastice pe această temă, Comisia UE a aprobat încă patru varietăți de porumb modificat genetic, pe care le consideră un contaminant nepericulos. S-ar putea să treacă vreo câțiva ani până când se va obține această aprobare, în timp ce, între timp, în America, noi varietăți de porumb modificat genetic se aprobă în permanență. Această problemă va apărea din nou peste un an.

În prezent există și un număr de produse din in și bumbac modificate genetic care, din neatenție, ar putea fi amestecate în cantități nedeterminabile cantitativ într-un transport masiv de soia, și ar putea determina astfel, la rândul lor, respingerea unui navlu.

E un lucru vicios faptul că, în timp ce se acceptă mici toleranțe pentru piatră, pământ, insecte moarte, urme metalice și resturi de lemn, nu există niciun fel de toleranță pentru un singur grăunte de porumb.

Nesiguranța creată de această politică de toleranță zero a avut drept efect creșterea bruscă a primelor de asigurare pentru transportatorii ale căror produse ajung la crescătorii de animale – ca să nu mai vorbim de furia pe care o resimte producătorul când este informat că nu i se poate livra comanda de hrană pentru animale.

Această situație este total nesatisfăcătoare și creează o criză inutilă în sectorul producției de carne și ouă. Solicit Comisiei să ia examineze urgent întreaga problemă într-un mod mai practic și mai rezonabil, prin stabilirea unui nivel de toleranță pentru contaminarea cu organisme modificate genetic, similar cu acela existent pentru alți contaminanți.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori, la rândul meu, să mulțumesc dnei comisar pentru analiza făcută, dar aș dori să subliniez modul în care, în unele sectoare productive, se manifestă o criză care acum pune în pericol agricultura din unele zone ale marii noastre Europe.

Mai exact, criza care a afectat producția de grâu în ultimele luni a făcut ca acum prețurile să coboare atât de mult încât sunt prea mici pentru a mai acoperi costurile și, în multe regiuni din Europa, se constată o reducere a suprafețelor semănate pentru anul în curs, care ar trebui să reprezinte 30 %, în special în zonele îndepărtate care au posibilități limitate în ceea ce privește o utilizare alternativă. Pe de altă parte, în ceea ce privește fructele și legumele, dna comisar a subliniat un aspect caracteristic pentru noua organizare comună a pieței, care lasă pe seama organizațiilor de producători găsirea unei soluții pentru ieșirea din criză.

Desigur, resursele alocate acestei probleme în cadrul programelor aflate în desfășurare sunt limitate și câtuși de puțin adecvate pentru o intervenție în cazul unor crize structurale atât de larg răspândite cum este cea prin care trecem acum. Este posibil ca acestea să se conformeze cerințelor, așa cum ați spus, fie prin recolte biologice, fie prin distrugerea unei părți mici a recoltei, în cazul unor mici dezechilibre între cerere și ofertă în anii obișnuiți, dar cu siguranță nu și în cazul unei crize larg răspândite, asemănătoare celei prin care trecem acum.

Același lucru se poate spune și despre uleiul de măsline și despre alte sectoare, dar eu cred că, în acest moment, este important să solicităm Comisiei să prezinte un pachet de propuneri, respectiv o propunere exhaustivă care să cuprindă toate sectoarele, exceptând producția de lapte, în care nu este evidentă luarea de măsuri corespunzătoare în vederea rezolvării crizei prin care trecem.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Dnă președintă, sectorul agricol nu a fost imun la dificultățile prin care a trecut economia în general. Cu luni în urmă, am avut ocazia de a dezbate situația producătorilor de lapte și produse lactate dar, chiar și atunci, mulți dintre noi au afirmat că și alte sectoare agricole sunt afectate de criză.

Întreaga ramură se găsește într-o situație dificilă: prețuri scăzute la sursă pentru majoritatea produselor și multe exploatații agricole a căror cifră de afaceri începe să scadă sub pragul de profitabilitate. Această situație a demonstrat că există un dezechilibru între sectorul agricol și cel alimentar în lanțul de valori. Nevoia de a

crea un sistem transparent de stabilire a prețurilor și de a reface echilibrul referitor la capacitatea de negociere a părților implicate, în cadrul legislației existente, sunt probleme pentru care încă nu s-a găsit o rezolvare.

Un alt subiect care ne preocupă în acest context dificil este scăderea competitivității agricultorilor noștri care, spre deosebire de concurenții lor, se confruntă cu prețuri de producție ridicate. Solicit stabilirea unor măsuri comune de sprijin, astfel încât soluțiile să nu depindă de capacitatea de reacție a fiecărui stat membru.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dnă președintă, în primul rând aș dori să spun că sunt foarte recunoscător pentru că dezbatem astăzi acest subiect, deoarece din ceea ce se relatează în mass-media s-ar putea crede că această criză există doar în sectorul producției de lapte. Nu a fost și nu este adevărat, astfel încât este extrem de important pentru agricultorii afectați ca astăzi să discutăm în Parlamentul European despre situația lor.

Criza economică i-a lovit foarte puternic pe agricultori. Anul financiar trecut a fost unul din cei mai grei din ultimul deceniu. Pentru multe exploatații agricole, profiturile au scăzut dramatic și, prin urmare, situația este foarte dificilă pentru mulți agricultori. Crizele economice scot la iveală deficiențele – deficiențe cauzate de oameni. Crizele devin dezastre numai dacă nu se ia nicio măsură pentru rezolvarea lor. Tocmai datorită faptului că în timpul crizelor economice ies la iveală erorile umane, avem posibilitatea de a repara acele erori.

În orice criză există și o șansă, iar noi trebuie să profităm cât mai mult tocmai de aceste șanse. Pentru aceasta, în primul rând, Comisia trebuie să reacționeze mai rapid și mai consecvent în cazul oricărei perturbări a echilibrului economic. În al doilea rând, trebuie să creăm cadrul politic necesar pentru a le permite agricultorilor să reglementeze ei înșiși piața. În al treilea rând, autoritatea legală a organizațiilor de producători trebuie să crească semnificativ. În al patrulea rând, trebuie să îmbunătățim substanțial și să simplificăm modul în care materiile prime agricole se utilizează în vederea producerii de energie regenerabilă, prin reglementarea pieței. În al cincilea rând, în loc să vorbim despre reducerea formalităților birocratice, am face mai bine dacă, în sfârșit, am aborda direct această problemă.

Așadar, fac apel, din nou, la dumneavoastră: haideți să învățăm din criză și să folosim ocazia pe care aceasta ne-o oferă – avem datoria de a acționa față de noi înșine și, mai presus de orice, față de toți agricultorii noștri. În acest sens, aștept din partea Comisiei, la începutul lui 2010, un catalog de măsuri pe care să le dezbatem în detaliu în comisia de specialitate.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Dnă comisar, aș dori să vă mulțumesc pentru că vă aflați din nou aici în acest Parlament – așa cum ați procedat în mod constant de-a lungul întregului mandat – chiar dacă Comisia se află în acest stadiu de tranziție. Totuși, problemele cu care se confruntă agricultura nu se lasă impresionate de capriciile calendarului politic, și agricultorii se așteaptă ca noi să găsim soluții la problemele, dificultățile și grijile lor.

După cum suntem cu toții conștienți, criza economică a afectat și agricultura – nu doar sectorul producției de lapte și produse lactate, după cum mijloacele de informare în masă vor să ne facă să credem, ci și alte sectoare. Laptele, fructele și legumele, cerealele și uleiul de măsline au fost puternic lovite în ultimele luni, exact așa cum s-a întâmplat anterior cu producția de carne, din cauza unor creșteri galopante ale costurilor de producție ce au apărut atunci.

Situația în ceea ce privește fructele și legumele are toate șansele să devină și mai gravă din moment ce piața s-a deschis și mai mult decât până acum pentru produsele provenite din Maroc, în temeiul noului contract care se află în prezent în curs de aprobare. Este un fapt cunoscut, așa cum a subliniat dna comisar, că piețele au dat semne pozitive în ultimele săptămâni, dar nu ar trebui să ne entuziasmăm prea mult din această cauză, deoarece, dacă începe să se manifeste tendința de creștere, după cum sperăm cu toții, aceasta va genera creștere a prețului petrolului și, prin aceasta, o creștere inevitabilă a costurilor de producție din agricultură.

Prin urmare, dnă comisar, în pofida calendarului politic, Parlamentul trebuie să solicite Comisiei să ofere răspunsuri la toate aceste întrebări. Agricultorii așteaptă semnale politice de la Parlament și Comisie, și, prin urmare, faptul că dezbaterea aceasta are loc chiar astăzi este foarte logic, în speranța că este posibil ca Comisia să transmită unele semnale și să ne spună ce informații deține și ce măsuri propune pe termen scurt în vederea atenuării efectelor acestor probleme.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Dnă președintă, dnă comisar, vă mulțumesc încă o dată pentru atenția acordată.

Criza prețurilor din 2007-2008 a scos în evidență poziția fragilă a consumatorilor față de volatilitatea prețurilor. Criza agricolă din 2009 are efecte mult mai nocive asupra agricultorilor decât o arată indicii statistici. De ce? Pentru că tendința de creștere a prețurilor din agricultură a fost considerată de către mulți

ca fiind sustenabilă și pentru că agricultorii au investit, fără îndoială, mult prea mult în 2008 și la începutul lui 2009 – mult prea mult deoarece întârzierile sunt din ce în ce mai mari de la începutul anilor 2000.

În câteva ocazii, dnă comisar, v-ați exprimat dorința de a nu mai interveni în același mod în reglementarea pieței. Dar oare am uitat, în ultimii 20 de ani, că bunurile provenind din agricultură sunt în principal produsele alimentare și că este necesar un anumit grad de stabilitate a prețurilor la ambele capete ale lanțului? Stabilitatea prețurilor este necesară pentru consumatori, pe de o parte, pentru că, din cauza altor angajamente financiare cum sunt ipotecile, activitățile parentale și de relaxare, consumatorii nu mai dispun de un venit suficient pentru a face față fluctuațiilor prețurilor. La nivelul producătorului, stabilitatea prețurilor este necesară deoarece activitățile comerciale implică o cantitate importantă de capital, pentru care sunt necesare investiții serioase.

Fără îndoială, organizarea din sectoarele care cuprind toate elementele lanțului de aprovizionare, precum și noii actori – mă refer la sectorul global de catering și la companiile care prelucrează produse congelate sau chiar preparate proaspete – are toate șansele să ducă la introducerea unor instrumente private de stabilizare a prețurilor.

Credeți că este posibil să găsim, dnă comisar, o cale de a face progrese în această privință, și este Comisia pregătită să participe la astfel de discuții?

Diane Dodds (NI). – Dnă președintă, aș dori să mulțumesc dnei comisar pentru că a venit din nou să ne asculte și vreau să subliniez doar câteva chestiuni care au dominat sectorul agricol din Irlanda de Nord în ultimele luni. Poate ați citit, dnă comisar, că, în comitatul Fermanagh, s-au produs inundații foarte grave în ultimele săptămâni. Din cauza acestora agricultorii se confruntă cu probleme grave, nu în ultimul rând accesul dificil al animalelor la pășune, deoarece multe drumuri sunt închise și impracticabile din cauza ploii. Această situație va afecta, de asemenea, activitatea de împrăștiere a îngrășămintelor naturale și va amplifica pierderile suferite de aceștia la nivel general. Aș dori să încurajez Comisia să analizeze această problemă și să ne spună dacă există posibilitatea acordării unui ajutor direct pentru agricultorii din acest sector.

Aș dori, de asemenea, să recomand Comisiei să analizeze și situația industriei cartofului din Irlanda de Nord. Un număr de producători agricoli de cartofi mi-au scris de curând deoarece și ei au fost afectați foarte grav de cantitățile foarte mari de precipitații din ultimele săptămâni. Aceștia își exprimă profunda îngrijorare cu privire la dificultatea de a scoate cartofii din pământ, iar acum când se apropie cu repeziciune gerul odată cu venirea lunilor de iarnă, se tem că își vor pierde recoltele. Așadar, repet, iată o ramură – și o parte a domeniului agricol din Irlanda de Nord – care trece prin momente foarte grele.

De curând m-am întâlnit cu un grup de producători de ouă, agricultori care se află în prezent în plin proces de schimbare a cuștilor cu unele mai mari. Ei ar dori să primească din partea Comisiei garanția că nu vor fi obligați să le schimbe din nou multă vreme de acum înainte, și insist din nou solicitând Comisiei să analizeze această problemă.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, criza cu care se confruntă sectorul agricol este extrem de serioasă și există pericolul ca ea să devină ireversibilă.

În regiunea mea, Apulia, producția de măslină este principala activitate și una din cele mai importante surse de venit. În acest an, prețul măslinelor a scăzut la 30 euro pentru 100 de kilograme și prețul en gros al uleiului la 2,50 euro per kilogram, iar la aceste prețuri, producătorii lucrează în pierdere. Uleiul de măslină extra-virgin, verde auriu, care a reprezentat întotdeauna mândria țării mele, este în pericol de a aduce moartea civilă și socială. Agricultorii din întreaga regiune organizează blocaje rutiere și demonstrații.

Spuneți că totul este în ordine și că prețurile cresc din nou, dar vă supun atenției o altă situație pe care o cunosc bine, pentru că o trăiesc în fiecare zi. Sunt necesare măsuri urgente și aș solicita ca, la fel ca în cazul laptelui, să se activeze un fond de solidaritate și pentru producția de măslină, de fructe și legume. În ceea ce privește producția de măslină, solicit luarea unor măsuri suplimentare de urgență și, în special, dnă comisar, solicit ca Regulamentul (CEE) nr. 2568/91 al Comisiei privind caracteristicile uleiurilor de măslină să fie modificat pentru a include radiografia prin rezonanță magnetică nucleară (RMN) ca metodă de analiză. Acest lucru ne-ar permite să demonstrăm fraudă întâlnită pe rafturile supermarketurilor prin sticlele care poartă mențiunea „ulei extra-virgin” și care, de fapt, conțin amestecuri de uleiuri modificate sau rafinate.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Dnă președintă, dnă Fischer Boel, vă mulțumesc foarte mult pentru raportul pe care l-ați prezentat. Acesta este un semnal important pentru agricultorii noștri, care sunt obligați să se confrunte cu situația tensionată de pe piață.

În raportul dvs. v-ați mai referit și la scăderea cererii în sectorul agricol. Tocmai de aceea este important să revigorăm acest sector și să stimulăm vânzările. Acum, mai mult decât oricând, Comisia trebuie să recunoască crizele într-un stadiu incipient, indiferent de ramura de producție în cauză și să acționeze rapid și eficient pentru a le contracara.

Sunt convinsă că un sector atât de sensibil cum este producția de alimente are în mod special nevoie de instrumente de piață. Valoarea adăugată adusă de agricultură prin menținerea deschiderii peisajului nostru cultural, grija față de zonele rurale, biodiversitatea și multe alte lucruri pe lângă acestea sunt de neînlocuit. Trebuie să păstrăm toate acestea și să ținem cont de ele în viitoarele noastre dezbateri privind noua politică agricolă.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dnă președintă, dnă comisar, aș dori să vă mulțumesc pentru explicația privind variațiile prețului pentru diferite tipuri de produse agricole. Ați ajuns la concluzia că a fost necesară continuarea monitorizării situației pentru a lua măsuri acolo unde este necesar.

De fapt ați subliniat volatilitatea – inamicul numărul unu al agriculturii modern – și aș dori doar să susțin nevoia de restabilire și de menținere a politicii publice privind prețurile și reglementarea acestora, precum și necesitatea, esențială pentru viitor, ca această politică publică privind reglementarea să fie decisă, de exemplu, printr-un sistem de monitorizare a prețurilor și a marjelor de ajustare care să stabilească prețurile în mod echitabil pentru toți cei implicați în producție, fie că sunt producători, întreprinderi de prelucrare sau distribuitori.

Dacă astăzi lăsăm să se ajungă în situația în care prețurile să fie reglementate printr-un sistem privat, va exista mereu un adaos comercial pentru distribuitori, un adaos comercial pentru întreprinderile de prelucrare și o pierdere pentru producători și, prin urmare, probleme grave pentru agricultura locală. În sfârșit, dnă președintă, nu putem ignora nici faptul că trebuie să fim capabili să negociem cu Statele Unite – în special în privința prețului grâului, care se stabilește la Chicago – deoarece de confruntăm cu o problemă globală și nu doar cu una europeană.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). – (ES) Dnă președintă, dnă comisar, mă preocupă faptul că, adeseori, lipsa de coordonare înseamnă că, în agricultură, criteriile de sustenabilitate nu se aplică.

Aș dori să adresez două întrebări: în primul rând, din moment ce în sudul Europei se constată un proces de deșertificare, profund influențată de schimbările climatice și dat fiind faptul că modul în care folosim pământul este lucrul cel mai important, de ce se plătesc bani pentru doborârea măslinilor și distrugerea podgoriilor? Acest lucru înseamnă că Europa plătește pentru a avea mai mult deșert! Aveți de gând să puneți capăt acestui lucru?

În al doilea rând, acordul cu Marocul: dacă Europa desfășoară o politică externă comună, ea trebuie să apere interesele cetățenilor ei și pe cele ale producției europene. Europa negociază acordul cu Marocul pe genunchi, fără să țină seama de principiul reciprocității, fără să garanteze respectarea sănătății și că programele referitoare la insecticide și calitatea alimentelor vor fi menținute.

Cum este posibil ca, pe lângă faptul că deschide calea pentru produse ce depășesc cotele, acest proces să constituie un risc pentru calitate?

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Faptul că noi discutăm acum despre criza care afectează sectoarele agricole este extrem de important, deoarece se vorbește despre mai multe planuri referitoare la modul în care subvențiile din agricultură vor fi eliminate progresiv după 2013. Să nu uităm cât de grave au fost consecințele măsurilor liberale puse în aplicare recent. Să învățăm din aceste exemple astfel încât să nu facem din nou aceleași greșeli. Importanța agriculturii va fi din ce în ce mai mare în anii viitori, deoarece numărul persoanelor care suferă de foame pe planeta noastră continuă să crească.

În ceea ce privește simplificarea, din păcate, agricultorii simt că, ori de câte ori se vorbește despre simplificare, nu se întâmplă de fapt nimic. Aceștia sunt nevoiți să facă față unor sisteme din ce în ce mai complicate. În momentul de față se introduc, succesiv, noi măsuri în domeniul bunăstării animalelor. Toate acestea duc la creșterea costurilor, lucru cu care competitorii lor nu trebuie să se confrunte. În plus, absolut fiecare dintre aceste măsuri în domeniul bunăstării animale necesită un consum mai mare de energie, ceea ce înseamnă emisii de CO₂ din ce în ce mai mari.

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS*Vicepreședinte*

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Dle președinte, pe parcursul dezbaterii privind liniile sale directoare, dl Barroso a menționat că dezvoltarea durabilă și conservarea biodiversității ar reprezenta obiective prioritare ale Uniunii Europene în cadrul mandatului legislativ actual. Aceste obiective trebuie să fie, prin urmare, urmărite în toate domeniile de politică și în special în domeniul agriculturii. Aș dori să vă îndemn cu tărie astăzi să promovați și să sprijiniți acele măsuri - și numai acele măsuri - care contribuie la conservarea biodiversității și la dezvoltarea durabilă.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, salut această dezbatere. Nu putem face mare lucru în legătură cu multe dintre problemele care au fost menționate dar, în legătură cu altele, putem face foarte multe. Colegii au menționat în primul rând problema reglementării excesive; acesta este un aspect pe care mulți agricultori îl menționează în întreaga Uniune Europeană. Oamenii au amintit, de asemenea, alimentele modificate genetic, iar eu sunt total de acord cu ei în această privință: este nevoie de acțiune în acest domeniu.

Cu toate acestea, un domeniu care cred că este, de asemenea, important pentru noi este sectorul exporturilor de animale vii. Există pericolul să punem în aplicare atât de multe reglementări încât va deveni nerentabil, în special pentru agricultori și pentru oamenii care exportă vite de la o națiune insulară precum Irlanda.

Uneori cred că ar fi interesant să se compare, de exemplu, programul de călătorie al deputaților europeni care se prezintă astăzi în Parlament cu programul de călătorie al animalelor exportate în străinătate și cred că, uneori, nivelul de stres al deputaților europeni ar fi mai mare.

În această privință, ar trebui să fim foarte atenți să nu suprareglementăm și să nu percepem prețuri exagerate care să ne plaseze în afara pieței.

Președinte. - Mulțumim, dle Kelly. Deși fiecare ar trebui încurajat să se adreseze în alte limbi în fața acestei Camere, permiteți-mi să remarc faptul că dvs. v-ați început discursul spunând „*Merci, Monsieur President*”. Presupun că nu îmi cereați mila, ci încercați să spuneți „mulțumesc” – nu în greacă, aș putea adăuga, care sună așa „*Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε*”!

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Dle președinte, situația din sectorul agricol nu este numai preocupantă. Aș numi-o lipsită de sustenabilitate: veniturile agricultorilor sunt în scădere, iar diferența dintre ceea ce primesc agricultorii și prețul de piață pentru consumatori crește în fiecare zi. Succesiunea este deja o utopie, iar acordurile de asociere sunt încălcate în mod repetat, la fel ca în cazul rușinos al tomatelor din Maroc, o situație care a fost recunoscută de Oficiul European de Luptă Antifraudă, dar fără nicio acțiune decisivă din partea Comisiei. Normele de sănătate și controalele aplicabile plantelor sunt aplicate în grade diferite, creând situații total neloiale.

Dacă, la aceste situații, adăugăm cazuri izolate, cum ar fi scăderea taxelor pentru sectorul bananelor, care va avea în întregime consecințe negative, sau la faptul că este imposibil pentru crescătorii de animale să își permită costurile de producție, veți fi de acord cu mine că viitorul acestui sector este cel puțin incert.

În plus, pentru agricultura din regiunile cele mai îndepărtate, viitorul nu este doar incert, ci extrem de îngrijorător. Agricultorii vor să continue activitățile agricole, dar acest lucru devine tot mai dificil pentru ei în fiecare zi. Comisia trebuie să accepte importanța agriculturii. Confrunțați-o cu curaj!

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, în prezent ne confruntăm într-adevăr cu o criză în multe sectoare agricole. Există, fără îndoială, multe motive pentru acest lucru. Unul dintre ele este, probabil, liberalizarea politicii agricole din ultimii ani. Dacă am elimina din ce în ce mai multe măsuri de siguranță din cadrul politicii agricole comune, atunci fluctuațiile prețurilor vor crește. Acest lucru provoacă tot mai multe probleme pentru agricultorii noștri.

Prin urmare, pe termen scurt, scopul trebuie să fie cu siguranță găsirea unei soluții la această criză. Cu toate acestea, mai presus de toate, alături de revizuirea politicii noastre agricole, trebuie să luăm în considerare ceea ce putem face în legătură cu aceste fluctuații de preț. Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, noi, ca Parlament, avem datoria de a fi activi. Cu siguranță este un lucru bun faptul că miniștrii agriculturii s-au reunit de curând la Paris în afara Consiliului, pentru a discuta asupra acestui aspect. Cu toate acestea, în Parlament, este de datoria noastră să demonstrăm noul nostru rol agricultorilor noștri. Trebuie să găsim soluții democratice pentru viitoarea noastră politică agricolă.

Mariann Fischer Boel, *membră a Comisiei*. – Dle președinte, voi încerca acum să răspund la unele întrebări ridicate, dar consider că discuția de față demonstrează în mod clar că există o înțelegere comună a dificultăților cu care se confruntă sectorul nostru agricol.

Mai întâi de toate, am fost un pic uimită să aud că ar fi trebuit să eliminăm măsurile de siguranță pentru sectorul agricol. Cu siguranță, nu este cazul aici. Într-adevăr, am pus în aplicare măsuri de siguranță pentru situațiile în care agricultorii au nevoie de sprijin. Avem o măsură continuă de siguranță, reprezentată de plățile directe. Aceasta este, cu siguranță, pusă în aplicare și este responsabilă pentru agricultori. Apoi, avem diferitele sisteme de intervenție, depozitarea privată, sistemele de restituiri la export care vor intra în vigoare atunci când vom considera că este necesar să declanșăm aceste instrumente.

În vederea simplificării procesului greoi, al birocrăției - sunt total de acord cu dvs. că ar trebui să încercăm să ușurăm cât mai mult situația pentru agricultorii noștri și acesta este motivul pentru care, în cadrul reuniunii Consiliului de miercuri, voi prezenta Consiliului anumite propuneri de dereglementare pentru a fi discutate.

Consiliul a prezentat 39 de propuneri diferite, iar în realitate putem accepta un număr destul de mare. Altele au un caracter mai politic, referitor la perioada de după 2013, dar sunt sigură că veți considera propunerile extrem de interesante.

Cei care au ridicat problema OMG-urilor, bănuiesc că știți că eu sunt de aceeași părere și cred că este important să se găsească o soluție la o cifră tehnică privind prezența MG neaprobată. Mă aștept ca viitoarea Comisie să prezinte o astfel de propunere.

Este adevărat că Uniunea Europeană este cel mai mare importator de produse agricole, dar în același timp, Uniunea Europeană este cel mai mare exportator de produse agricole. Acest lucru se întâmplă pentru că avem o marcă extrem de bună: produsele europene sunt considerate de înaltă calitate pe piețele de peste mări. Prin urmare, ideea potrivit căreia ar trebui acum să ne protejăm propria producție, ar fi dăunătoare pentru sectorul nostru agricol.

Așadar, trebuie să continuăm să ne facem simțită prezența pe piețele de export și consider că pe viitor - și sper că va exista un sprijin deplin din partea Parlamentului European - avem nevoie de tot mai mulți bani pentru promovarea produselor de înaltă calitate pe piețele noi emergente. Consider că putem să ne descurcăm mult mai bine, dar avem nevoie de puțin sprijin.

Apoi, în privința problemei cadrului de reglementare - nu am auzit chiar expresia aceasta, dar consider că acest lucru se află în spatele comentariilor privind acest aspect. În prezent, este deja posibil pentru agricultori să încheie un contract cu acest sector, cu cel al lactatelor, pentru un anumit volum la un preț fix. Agricultorii pot face deja acest lucru. Și știți că, în cadrul grupului la nivel înalt din sectorul lactatelor, suntem în căutarea unor măsuri voluntare de a îmbunătăți acest sistem.

Biodiversitatea: sunt complet de acord că acest lucru este important și că acesta a fost motivul pentru care am inclus biodiversitatea în cadrul noilor provocări atunci când am convenit, în noiembrie 2008, asupra evaluării stării de sănătate a politicii agricole comune. Așadar, acest lucru are prioritate maximă și sunt total de acord cu comentariile onorabilului deputat.

Referitor la măsuri: în fapt, putem utiliza toate instrumentele pe care le avem la dispoziție în prezent. Dar noile inițiative nu pot fi prezentate de o Comisie provizorie. Sunt sigură că sunteți la curent cu această problemă și, prin urmare, sper că vom putea să vedem noua Comisie în activitate cât mai curând posibil.

În următoarea etapă, sunt foarte fericită să constat că Parlamentul European va deține acum un rol în calitate de actor important în viitor, datorită introducerii procedurii de codecizie în Tratatul de la Lisabona. Nu este vorba numai despre codecizie în privința aspectelor legate exclusiv de domeniul agriculturii, ci și de domeniul bugetar. Deci iată, veți avea o influență enormă asupra posibilităților bugetare destinate sectorului agricol pentru perioada de după 2013.

Deși este posibil să nu resimt acest lucru din acest loc, pot garanta că vă voi supraveghea atunci când vă veți asuma noile responsabilități pentru sectorul agricol.

Președinte. - Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris*. – (PT) Criza economică și financiară ne-a târât, de asemenea, într-o criză în domeniul social și agricol și, prin urmare, salut această dezbatere în Parlament, deși a survenit destul de

târziu. Producătorii (de cereale, carne de porc, ulei de măsline, fructe, legume, etc.) se confruntă în acest moment cu condiții extrem de dificile din cauza scăderii bruște a cererii și obțin prețuri foarte scăzute pentru produse, în comparație cu costurile lor de producție. De asemenea, există dificultăți în obținerea de credite. Aceste probleme le afectează în mod grav veniturile. Volatilitatea prețului în agricultură este o problemă extrem de complexă care afectează planificarea și previzibilitatea de care au nevoie agricultorii, cu efecte grave asupra rentabilității și a nivelurilor de investiții. Prin urmare, este esențial să se garanteze condiții pentru durabilitatea exploatațiilor, precum și un grad de stabilitate a prețurilor, astfel încât producătorii să își poată salva mijloacele de trai prin îmbunătățirea calității produsului, care va avea un impact pozitiv asupra întregului lanț, de la producător la consumator.

Spyros Danellis (S&D), *în scris.* – (EL) Ocuparea mai multor locuri de muncă în UE este un fenomen comun și are ca scop asigurarea de venituri suplimentare față de venitul din agricultură. Din moment ce este probabil ca o exploatare agricolă mică să angajeze lucrători care au mai multe locuri de muncă, exploatarea agricole mici sunt, în prezent, în mod evident, mai afectate decât cele de mari dimensiuni. Acest lucru se întâmplă deoarece:

- în afară de reducerea veniturilor agricole, indiferent de sectorul de producție în care este specializată,

aceasta trebuie să se confrunte, de asemenea, cu:

- reducerea sau eliminarea venitului care nu provine din agricultură, în timp ce:

- garanția de venit pe care o colectează sub formă de ajutoare directe este inadecvată pentru un standard de viață decent, în termeni absoluți.

Prin urmare, indiferent de sectorul agricol în care se specializează producția, ajutorul orizontal orientat este necesar pentru exploatarea agricole de mici dimensiuni, astfel încât acestea să poată face față crizei.

16. Perspectivele Agendei pentru dezvoltare de la Doha în urma celei de-a șaptea Conferințe Ministeriale a OMC (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct este întrebarea orală adresată Comisiei (B7-0232/2009) de către dl Moreira, în numele Comisiei pentru comerț internațional, referitoare la perspectivele Agendei de Dezvoltare de la Doha în urma celei de-a șaptea Conferințe Ministeriale a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (O0126/2009).

Vital Moreira, autor. – (PT) Acum câteva săptămâni, am avut onoarea de a conduce o delegație a Comisiei pentru comerț internațional a acestui Parlament, care a participat la cea de-a șaptea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului de la Geneva. Deși Runda de la Doha - care este Agenda de dezvoltare de la Doha - nu a fost pe ordinea de zi oficială pentru această conferință ministerială, în realitate, o mare majoritate a delegațiilor oficiale din partea țărilor membre ale OMC au profitat de ocazie pentru a-și anunța pozițiile pe această temă și pentru a preciza că doreau să încheie Runda de la Doha până la sfârșitul anului 2010.

Cu toate acestea, s-a făcut public faptul că nu s-a înregistrat recent niciun progres în timpul negocierilor. Acesta este motivul pentru care am onoarea de a adresa Comisiei următoarele întrebări în numele Comisiei pentru comerț internațional, pe care o prezidez:

În primul rând, poate Comisia să furnizeze o evaluare a „stării de fapt” pentru principalele domenii de negociere ale Rundei Doha, în special în domeniul agricol, APNA (accesul pe piață pentru produsele non-agricole) și servicii? Care au fost principalele realizări ale Comisiei în cadrul celei de-a șaptea Conferințe Ministeriale a OMC? În opinia sa, care sunt problemele care rămân în discuție și care sunt subiectele cele mai dificile în cadrul negocierilor?

În al doilea rând, ce impact va avea Conferința ministerială OMC asupra negocierilor în curs de desfășurare ale Rundei Doha? Cum va asigura Comisia că negocierile de bază sunt axate pe dezvoltare? Poate Comisia să furnizeze o evaluare a gradului de probabilitate în ceea ce privește finalizarea cu succes a Rundei Doha pentru Dezvoltare până la sfârșitul anului viitor?

Cea de a treia și ultima întrebare, cum intenționează Comisia să includă membrii delegației Parlamentului European în cadrul negocierilor în curs de desfășurare ale Rundei Doha și în structura OMC?

Adresând întrebarea în numele Comisiei pentru comerț internațional, aş dori să închei prin a sublinia faptul că această comisie parlamentară acordă o mare importanță sprijinirii noilor responsabilități și utilizării noilor competențe acordate în temeiul Tratatului de la Lisabona și ar dori, de asemenea, să stabilească o cooperare mai strânsă și mai fructuoasă cu Comisia în domeniul comerțului internațional. Desigur, acest lucru solicită în schimb Comisiei să fie dispusă să coopereze cu Parlamentul, începând cu răspunsul la întrebările pe care i le-am adresat.

Mariann Fischer Boel, membră a Comisiei. – Dle președinte, cea de-a șaptea Conferință Ministerială a OMC de la Geneva a constituit o ocazie importantă de a face schimb de opinii cu toți membrii OMC cu privire la prioritățile lor pentru organizație. Cred că este important să subliniem faptul că această a șaptea Conferință Ministerială nu a fost o conferință de negociere: a fost mai mult o discuție pe diferite teme.

Lista noastră de priorități începe, desigur, cu Agenda de dezvoltare de la Doha. În cazul în care aceasta poate fi finalizată, Doha va furniza un rezultat bun nu numai pentru Europa, dar și pentru economia întregii lumi. Cu toții vom avea de suferit în cazul în care crește protecționismul, la fel cum fiecare dintre noi vom avea de câștigat în cazul în care economia își revine. Doha este cel mai bun instrument de politică comercială disponibil pe ambele fronturi.

Doha ar oferi, de asemenea, dezvoltarea pe care o caută atât de multe dintre cele mai sărace țări din lume. Ar face acest lucru prin noi norme privind accesul pe piață, reformă agricolă și facilitarea vamală, în special. În toate domeniile negocierilor de la Doha, elementul de dezvoltare pentru țările în cauză a fost deja luat în considerare.

Dar, desigur, putem finaliza Runda de la Doha numai dacă toți membrii OMC sunt pe aceeași lungime de undă. Realitatea este că Statele Unite au motive de îngrijorare și constrângeri serioase pe care le discută cu marile economii emergente. În câteva luni vom vedea cum evoluează aceste discuții, pe măsură ce se apropie termenul limită pentru ca G20 să încheie Runda de la Doha din 2010.

Cred că suntem cu toții de acord că, dacă dorim o finalizare a Rundei Doha înainte de sfârșitul anului 2010, trebuie să punem în aplicare normele privind accesul pe piață pentru produsele agricole și non-agricole (APNA) înainte de sfârșitul lunii martie 2010. Acesta este termenul final. Între timp, vom continua presiunile, astfel încât să fie acoperite interesele Uniunii Europene în domenii precum comerțul și serviciile, precum și protecția indicațiilor geografice.

În afară de Doha, Conferința Ministerială a abordat unele probleme importante pentru membrii OMC. Prioritățile noastre au inclus necesitatea de a consolida rolul OMC în monitorizarea și analiza protecționismului; aderarea la OMC - cum ar fi, de exemplu, aderarea țărilor cel mai puțin dezvoltate la OMC, care cu siguranță credem că trebuie să fie promovate; numărul tot mai mare de acorduri regionale de liber schimb - aici, trebuie să ne asigurăm că acestea completează de fapt sistemul comercial multilateral; și, în sfârșit, contribuția politicii comerciale la lupta împotriva schimbărilor climatice. Asupra multora dintre aceste aspecte, membrii OMC au convenit că organizația poate și ar trebui să funcționeze. Deci, mă aștept ca acest lucru să meargă înainte.

Referitor la ultima dumneavoastră întrebare, desigur, vom informa îndeaproape Parlamentul cu privire la aceste evoluții, în special, privind Runda Doha. Tratatul de la Lisabona oferă de fapt o ocazie excelentă de intensifica colaborarea cu Parlamentul, iar acest lucru va constitui o prioritate-cheie pentru politica comercială a Comisiei pentru anii următori.

Georgios Papastamkos, în numele Grupului PPE. – (EL) Dle președinte, sprijinim sistemul comercial multilateral și Organizația Mondială a Comerțului în calitate de gardian al unui sistem comercial bazat pe norme și al unui sistem care garantează o gestionare mai eficientă a globalizării și o distribuție mai corectă a beneficiilor sale.

Este vorba chiar despre *acquis-ul* OMC care, în timpul actualei crize economice, a avut un rol important în a-i împiedica pe membrii săi să recurgă la măsuri comerciale restrictive, lăsând în același timp o marjă suficientă de manevră în vederea redresării economice.

În calitate de membri ai Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat), sprijinim integrarea Agendei de Dezvoltare de la Doha, pe baza unui rezultat integrat, ambițios și echilibrat al negocierilor. Îndemnăm Comisia să mențină o poziție fermă de negociere menită să consolideze într-adevăr accesul bunurilor și serviciilor europene atât pe piețele economiilor dezvoltate, cât și pe cele ale economiilor emergente.

În ceea ce privește agricultura, invit Comisia - și aș vrea să notați acest lucru, dnă Boel - să respecte în mod strict mandatul de negociere primit de la Consiliu, care supune, de asemenea, limitele poziției sale de negociere unor concesii egale din partea partenerilor noștri comerciali. Aș sublinia necesitatea ca poziția noastră privind indicațiile geografice să fie apărată cu hotărâre.

Rezultatul Agendei de Dezvoltare de la Doha trebuie să garanteze o integrare mai eficientă a țărilor în curs de dezvoltare, în special a țărilor mai puțin dezvoltate, în sistemul comercial mondial.

În cele din urmă, solicităm consolidarea cooperării dintre Organizația Mondială a Comerțului și alte organizații internaționale, astfel încât să garanteze sprijinul reciproc și coeziunea între aspectele comerciale și cele necomerciale, cum ar fi durabilitatea mediului, suficiența și siguranța alimentară și condiții decente de muncă.

Harlem Désir, în numele Grupului S&D. – (FR) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, negocierile de la Doha s-au deschis în 2001 în vederea corectării dezechilibrelor, de fapt a inechităților sistemului comercial internațional care a fost introdus ca urmare a Rundei Uruguay, la momentul creării OMC.

Astfel, s-a recunoscut faptul că Runda Uruguay nu a respectat toate promisiunile pe care le făcuse cu privire la țările în curs de dezvoltare, iar țările din sud s-au aflat pe o poziție dezavantajată în ceea ce privește normele comerciale, în special în domeniul agriculturii, deoarece aceste norme comerciale permit țărilor celor mai bogate să își protejeze piața și să continue să își finanțeze producția, inclusiv cea destinată exportului, falimentându-i pe mulți agricultori din sud în cadrul acestui proces. Bumbacul a devenit simbolul acestei situații.

În deschiderea „runde de dezvoltare”, membrii OMC s-au angajat prin urmare la modificarea normelor comerciale multilaterale, pentru a se asigura că, într-adevăr, comerțul aduce beneficii dezvoltării economice și sociale din fiecare țară, pe fiecare continent.

Astfel, trebuie să ne amintim întotdeauna că această rundă de negocieri nu este o rundă ca oricare alta și că, chiar dacă, la fel ca în toate negocierile, toți așteaptă să se facă progrese cu privire la problemele care îi privesc - pentru țările industrializate, acest lucru înseamnă produse și servicii industriale - s-a convenit, de la început, că această rundă a fost destinată în primul rând restabilirii echilibrului în favoarea țărilor în curs de dezvoltare.

Astăzi, în urma celei de-a șaptea Conferințe Ministeriale, ca și înainte de aceasta, negocierile s-au împotmolit pe pantele din Capitol Hill din Washington, așa cum s-au scufundat, în trecut, în nisipurile de la Cancún și, pe vremea aceea, acest lucru a fost cauzat în mare parte de cererile făcute de Uniunea Europeană.

Deoarece au cerut prea mult în timpul negocierilor, țările industrializate au pus astfel în pericol rezultatul final al runde de negocieri și însăși credibilitatea OMC. Toată lumea se concentrează exclusiv pe obiective personale în detrimentul obiectivului general, cel de a crea un cadru comercial multilateral, bazat pe reguli echitabile pentru a încuraja comerțul echitabil și care promovează dezvoltarea durabilă și eradicarea sărăciei.

Primul rezultat al acestui impas este creșterea numărului de acorduri comerciale bilaterale, care sunt deseori defavorabile pentru țările din sud. Acesta este un pas înapoi.

Prin urmare, Uniunea Europeană trebuie să adopte o poziție clară. Prioritatea este de a încheia această rundă sub forma unei runde de dezvoltare și nu de a încerca să se întrecă una pe alta în ceea ce privește produsele industriale și serviciile. Aceste negocieri nu trebuie să fie abordate într-un mod convențional și îngust, unde fiecare se reprezintă pe sine.

Acest lucru duce la un impas și ne face să pierdem din vedere principala problemă: nevoia de a crea un nou mod de reglementare a sistemului comercial internațional care va face parte din noua guvernare globală solicitată de toată lumea, în special din momentul reuniunii G20, pentru a răspunde provocărilor reale de astăzi, care sunt dezvoltarea echitabilă pe toate continentele, eradicarea sărăciei, siguranța alimentară, respectarea drepturilor sociale și muncă decentă, precum și lupta împotriva schimbărilor climatice.

În timpul acestor negocieri, Uniunea Europeană trebuie să arate ce va face pentru a se asigura că normele comerciale vor contribui la îmbunătățirea acestei situații în viitor. Fiecare dintre următoarele puncte de discuție trebuie să fie luate în considerare tocmai pe această bază:

- agricultura: respectarea angajamentelor din iulie 2008; finalizarea negocierilor privind procedurile; garantarea, în special, a tratamentului special și diferențial, respectarea produselor speciale, precum și mecanismele de salvagardare; dezvoltarea sprijinului agricol în conformitate cu agricultura durabilă și siguranța alimentară;

- produsele APNA: solicitarea adresată țărilor în curs de dezvoltare referitoare la reducerile tarifare - aici închei - care sunt în concordanță cu nivelul lor de dezvoltare;

și

- serviciile: protejarea dreptului fiecărei țări de a-și reglementa în continuare propriile servicii publice.

Michael Theurer, în numele Grupului ALDE. – (DE) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, acum două săptămâni, a avut loc la Geneva cea de-a șaptea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului. Am avut ocazia, în calitate de reprezentant al delegației Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, să particip la conferință și, în calitate de coautor, să contribuim la prezenta propunere comună de rezoluție.

Există patru lecții care pot și trebuie să fi învățate din aceste experiențe. Criza economică și financiară a adus, de asemenea, o scădere bruscă a comerțului mondial. O finalizare rapidă a negocierilor în cadrul Rundei Doha este, prin urmare, esențială pentru a da un nou impuls economiei mondiale.

Reluarea comerțului mondial liber și echitabil este un obiectiv pe care Doha poate și trebuie, într-adevăr, să îl atingă. Uniunea Europeană a parcurs un drum lung pentru a ține seama de partenerii săi, în special de cei din țările în curs de dezvoltare. De exemplu, am promis să eliminăm toate subvențiile la export pentru produsele agricole.

Acum trebuie să finalizăm negocierile. Pentru ca acest lucru să se întâmple, avem nevoie de un semnal de voință politică. În cadrul Grupului ALDE, suntem hotărâți să realizăm o finalizare a negocierilor de la Doha. Acum! Prin urmare, este vital să ne unim forțele pentru a încheia Runda. Uniunea Europeană poate și trebuie să joace un rol de lider în acest sens. De asemenea, ar trebui să ne asumăm un rol de conciliere, de exemplu, pentru a permite cooperarea dintre Statele Unite, economiile emergente și țările în curs de dezvoltare, așa cum solicităm în rezoluția noastră comună.

De asemenea, în prezent trebuie să sporim conștientizarea publicului. Avem nevoie de un sprijin mai mare din partea cetățenilor. Ar trebui să scoatem în evidență avantajele comerțului mondial, deoarece comerțul mondial liber și echitabil este benefic pentru noi toți.

Nu văd nicio altă alternativă la Doha. Alternativa ar fi o concurență pentru acordurile bilaterale, care ar supune riscului accesul țărilor mai sărace și includerea drepturilor omului și a obiectivelor de mediu. Acest lucru nu trebuie să se întâmple. Prin urmare, avem nevoie de o încheiere a Rundei Doha acum.

Martin Häusling, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Runda Doha durează de opt ani, iar marea majoritate a țărilor în curs de dezvoltare nici nu a dorit de fapt această Rundă Doha. La început, SUA și Europa au fost cele care au dorit să forțeze consimțământul țărilor în curs de dezvoltare, prin utilizarea conceptului de „dezvoltare”. Între timp, cu toate acestea, negocierile au eșuat de două ori. Numai marile exportatoare agricole Brazilia și Argentina și, probabil, India sunt cu adevărat interesate de ceea ce se întâmplă de fapt aici. De asemenea, UE a făcut *de facto* un pas înapoi, dacă analizăm cererile de rutină ale UE din ultimii ani și, de asemenea, ceea ce se află acum pe masa negocierilor pentru următorii câțiva ani.

Cu toate acestea, trebuie într-adevăr să analizăm în mod obiectiv ceea ce s-a realizat în ultimii câțiva ani, în afară de o politică de liberalizare de douăzeci de ani. Această politică de liberalizare este parțial responsabilă pentru criza economică și financiară cu care ne confruntăm. Nu ne putem comporta ca și cum am putea continua în același mod. Nu vreau să menționez care ar fi consecințele pentru climă la nivel mondial dacă am continua ca înainte și nu am avea norme adecvate.

A avut loc acum o conferință la Geneva, unde, în contextul crizei, toată lumea a susținut că trebuie să continuăm ca în trecut și că putem pur și simplu aștepta până ce criza se va sfârși, iar apoi să continuăm de unde am rămas. Se susține mereu faptul că Runda Doha va da un nou impuls redresării economice. Cu toate acestea, toate cifrele indică faptul că lucrurile nu stau așa și, în afară de aceasta, perioadele de punere în aplicare vor fi mult prea lungi. O altă afirmație recurentă este aceea că țările în curs de dezvoltare vor fi capabile să ia parte la redresare. Cu toate acestea, dacă am face un bilanț obiectiv, am spune că aceasta nu va aduce redresarea majorității țărilor în curs de dezvoltare, ci mai degrabă contrariul. Efectul net pentru cele mai multe dintre țările în curs de dezvoltare va fi negativ. Prin urmare, nu putem recomanda multora dintre țările în curs de dezvoltare să coopereze cu noi în contextul crizei.

Chiar dacă niciunul dintre membrii Organizației Mondiale a Comerțului sau niciunul dintre marile grupuri politice din Parlamentul European nu îndrăznesc să spună acest lucru, noi, cei din Grupul Verts/ ALE o vom spune: solicităm încheierea, în cele din urmă, a Rundei Doha, care a fost blocată timp de mulți ani și este complet inadecvată în prezent. Considerăm că OMC trebuie să lucreze la o reformă și că, în forma sa actuală, se află în imposibilitatea de a ajuta la rezolvarea crizei globale. În viitor, avem nevoie de comerț echitabil, nu numai de comerț, care este, în principiu, liber.

Analizând sectorul agricol din ultimii douăzeci de ani, ce a adus de fapt această liberalizare permanentă? A adus o presiune enormă pentru raționalizare în statele industrializate. Procesele au fost industrializate, iar țările în curs de dezvoltare nu au primit, în esență, nimic din aceasta, cu excepția piețelor destabilizate. În loc de a da principiului suveranității alimentare statutul său de drept în cadrul discuțiilor, am acordat în schimb prioritate absolută principiului liberului schimb total. Din acest motiv, rezoluția Verzilor solicită stoparea investițiilor de capital politic în stagnanta Rundă Doha. Solicităm un nou început în acest proces.

Jan Zahradil, în numele Grupului ECR. – (CS) Dle președinte, dnă comisar, ne aflăm, desigur, într-o perioadă de recesiune economică sau de criză și este neplăcut, dar astfel de crize vin și trec, ele constituie o componentă ciclică a economiei de piață și nu trebuie să fie folosite drept scuză pentru introducerea de reglementări excesive care restrâng economia, întrucât astfel de reglementări vor fi în vigoare chiar după finalul crizei, iar acest lucru privește și comerțului internațional. Prin urmare, Uniunea Europeană trebuie să evite cedarea la farmecul protecționismului în relațiile comerciale, deoarece ne-am face rău nu numai nouă prin acest lucru, dar mai ales celor pe care încercăm să îi ajutăm, cu alte cuvinte, în special țările cel mai puțin dezvoltate, a căror integrare deplină în sistemul comercial global trebuie să o promovăm.

În numele Grupului Conservatorilor și Reformiștilor europeni, aș dori să salut abordarea Grupului Partidului Popular European și a Grupului ALDE, care au elaborat împreună cu noi un proiect de rezoluție echilibrat pe Agenda de dezvoltare de la Doha, ca urmare a celei de-a șaptea Conferințe a Organizației Mondiale a Comerțului. Progresele înregistrate în comerțul internațional trebuie să servească acestui program de dezvoltare, iar dacă SUA nu este de acord, atunci UE trebuie să își asume un rol de conducere în finalizarea cu succes a Rundei Doha și de asemenea, în medierea participării depline a acestor țări cel mai puțin dezvoltate în cadrul comerțului mondial.

Integrarea europeană a început cu comerțul liber. UE sau Comunitatea Europeană a început ca o zonă comercială, iar Comisia Europeană - atât în pozițiile sale prezente, cât și în cele viitoare - va fi conștientă, sper, de locul unde se află rădăcinile integrării europene și va reveni la acestea. Ar trebui să continuăm să mediem deplina participare a acestor țări cel mai puțin dezvoltate în cadrul comerțului mondial și, de asemenea, semnarea unor noi acorduri bilaterale și regionale de liber schimb ca o completare a cadrului multilateral.

Helmut Scholz, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle președinte, dnă comisar, întrebările adresate de președintele comisiei în cadrul acestei dezbateri reflectă circumstanțe globale. Echilibrul ordinii noastre economice globale este dezastruos. Două miliarde de persoane trăiesc în sărăcie extremă. Schimbările climatice au forțat deja mai mult de 40 de milioane de oameni să își părăsească casele, iar proliferarea schimbului financiar global a condus la cea mai gravă criză economică din ultimii 80 de ani.

Dle Zahradil, avem aici o sarcină istorică de a iniția o reglementare complet nouă a economiei globale, ghidată de obiectivele dezvoltării durabile, de protecția mediului, de justiția socială și de siguranța alimentară. Analizând reuniunea de la Geneva, tot ce pot spune este că această conferință a Organizației Mondiale a Comerțului a eșuat în sarcina sa. În ciuda tuturor asigurărilor, s-a pierdut ocazia pe care o reuniune a statelor ar fi putut s-o creeze.

Mediatorii de la Doha operează încă în mod clar într-un cadru depășit și - cred că ar trebui să fim sinceri aici - au eșuat în mandatul de negociere. În opinia Grupului Confederal al Stângii Unite Europene - Stânga Verde Nordică, acest lucru trebuie să se schimbe urgent, din cauză că eșecul de la Geneva și de la Roma și negocierile complicate de acum de la Copenhaga sunt direct legate.

Prin urmare, invit Comisia să lucreze direct cu Parlamentul European în formularea unui mandat de negociere redefinit pentru a dezvolta în continuare și pentru a transforma OMC. Acesta trebuie să includă importanța arhitecturii comerțului mondial în generarea de crize mondiale și, posibil, de asemenea, în lupta împotriva acestora, în timp ce abordează, în egală măsură, reglementările reinnoite necesare relațiilor comerciale.

Bastiaan Belder, în numele Grupului EFD. – (NL) Dle președinte, impasul Rundei Doha a aruncat în mod inevitabil o umbră întunecată peste summitul OMC de la începutul acestei luni. Într-un moment de criză

economică, cu o perspectivă la fel de sumbră pentru 2010, încheierea cu succes a Runde Doha este o prioritate politică. Estimările privind veniturile substanțiale în ceea ce privește cifra de afaceri comercială și creșterea prosperității îmi dau un motiv de a spera la îndeplinirea efectivă a angajamentelor de la Geneva pentru a face ca 2010 să fie un an de progres pentru Runda Doha.

Ca olandez, sunt foarte curios să aud opinia dnei comisar privind cele două propuneri prezentate de guvernul meu la summitul OMC. Cum vedeți formarea unui grup de „predecesori verzi” în cadrul OMC, compus din țările care doresc să elimine tarifele comerciale pentru produsele durabile în scopul promovării utilizării lor? De asemenea, dnă comisar, împărtășiți opinia reprezentantului olandez potrivit căreia dezvoltarea sistemului de negociere al OMC nu a ținut pasul cu globalizarea? Ați putea lucra în vederea găsirii unei soluții?

Marine Le Pen (NI). – (FR) Dle președinte, în ciuda eșecului evident al liberalizării comerțului din ultimii 30 de ani, care a condus la dezindustrializarea totală a țărilor dezvoltate și la sărăcirea țărilor subdezvoltate, în ciuda crizei financiare și bancare și, acum, a crizei îndatorării statelor membre asupra căreia toți economiștii independenți au căzut de acord că a fost cauzată de globalizarea financiară și comercială, directorul general al OMC, dl Lamy, încă mai vrea să accelereze procesul de liberalizare totală a comerțului internațional.

Toate statisticile disponibile ne arată că globalizarea a dus la șomaj în masă și la reduceri de salariu, care vor lua sfârșit doar când salariile europene vor fi aliniate cu cele din China sau India.

Este acesta modelul de dezvoltare economică pe care Europa ar trebui să îl propună europenilor?

Există un alt model: protecția legitimă a economiilor europene împotriva concurenței neloiale din partea țărilor cu salarii mici. Acest protecționism trebuie să meargă mână în mână cu crearea unui nou sistem monetar internațional care garantează comerțul echitabil. Acest lucru este inacceptabil, deoarece nu este logic să separăm negocierile comerciale de negocierile monetare.

Dl Lamy și toți cei care sunt în favoarea comerțului liber necontrolat nu apără binele comun, ci mai degrabă interesele instituțiilor financiare și comerciale care îi plătesc. În cazul în care instituțiile europene continuă în această direcție, criza de legitimitate care afectează în prezent OMC și FMI le va afecta în mod inevitabil pe viitor.

Dacă acesta este obiectivul dvs. - de a distruge industria și agricultura europeană și de a transforma continentul nostru într-o zonă economică slab dezvoltată - atunci procedați după cum sugerează dl Lamy.

Dacă, dimpotrivă, doriți să salvați Europa, atunci relocalizați-l pe dl Lamy, după cum insistă Maurice Allais, câștigătorul francez al Premiului Nobel pentru economie. Aceasta este singura relocalizare pe care Europa ar putea-o aprecia.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Deficitul comercial al Uniunii Europene a crescut alarmant de trei ori și jumătate în ultimii cinci ani. O creștere a deficitului comercial de această amploare nu poate fi susținută. Comerțul UE cu China este responsabil pentru jumătate din această creștere a deficitului comercial. Acesta a scăzut în mod semnificativ ca urmare a crizei economice globale, dar jumătate din deficitul rămas și, de fapt, întregul deficit comercial înregistrat în prima jumătate a anului 2009 este echivalent cu deficitul nostru comercial prezent cu China.

Am citit recent o carte scrisă de un autor american, care descrie următorul scenariu. Peștele prins în apele Europei este congelat și apoi expedit în China. Acolo este dezghețat, făcut fileuri, congelat din nou și transportat înapoi în Europa. Acest lucru se întâmplă deoarece salariile sunt cu mult mai mici în China încât merită consumul uriaș de energie pentru congelarea, transportul, recongelarea și transportarea peștelui înapoi în Europa. Fiecare loc de muncă pierdut în Europa este responsabil pentru o creștere a emisiilor de CO₂ cu mai multe sute de kilograme.

Prezentul sistem comercial încurajează creșterea emisiilor de CO₂. Creșterea șomajului în Europa înseamnă mai multe emisii de CO₂. De la semnarea Protocolului de la Kyoto, China și-a triplat emisiile de CO₂ deoarece nu există sancțiuni legate de acest lucru. Noile reglementări ale OMC sunt acceptabile numai dacă includ și aspecte legate de protecția climei. Dacă dorim ca aceste reglementări să prevină creșterea emisiilor de CO₂ în loc să le încurajeze, sunt necesare sancțiuni.

Kader Arif (S&D). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, scopul Runde Doha a fost clar. Trebuia să fie o rundă de promovare a dezvoltării, o rundă care să permită țărilor în curs de dezvoltare să corecteze dezechilibrele create de politicile liberale puse în aplicare până în prezent în cadrul binecunoscutului Consens de la Washington.

Nu este surprinzător - deși deplâng faptul - că în această perioadă de criză, pozițiile care favorizează comerțul echitabil bat în retragere. În fața Statelor Unite, care nu vor întreprinde nimic înainte de votarea reformei din domeniul sănătății și în cadrul opoziției în creștere din partea sindicatelor și a marilor grupuri industriale de lobby, Europa nu reușește să schimbe limitele și, prin urmare, este puțin probabil să se încheie un acord în curând.

Prin urmare, majoritatea din cadrul acestui Parlament profită de revenirea la ideologia sa, aceea a schimburilor comerciale agresive, bazate exclusiv pe interesul de a obține un acces mai mare pe piață. Dați vina pe criză. Acționând în acest fel, prin căutarea, mai presus de toate, a deschiderii piețelor și a eliminării tuturor barierelor din calea comerțului, cei din aripa dreaptă, în plus, uită total faptul că este în interesul nostru să avem parteneri comerciali puternici care sunt pe deplin integrați în sistemul comercial mondial. Realitatea este că nicio țară în curs de dezvoltare nu ar putea fi consolidată de un astfel de acord.

Împreună cu dl Désir, raportorul grupului nostru privind această rezoluție, am depus mai multe amendamente la textul comun de compromis elaborat de partidele politice europene de dreapta. Desigur, aș dori să văd adoptarea rezoluției propriului meu grup, dar acest lucru nu se va întâmpla.

De aceea, amendamentele noastre se referă la mai multe puncte. În primul rând, este absolut vital ca serviciile publice să rămână în afara cadrului de negocieri, pentru că acestea se referă la nevoile fundamentale ale oamenilor și nu pot fi lăsate piețelor.

Apoi, un tratament special ar trebui acordat produselor care sunt sensibile pentru țările în curs de dezvoltare, în special în domeniul agricol. Criza alimentară a dispărut complet din mintea oamenilor din cauza apariției crizei economice și financiare. Să nu uităm că suveranitatea alimentară ar trebui să fie prioritatea noastră absolută, prima dintre Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului.

În cele din urmă, credem că zona de intervenție publică în țările în curs de dezvoltare ar trebui să fie menținută, nu numai eliminarea oricărei liberalizări a contractelor de achiziții publice, dar și prin protejarea noilor industrii.

Aceste câteva puncte, care nu sunt o listă exhaustivă, sunt absolut minime în scopul de a se asigura că Runda Doha va promova cu adevărat dezvoltarea. În cazul în care nu apar în textul final, voi invita grupul meu să voteze împotriva acestuia.

(Aplauze)

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori mai întâi să subliniez faptul că în urmă cu câteva luni, în afara unei reuniuni a comitetului de conducere al Organizației Mondiale a Comerțului, din care fac parte, un coleg din Namibia și-a exprimat dezamăgirea privind faptul că prețurile anumitor produse agricole și non-agricole europene în Namibia sunt mai mici în comparație cu produsele locale. Aceasta este una dintre multele denaturări ale pieței pentru care Doha trebuie să ofere o soluție.

În acest sens, noi, în calitate de Grup al Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, am depus un amendament care solicită - nu numai cu referire la Europa, desigur, ne adresăm în egală măsură și Statelor Unite, după cum știe dna comisar - pentru ca toate formele de subvenții la export să fie complet eliminate și într-un termen scurt.

În al doilea rând, cu privire la problema serviciilor, printre multe lucruri care trebuie spuse, aș dori să punctez faptul că trebuie făcută o distincție clară între servicii și serviciile publice. Trebuie să luptăm și să ne luăm angajamentul în contextul Runde Doha, în vederea realizării liberalizării serviciilor, care adesea presupune abordarea oligarhiilor naționale veritabile care sufocă dezvoltarea economiilor locale. Aceste oligarii naționale există în sectorul comunicațiilor, în sectorul bancar, în sectorul de asigurări și în altele. Trebuie să încercăm cu adevărat să facem o distincție aici între ceea ce privește serviciile publice care, desigur, trebuie să fie în responsabilitatea statului național.

În al treilea rând, un punct care nu a fost încă ridicat: suntem acum în epoca Tratatului de la Lisabona, așa că fac acum apel la Comisie, la fel ca rezoluția noastră de compromis, pentru a revizui acordul interinstituțional.

Trebuie să ajungem la un *modus vivendi* cu totul nou în relațiile dintre Parlament și Comisie, astfel încât Parlamentul să fie ținut în permanență la curent cu orice negocieri și cu diversele stadii de negocieri, pentru ca Parlamentul să poată adopta recomandări pe parcursul negocierilor și pentru ca Parlamentul să poată juca

un rol participativ deplin și responsabil, așa cum este cazul, cel mai adesea, în alte negocieri, dar similare, cu țări aflate în curs de aderare la UE.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Dle președinte, la 5 decembrie, Maurice Allais, economist și laureat al premiului Nobel, spunea că adevărata origine a crizei stă în Organizația Mondială a Comerțului și că sunt necesare reforme urgente, analiza sa argumentând că șomajul masiv din prezent are loc din cauza liberalizării pe scară largă a comerțului – o liberalizare de care beneficiază doar bogații.

Ignorând suferința oamenilor, OMC, G20 și Comisia persistă, doar pentru a face pe placul finanțelor internaționale și marilor companii multinaționale capitaliste, în a dori să finalizeze Runda Doha cu orice preț și în a declara un război absurd protecționismului. Pentru a realiza acest lucru, ei nu ezită să falsifice istoria economiei, atribuind criza din 1929 și cel de-al Doilea Război Mondial protecționismului. Ei duc cinismul dizgrației la cel mai înalt nivel, pretinzând că fac acest lucru în interesul țărilor celor mai sărace.

Așa cum arată Maurice Allais și economiștii cu capul pe umeri, liberalizarea totală a comerțului cauzează competiție, care îi opune pe fiecare celorlalți, precum și relocalizări, conducând la limitarea salariilor, șomaj la scară largă și, astfel, la o criză în economiile noastre. Dacă nu reacționăm, comerțul liber universal va ajunge să ne ruineze civilizația mult mai rapid decât încălzirea globală.

Este urgent și esențial pentru noi să pornim pe calea unui protecționism moderat, care să fie rezonabil, corect și echitabil din punct de vedere social, reprezentând o cooperare reciproc avantajoasă pentru diferitele popoare și continente.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Dle președinte, avem nevoie de o revoluție în interiorul democrației. Îmi amintesc foarte clar că dezbaterile pe care le ascultăm astăzi au început în această Cameră în urmă cu zece ani. V-aș adresa rugămintea, dnă comisar, să acordați o atenție deosebită spuselor dlui Désir, dar de asemenea și celor spuse de Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană și de unii dintre deputații de stânga.

Nu vedeți că, prin abordarea cu care Uniunea Europeană a intrat în negocieri, nu putem, ca intermediari cinstiți, să depășim dezechilibrul în legătură cu ceea ce vedem în prezent la Copenhaga și că, în realitate, avem nevoie de o nouă abordare? În multe dintre cele întreprinse în prezent, țările în curs de dezvoltare nu mai sunt țări în curs de dezvoltare. Sunt economii emergente, țări industrializate și foarte conștiente de sine. Dacă noi, în Europa, nu reușim să ne încumetăm la un nou început cu exigențe corecte, atunci vom ajunge exact acolo unde nu ne dorim, adică la protecționism și la repetarea anului 1933 și a anilor următori în Europa.

George Sabin Cutaș (S&D). - Domnule Președinte, doamnă comisar, stimați colegi, nu vreau să intru în polemică cu unii dintre colegii antevorbitori, dar cred că Organizația Mondială a Comerțului a devenit cu atât mai importantă cu cât actualele complexități ale mediului economic necesită o instituție multilaterală care să guverneze practicile comerciale.

Prin intermediul Agendei de Dezvoltare Doha, Organizația Mondială a Comerțului va continua să îmbunătățească condițiile comerțului și investițiilor mondiale prin reguli mai clare. Dat fiind faptul că Agenda de Dezvoltare Doha are un rol important în creșterea economică, scăderea șomajului și a sărăciei, consider că este necesară concluzionarea acesteia în cursul anului 2010 și menținerea criteriului de dezvoltare ca un pilon central al agendei, aceasta putându-se transforma într-un cadru solid pentru coordonarea activităților numeroșilor actori economici și pentru facilitarea ieșirii din recesiune și reconstrucției economiei.

În final, aș dori să recomand Comisiei Europene să informeze în mod regulat Parlamentul European de stadiul negocierilor privind Agenda de Dezvoltare Doha.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Dle președinte, dnă comisar, aș dori să mulțumesc în mod special dnei comisar pentru prezentarea foarte clară a ideilor Uniunii Europene în cadrul negocierilor de la Geneva întrucât, pentru noi, Runda Doha se referă la oferirea unui nou cadru pentru economia globală, care trece prin această criză.

Nu cred că este ușor pentru 153 de state să cadă de acord asupra unei soluții comune, însă pentru întreprinderile mici și mijlocii, în mod special – iar acestea reprezintă motorul economiei europene – facilitarea comerțului, desigur, este unul dintre cele mai importante puncte pe care trebuie să le parcurgem dacă dorim să permitem o creștere economică de 2-3 % și pe viitor, pentru a putea să asigurăm ocuparea forței de muncă nu doar aici în Europa, ci și în multe țări sărace de pe această planetă.

Prin urmare, este important pentru noi să protejăm, de asemenea, produsele pe care le producem, în special în agricultură, prin mijloace precum denumirile de origine, astfel încât valoarea adăugată să poată fi de asemenea exploatată cum trebuie la nivel local.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dle președinte, în primul rând aș dori să raportez un fapt alarmant și să propun ceea ce ar putea să fie un remediu pentru acesta.

În primul rând, faptul alarmant pe care l-am descoperit este că OMC este pe cale de a eșua în mod lamentabil în atingerea obiectivului pentru care a fost creată și înființată, acela de a reduce sărăcia – în țările cele mai sărace – așa cum s-a arătat în numeroase ocazii aici. Acum, în prezent, un miliard de oameni suferă de malnutriție, dintre care 700 de milioane sunt, în mod paradoxal, agricultori.

Remediul, din punctul de vedere al agriculturii, este acela că trebuie, fără îndoială, să punem capăt monoculturii destinate exportului, în mod special pe continentul african și să acordăm prioritate agriculturii de subsistență din aceste țări în loc să prioritizăm comerțul internațional.

Fie mergem pe aceeași cale și continentul african va continua să se scufunde, fie schimbăm radical direcția și vom putea să începem să respirăm, în special în Africa și, o spun din nou, aceasta prin agricultura de subsistență, care trebuie să aibă prioritate în fața comerțului internațional.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Este timpul să schimbăm prioritățile în comerțul internațional și să respingem liberul schimb, pe baza contribuției negative la criza financiară, economică, socială și alimentară cu care se confruntă acum oamenii, cu creșterea șomajului și a sărăciei. Comerțul liber servește numai intereselor celor mai bogate țări și principalelor grupuri economice și financiare.

Este necesară o schimbare profundă în cadrul negocierilor pentru a acorda prioritate dezvoltării și progresului social, creării de locuri de muncă cu drepturi, precum și luptei împotriva foametei și a sărăciei. Acest lucru înseamnă eliminarea paradisurilor fiscale, investirea în suveranitatea și siguranța alimentară, sprijinirea serviciilor publice de calitate și respectarea dreptului guvernelor de a-și păstra propriile economii și servicii publice, în special în domeniile sănătății, educației, apei, culturii, comunicațiilor și energiei.

Mariann Fischer Boel, membră a Comisiei. – Dle președinte, aș dori să mă refer la ceea ce unul dintre onorabili deputați a menționat - la faptul că Uniunea Europeană ar trebui să fie agentul onest în cadrul acestor negocieri. Nu contest, dar nu vreau ca Uniunea Europeană să fie singurul bancher din această rundă.

Există o largă recunoaștere a faptului că Uniunea Europeană a jucat un rol crucial în păstrarea bunului mers al lucrurilor. Motivul pentru acest lucru este faptul că, în rundele anterioare, am fost foarte vulnerabili din cauza sectorului nostru agricol, dar situația s-a schimbat în cadrul acestor negocieri. Am prezentat o ofertă puternică și acest lucru a însemnat că acum suntem într-o situație foarte favorabilă.

Dar trebuie să spun de asemenea - nu numai aici, am spus-o și în altă parte, inclusiv în cadrul negocierilor de la Geneva - faptul că Uniunea Europeană nu va mai acorda concesiuni suplimentare în agricultură. Ne-am întins până la limita finală a ceea ce putem face și acest fapt a fost recunoscut.

Runda Doha pentru dezvoltare a fost cu siguranță menită să fie o rundă de dezvoltare. Consider că textul de negociere prezentat astăzi arată că, dacă vom încheia această rundă, va aduce într-adevăr beneficii pentru dezvoltare. De exemplu, obligațiile de deschidere a pieței pentru țările în curs de dezvoltare nu vor fi aceleași ca și pentru țările dezvoltate, iar cele mai sărace țări - țările cel mai puțin dezvoltate - nu vor trebui să își deschidă piețele deloc. Uniunea Europeană a sprijinit această abordare flexibilă.

Astăzi, Uniunea Europeană este singurul bloc industrializat care și-a deschis complet piețele pentru țările cel mai puțin dezvoltate cu acces scutit de taxe și de cote în toate domeniile. Nicio altă țară industrializată nu a realizat atât de multe lucruri în comparație cu noi, dar aceste blocuri vor fi obligate să facă aceleași lucruri ca și noi, dacă putem încheia această rundă.

În ceea ce privește calitatea acordului, cred că posibilitatea de a obține un consens între mai mult de 150 de țări diferite, cu abordări complet diferite, va însemna probabil că nu veți obține niciodată toate avantajele. Dar consider că ofertele prezentate de Uniunea Europeană sunt puternice și cu siguranță vor aduce beneficii pentru comerțul mondial.

În cele din urmă, permiteți-mi doar să reiterez dorința și deschiderea Comisiei cu privire la noul rol pe care Parlamentul îl va juca în viitor privind cooperarea și transparența în cadrul discuțiilor pe care cu siguranță le vom avea referitor la aspectele comerciale din viitor.

Președinte. - Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Filip Kaczmarek (PPE), în scris. – (PL) Doamnelor și domnilor, comerțul poate constitui baza pentru o dezvoltare de durată și echitabilă. Nu vom elimina sărăcia și foametea din lume fără ajutorul pieței. Cei care cred altceva, îi condamnă pe săraci la utilizarea perpetuă a ajutoarelor, la dependență perpetuă și la nesiguranță perpetuă cu privire la viitorul lor. Numai construirea unei adevărate economii de piață poate scăpa țările sărace și pe locuitorii acestora din capcana dependenței actuale. Globalizarea poate fi o binecuvântare, nu un blestem. Suspendarea negocierilor din Runda Doha pentru dezvoltare a Organizației Mondiale a Comerțului a produs cele mai multe pagube țărilor în curs de dezvoltare. Acest lucru este cu atât mai dureros, deoarece s-a întâmplat într-un moment de criză alimentară, de combustibil și economică. Ar trebui să facem tot posibilul să restabilim încrederea în sistemul comercial multilateral. Dacă nu este găsită o soluție la această problemă, atunci săracii, cei excluși și cei amenințați vor fi lăsați acolo unde sunt. Vă mulțumesc foarte mult.

Tokia Saïfi (PPE), în scris. – (FR) Încheierea Runde Doha rămâne o problemă, iar cea de-a șaptea Conferință Ministerială care a avut loc la Geneva la începutul lunii decembrie nu a creat condițiile prin care să consolidăm cadrul multilateral al comerțului internațional. De fapt, activitatea OMC este crucială pentru redresarea economică globală. Lumea post-criză, care va fi o lume a interdependențelor, va trebui să se protejeze de naționalismul economic și de protecționismul excesiv concentrându-se pe reglementarea și menținerea unui mediu de comerț echitabil. Acum, mai mult decât oricând, nu trebuie să uităm că obiectivul nostru este încheierea ambițioasă și echilibrată a Runde Doha. Prin propunerile sale constructive cu privire la componenta agricolă (concesii numeroase și o reformă profundă a PAC), se poate considera că Uniunea Europeană a adus o contribuție esențială care o apropie de un acord. Prin urmare, aceste concesii numeroase trebuie să fie acum însoțite de progrese în ceea ce privește accesul pe piață pentru produsele non-agricole (APNA) și servicii. OMC este un organism internațional care poate ajuta la combaterea inegalităților și la consolidarea capacităților comerciale ale țărilor în curs de dezvoltare. Cu toate acestea, trebuie să poată să fie reformat și să țină seama de interacțiunile dintre comerț și dezvoltarea durabilă.

17. Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: SE/Volvo - AT/Steiermark - NL/Heijmans (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A7-0079/2009) elaborat de Reimer Böge, în numele Comisiei pentru bugete, referitor la mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Suedia - Volvo; Austria - Steiermark; Țările de Jos - Heijmans (COM(2009)0602 - C7-0254/2009 - 2009/2183(BUD)).

Reimer Böge, raportor. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, astăzi dezbaterem, de fapt, încă o dată o propunere privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare. Perioadele de timp dintre aceste rapoarte sunt din ce în ce mai scurte. De data aceasta se referă la cererile Suediei și Austriei, în legătură cu concedierile din sectorul automobilelor și la cererea Țărilor de Jos în legătură cu concedierile din sectorul construcțiilor.

Aș dori să vă reamintesc încă o dată că scopul acestui fond, cu un plafon anual de 500 milioane de euro, este doar să îi ajute pe lucrătorii care suferă din cauza consecințelor schimbărilor majore din structura comerțului mondial și să îi sprijine exclusiv prin continuarea educației și a formării și prin oportunități de obținere a unui nou un loc de muncă adecvat.

Pentru noi, este din nou important în acest sens, să subliniem într-o notă generală faptul că, în viitor, ar trebui să fie prezentate doar propuneri sau rapoarte unice, mai degrabă decât cereri multiple pentru mobilizarea Fondului de ajustare la globalizare ca în acest caz și să sperăm că este ultima dată când se întâmplă acest lucru.

Am dori să subliniem încă o dată faptul că asistența oferită de Fondul de ajustare la globalizare nu ar trebui să înlocuiască măsurile care se află în responsabilitatea companiilor în temeiul dreptului intern sau al acordurilor colective, sau măsurile de restructurare a societăților sau a sectoarelor. Din punctul nostru de vedere, există încă un punct care trebuie criticat - iar Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale cu siguranță nu va trece cu vederea acest lucru - și anume, transferul sistematic al creditelor de plată din Fondul social european, dar Fondul european de ajustare la globalizare este, în cele din urmă, un instrument separat și specific, cu propriile obiective și termene.

Suma totală în cauză pentru aceste trei cereri despre care vorbim în prezent și asupra cărora trebuie să luăm o decizie în această săptămână este de 15,9 milioane de euro. În această privință, cererea Suediei și a Țărilor de Jos se bazează pe articolul 2 litera (a) din temeiul juridic, adică cel puțin 500 de concedieri într-o perioadă de patru luni în cadrul unei întreprinderi dintr-un stat membru. Cererea Austriei se bazează pe articolul 2 litera (b) și anume cel puțin 500 de concedieri într-o perioadă de nouă luni, în special în întreprinderile mici și mijlocii. Așa cum am spus, cererea suedeză se referă la un total de 4 687 de concedieri la compania constructoare de automobile Volvo și la 23 dintre furnizorii și producătorii din lanțul de desfacere ai acesteia. Suedia a solicitat 9,8 milioane de euro din fondul destinat acestui lucru.

Cererea austriacă se referă la 744 de concedieri la nouă întreprinderi, din care 400 sunt vizate pentru asistență din Fondul european de ajustare la globalizare. În acest scop, Austria a aplicat pentru 5,7 milioane de euro. Prezenta cerere olandeză se referă la 570 de concedieri într-o singură întreprindere, Heijmans N.V., din care 435 sunt vizate pentru asistență cu o sumă totală de aproximativ 386 000 EUR.

Potrivit evaluării Comisiei, pe care, după o examinare aprofundată, suntem de asemenea în măsură să o sprijinim, cererile îndeplinesc criteriile de eligibilitate stabilite. Fără să doresc să mă plasez înaintea colegilor mei din Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, aș dori să subliniez faptul că această comisie, astfel cum a fost convenit aici în cadrul procedurii, va emite un aviz anterior deciziei Comisiei pentru bugete și, de asemenea, va analiza foarte îndeaproape detaliile. De exemplu, aceasta a subliniat faptul că, în cazul suedez, din 4 687 de concedieri menționate, doar 1 500 sunt vizate pentru a primi asistență.

În cazul Heijmans, de exemplu, se poate stabili faptul că au avut loc încă 400 de concedieri, care implică în principal lucrători cu contracte pe durată determinată, care nu sunt incluse în cerere. În acest sens, există întotdeauna întrebări individuale, care pe bună dreptate trebuie să fie adresate aici, dar care, totuși, nu ar trebui să ne împiedice să dăm undă verde, în general, autorizării fondurilor pentru care s-a aplicat.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor din Parlamentul European, aș dori să mulțumesc raportorului pentru sprijinul acordat propunerii înaintate de Comisie care are drept scop deblocarea resurselor din Fondul european de ajustare la globalizare ca răspuns la concedierile din sectorul automobilelor din Suedia și Austria și din sectorul construcțiilor din Țările de Jos.

Dle Böge, sprijinul dvs. a fost însoțit de mai multe comentarii, în special, două probleme de natură bugetară pe care am avut deja ocazia să le discut în cadrul dezbaterilor anterioare și asupra cărora aș dori să revin astăzi.

Prima problemă de ordin bugetar pe care ați adus-o în discuție se referă la sursele de finanțare. Ne spuneți că Fondul social european nu poate fi singura sursă de finanțare. Fondul european de ajustare la globalizare este, din punct de vedere bugetar, un instrument special, care nu deține resurse proprii. Resursele trebuie să fie transferate înainte de a putea fi deblocate, ceea ce înseamnă, în primul rând, identificarea posturilor bugetare care oferă oportunități adecvate și, în al doilea rând, propunerea adresată autorităților bugetare referitoare la deblocarea, prin intermediul unei rectificări bugetare, a sumelor identificate în acest mod. Această activitate este realizată de la caz la caz, în funcție de necesități.

Este adevărat că Fondul social european a constituit principala sursă de finanțare până acum. Aceasta nu este doar un rezultat al naturii similare a acestui fond. Se datorează în mare măsură la faptul că fondul are resurse semnificative la dispoziție. În 2009, Fondul social european deținea aproape 11 miliarde de euro disponibile în resurse pentru plăți. Până la sfârșitul lunii noiembrie, au fost utilizate 6 miliarde de euro din această sumă totală. Volumul total al plăților către Fondul european de ajustare la globalizare reprezintă 53 de milioane de euro în 2009, adică 0,5 % din resursele bugetare alocate Fondului social european. Până acum, metoda pe care am ales-o și care a fost, dintr-un anumit punct de vedere logică și mai ușoară decât alte metode, nu a întârziat sau periclitat îndeplinirea obiectivelor Fondului social european. Cu toate acestea, sunt de acord că este necesar să se diversifice sursele plăților și pot să vă asigur că această problemă este analizată de Comisie. Sper, prin urmare, că vom fi în măsură să vă prezentăm o serie de scenarii posibile data viitoare.

A doua problemă ridicată nu este legată exclusiv de buget, ci se referă mai degrabă la luarea deciziilor, întrucât solicitați ca, în viitor, Comisia să își prezinte propunerile de deblocare a resurselor de la Fondul european de ajustare la globalizare sub formă de documente individuale. Comisia este conștientă de avantajele acestei abordări de la caz la caz, care ar elimina complet riscul unor acorduri sau garanții secrete, de exemplu. Este adevărat că metoda folosită inițial a fost o abordare cu totul normală, care, într-o anumită măsură, a facilitat gestionarea administrativă a problemelor, dar, în opinia mea, fundamentele pragmatice și politice susțin foarte puternic o abordare de la caz la caz, iar Comisia va utiliza această metodă de acum încolo.

Lambert van Nistelrooij, în numele Grupului PPE. – (NL) Dle președinte, vremurile neobișnuite cer măsuri neobișnuite. Cu ajutorul Fondului de ajustare la globalizare, un instrument personalizat foarte special, Europa îmbină vorbele cu faptele. Concedierile în masă a mai mult de 700 de muncitori obișnuți din cadrul companiei olandeze de construcții Heijmans N.V. - ca să nu mai vorbim despre cifrele din străinătate, de exemplu, din Belgia și Regatul Unit - solicită acțiuni specifice. Sectorul construcțiilor ocupă un loc important în regiunea Brabant, care este, de asemenea, regiunea mea de origine, iar efectele acestui tip de concediere în masă se resimt și dincolo de regiunea în sine.

Acțiunea Europei este pe bună dreptate destinată păstrării expertizei și a competențelor. Criza înseamnă că oamenii își pierd locurile de muncă, deși experiența ne-a învățat că există un deficit mare de personal calificat, mai ales în construcții. Un centru de mobilitate, împreună cu păstrarea expertizei și, de asemenea, a locurilor de muncă acolo unde este posibil, reprezintă prin urmare, un instrument bine ales pentru Heijmans. Ministerele olandeze și, de asemenea, autoritățile regionale, de exemplu, cele din provincia Brabantul de Nord, lucrează în prezent pentru a accelera investiții bine direcționate în proiecte, infrastructură și construcții. Prin urmare, încercăm să le arătăm oamenilor care își pierd locurile de muncă faptul că noi punem la dispoziție un răspuns activ, inclusiv în termeni comerciali.

Aș dori să subliniez din nou - în special în această săptămână, în contextul reuniunii de la Copenhaga - că avem nevoie urgentă de resurse și măsuri în materie de energie în domeniul construcțiilor și, de asemenea, în domeniul transportului. Am modificat în Parlament normele în alte domenii - aș dori să vă atrag atenția în acest sens asupra plăților accelerate și a avansurilor din fondurile regionale - și astfel trebuie să fie sprijinită o contribuție activă din partea Parlamentului. O companie precum Heijmans, care întotdeauna se concentrează asupra continuității și calității, ar profita de asemenea de pe urma acestui lucru. În acest spirit înaintăm aceste trei propuneri, în special propunerea referitoare la Heijmans, care se bucură de sprijinul nostru deplin.

Frédéric Daerden, în numele Grupului S&D. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cererile pentru acest fond sunt din ce în ce mai frecvente. Principalul motiv pentru acest lucru este criza economică cu care se confruntă continentul nostru.

Criza afectează sectoare fundamentale ale industriei europene, după cum arată aceste ultime trei cereri referitoare la domeniile construcțiilor și automobilelor, care au primit un răspuns favorabil.

Aș dori să profit de această ocazie pentru a vă reaminti faptul că, fără cea mai recentă revizuire a regulamentului privind fondul, în cadrul căreia criza economică a fost adăugată la criteriile de eligibilitate, legal vorbind, multora dintre cererile actuale care ajung la noi nu li s-ar fi dat un răspuns favorabil.

Acest lucru arată că, în fața crizei, în cadrul acestei instituții a Parlamentului European, atunci când este prezentă bunăvoința politică, instrumente politice de înaltă calitate sunt puse la dispoziția concetățenilor noștri. Bunăvoința politică își poate face în continuare treaba, deoarece, lecturând raportul dlui Böge, constat că include puncte esențiale pentru îmbunătățirea funcționării fondului: accelerarea soluționării cererilor cu scopul de a face față crizei, sistarea prezentării în comun a cererilor și folosirea altor surse de finanțare în afara Fondului social european.

Asupra acestui ultim aspect, cea mai bună soluție ar fi să se aloce fondului credite de plată proprii, ca și pentru alte fonduri, dar cunoaștem poziția Consiliului asupra acestui subiect și am înțeles pe deplin ceea ce a declarat dl comisar.

Sunt bucuros să remarc convergența bunăvoinței. În această privință, nu am nicio îndoială legată de faptul că utilitatea incontestabilă a acestui fond, combinată cu voința Parlamentului, va însemna realizarea obiectivelor noastre de a consolida acest fond.

Marian Harkin, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, Fondul european de ajustare la globalizare reprezintă o expresie tangibilă a solidarității cu lucrătorii care și-au pierdut locurile de muncă din cauza schimbărilor structurale majore din comerțul mondial.

În calitate de deputați în acest Parlament, putem simți o oarecare satisfacție datorită faptului că putem aduce o contribuție la reducerea unora dintre efectele imediate ale concedierii acestor lucrători, oferindu-le într-adevăr un dram de speranță pentru viitor.

Cu toate acestea, rolul nostru nu ar trebui să fie doar de a aproba acest fond. Avem responsabilitatea de a face tot posibilul pentru a asigura, în primul rând, faptul că toate criteriile sunt îndeplinite, dar și de a face ceea ce ne stă în puteri pentru a garanta că Fondul de ajustare la globalizare asigură o valoare adăugată.

Unul dintre aspectele relevante ridicate de Comisia pentru ocuparea forței de muncă este acela că măsurile propuse de statele membre completează alte acțiuni cofinanțate de fondurile structurale, iar în realitate avem nevoie de mai mult decât o simplă confirmare a acestui lucru. Este nevoie să se demonstreze că aceasta este situația, deoarece acest lucru va ajuta la asigurarea valorii adăugate de care am vorbit.

De asemenea, valoarea adăugată va consta în faptul că FAG nu va înlocui acțiuni care sunt în responsabilitatea companiilor, ci reprezintă un plus de valoare față de măsurile luate la nivel național.

Deși evaluăm valoarea adăugată a fondului în cadrul procesului de revizuire a cadrului bugetar multianual pentru perioada 2007-2013, acest lucru ar trebui, în opinia mea, să fie un proces continuu și trebuie să fie vigilenți în acest domeniu.

O altă problemă care mă preocupă într-o oarecare măsură, este punerea în aplicare a egalității între bărbați și femei și nediscriminarea în cadrul fondului.

Am analizat pe scurt defalcarea pe sexe a trei programe vizate pentru asistență și acestea se adresează în proporție de 91 %, 72 % și 79 % bărbaților. M-am uitat la unele dintre celelalte programe pe care le-am finanțat anterior și se pare că există un procent mult mai mare de finanțare care se adresează lucrătorilor de sex masculin care au fost concediați. Aceasta poate fi o aberație statistică sau poate fi o situație în care, pentru un motiv sau altul, un număr mai mare de cereri sunt destinate lucrătorilor de sex masculin.

În cele din urmă, trebuie să evaluăm cu atenție toate cererile, deoarece este esențial ca asistența să fie pusă la dispoziție cât mai repede și mai eficient posibil.

Marije Cornelissen, în numele Grupului Verts/ALE. – (NL) Dle președinte, aș dori să clarific de la început faptul că putem aproba utilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (FEAG) pentru aceste trei cereri. Cererile îndeplinesc criteriile și, prin urmare, lucrătorii concediați au dreptul la sprijin din acest fond.

Totuși, aș dori să profit de această ocazie pentru a atrage atenția asupra unei deficiențe majore a FEAG. În prezent, suntem în curs de dezvoltare a unei viziuni comune asupra viitorului economiei și a pieței forței de muncă din Europa. Diversele grupări politice din această Cameră pot să nu fie în totalitate de acord cu privire la modul de a proceda sau cu privire la cât de departe putem merge în această privință, dar suntem într-un acord rezonabil referitor la liniile generale. Este nevoie de mai multă durabilitate și de mai multă incluziune. Dacă dorim să atingem aceste obiective, trebuie să profităm acum de oportunități. Chiar în acest moment, atunci când abordăm criza, trebuie să luăm măsuri care ne aduc mai aproape de această economie durabilă.

După părerea mea, odată cu actuala mobilizare a FEAG, risipim anumite oportunități. Este mare păcat că fondul, unul dintre instrumentele noastre de a face față crizei, nu ne arată drumul de parcurs. Trebuie să îndrăznim să facem alegeri adevărate. Dacă ne asigurăm că oamenii care își pierd acum locurile de muncă din industriile poluante, cum ar fi industria auto sunt recalificați în muncă în sectoare durabile, concentrându-ne pe viitor și nu rămânând blocați în trecut, acest lucru va determina în mod clar direcția în care dorim să ne orientăm și va aduce, de asemenea, puțin mai aproape economia inovatoare, incluzivă și durabilă.

Hynek Fajmon, în numele Grupului ECR. – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, discutăm în prezent alte cazuri care implică deblocarea unei finanțări din Fondul european de ajustare la globalizare. Este o chestiune care vizează disponibilitatea banilor pentru a satisface cererile din partea guvernelor Suediei, Austriei și Țărilor de Jos în legătură cu disponibilizările din firmele care operează în industria de automobile și de construcții. Am aprobat o serie de contribuții similare în trecut. Totuși, după părerea, aceasta este o măsură greșită, iar Uniunea Europeană nu ar trebui să continue în această privință. Aș dori să prezint două argumente în sprijinul acestei poziții.

În primul rând, aceasta este o măsură nedreaptă. Globalizarea sau, mai degrabă, presiunea concurențială, se aplică aproape tuturor angajaților și angajatorilor din întreprinderile mici din UE. Ca urmare a acestui fapt, multe locuri de muncă se pierd și se creează în fiecare zi în Europa. Cu toate acestea, sprijinul legat de pierderile de locuri de muncă este prevăzut în UE la nivel european, dar numai în cazul marilor companii, acolo unde pierderile de locuri de muncă sunt suficient de mari. Peroanele care au fost concediate de la firmele mici nu pot accesa această formă de sprijin și, prin urmare, aceasta este o măsură selectivă și în cele din urmă nedreaptă.

În al doilea rând, aceasta este o problemă care, în opinia mea, ar trebui să fie rezolvată la nivel național, întrucât există resurse, informații și politici suficiente la acest nivel.

Miguel Portas, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dle președinte, ar trebui să votăm în favoarea sprijinirii lucrătorilor concediați din Suedia, Austria și Țările de Jos. Cu toate acestea, fiecare cerere de mobilizare a fondului, mă uimește în ceea ce privește corectitudinea și eficiența.

În primul rând, în ceea ce privește eficiența, fondul a sprijinit 16 000 de lucrători în 2009, o picătură în oceanul de concedieri și a cheltuit 53 milioane de euro dintr-un posibil de 500 milioane de euro. În al doilea rând, în ceea ce privește corectitudinea, de ce este un lucrător suedez din industria de automobile sprijinit cu o sumă în valoare de 6 500 de euro, în timp ce unui lucrător austriac din industria de automobile îi revin 14 300 de euro?

Cum pot explica acest lucru unui muncitor portughez din domeniul textilelor, al cărui sprijin a fost de doar 524 de euro, în timp ce omologul său catalan poate primi 2 000 de euro? Mai rău chiar, de ce, în cererea olandeză, lucrătorilor cu contract pe durată determinată nu li s-a acordat niciun sprijin, deși sunt cel mai afectați? Nu se poate continua utilizarea acestui fond pentru a extinde diferențele de șomaj sau pentru a accentua inegalitățile dintre țările bogate și țările de pe margini.

Marta Andreasen, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, Uniunea Europeană a instituit instrumentele bugetare pentru a oferi sprijin lucrătorilor care sunt concediați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial, multe dintre acestea fiind influențate în mod direct sau indirect de Uniunea Europeană.

Cu toate acestea, aceasta reprezintă o abordare fragmentată. Subvenționarea formării celor care și-au pierdut locurile de muncă în anumite sectoare nu va rezolva situația sectoarelor respective și nici nu va ajuta la crearea unui sector alternativ care va absorbi această forță de muncă. Aceasta este doar o risipă scandalosă a banilor contribuabililor. Dacă Uniunea Europeană ar fi încercat într-adevăr să ajute Europa să iasă din criză, ar fi trebuit să investigheze și să lucreze asupra cauzelor crizei, dar preferă să fie văzută ca o instituție filantropică care va veni să salveze săracii.

Desigur, această acțiune va readuce la început sprijin pentru Uniunea Europeană din partea celor afectați. În plus, raportul și propunerea de rezoluție prezentate spre votare nu indică domeniul de aplicare al acestei subvenții - respectiv, câte sectoare va acoperi și câte companii dintr-un anumit sector. Cel mai îngrijorător este faptul că raportul subliniază necesitatea de a accelera plata subvențiilor, fără a menționa vreodată necesitatea de a furniza dovezi că fondurile ajung la oamenii potriviți, în scopul potrivit. Mai rău chiar, raportul nu solicită monitorizarea regulată a efectelor subvenției, lăsând această evaluare la evaluarea generală a programelor în cadrul procesului cadrului financiar multianual pentru perioada 2007-2013.

Stimați colegi, este vorba despre banii contribuabililor, dintre care mulți și-au pierdut locurile de muncă și nu primesc subvenții, mulți dintre aceștia se confruntă cu probleme financiare grave. Cum putem să tratăm cu atâta dispreț banii lor? Voi respinge această rezoluție și vă îndemn să faceți același lucru.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, prin Fondul de ajustare la globalizare, Uniunea Europeană deține un instrument bugetar care oferă sprijin financiar lucrătorilor afectați de schimbările structurale majore din comerțul mondial. În prezent, Fondul de ajustare la globalizare oferă, de asemenea, asistență directă persoanelor afectate din țara mea natală. Am subliniat în numeroase rânduri că Fondul de ajustare la globalizare nu trebuie să fie văzut în mod eronat ca o soluție de rezervă pentru companiile multinaționale, ci trebuie să fie destinat sprijinirii directe a cetățenilor afectați. Din acest motiv, sunt în favoarea mecanismelor de control și aș dori să văd rapoarte periodice întocmite de Steiermark privind progresul înregistrat. Acest fond este utilizat exact acolo unde societatea are cea mai mare nevoie și anume pentru a ajuta chiar persoanele afectate. Acesta este un lucru pozitiv pe care Uniunea Europeană îl face pentru cetățenii săi.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Dle președinte, dnă comisar, mă bucur că dezbatem astăzi modul în care putem face față crizei globale și șomajului în special. Desigur, aceasta afectează foarte multe întreprinderi nevinovate, care pur și simplu au prea puține comenzi și, prin urmare, nu au cifră de afaceri. Prin urmare, acestea suferă, de asemenea, de o lipsă de lichiditate și, astfel, își pierd credibilitatea.

Sunt recunoscător pentru faptul că aici se pune accentul pe întreprinderile mici și mijlocii, în special. Consider că asistența temporară este deosebit de importantă pentru a le permite să lucreze în continuare și să poată profita de toate noile oportunități adecvate de pe piață. Ar trebui să analizăm cu atenție rezultatele acestor fonduri pentru a vedea unde am folosit cele mai bune practici și unde am fost de fapt în măsură să contribuim la securizarea locurilor de muncă și, mai presus de toate, unde am reușit reintegrarea lucrătorilor disponibilizați pe piața muncii cât mai repede și cât mai eficient posibil.

În prezent, este vorba despre a oferi ajutor rapid și, prin urmare, sprijin, la rândul meu, mobilizarea fondului cât mai curând posibil, în special în cazul Steiermark din Austria, unde este afectată o întreagă regiune implicată în fabricarea automobilelor și unde există mulți furnizori implicați, care, desigur, sunt deosebit de importanți pentru infrastructură. Consider oportună punerea la dispoziție a sumei de 5,7 milioane de euro. Totuși, în acest sens, aș dori să solicit ca, pentru toate cazurile în care vom lua astăzi, aici, o decizie pozitivă, să se efectueze o analiză, iar banii să nu se risipească, ci să se furnizeze, de asemenea, dovada faptului că finanțarea duce la redresare sau la înființarea de noi întreprinderi și că activitatea economică dinamică va permite, pe viitor, ca această regiune să își recâștige vigoarea pe care a avut-o până acum. Vă mulțumesc, dnă comisar.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Dle președinte, cererea austriacă pentru asistență din Fondul european de ajustare la globalizare (FEAG) se referă la foștii angajați dintr-un total de nouă furnizori de automobile din Steiermark. Dacă analizăm mai atent acest caz, putem vedea imediat că este un caz clasic pentru FEAG și anume furnizarea de asistență pentru remediere. FEAG poate oferi exact acest lucru și acesta este motivul pentru care a fost creat, cu alte cuvinte să acorde asistență celor care sunt direct afectați de efectele negative ale globalizării și care, prin pierderea bruscă a locurilor lor de muncă, trebuie să sufere consecințele iresponsabilității speculanților de pe piața financiară.

Steiermark, din păcate, se caracterizează printr-un grad ridicat de dependență față de cererea din industria de automobile. Aceasta înseamnă că întreaga regiune a fost grav afectată de criza actuală de pe piață și, în special, de cererea de automobile. Vânzările de automobile au scăzut cu 59,4 %. În acest context, 5,7 milioane de euro reprezintă o investiție excelentă pentru reintegrarea lucrătorilor disponibilizați pe piața muncii. Cu alte cuvinte, această investiție va permite lucrătorilor să participe la fundații locale de ocupare a forței de muncă, în special pentru sectorul automobilelor, facilitând, în același timp, punerea în aplicare a măsurilor care vizează pregătirea și recalificarea lucrătorilor.

PREZIDEAZĂ: DNA KOCH-MEHRIN

Vicepreședintă

Milan Cabrnoch (ECR). – (CS) Doamnelor și domnilor, săptămâna aceasta trebuie să ne exprimăm opinia asupra unei propuneri a Comisiei Europene privind punerea la dispoziție de resurse financiare ale Fondului european de ajustare la globalizare în trei cazuri: cazul Suediei, al Țărilor de Jos și al Austriei. Trebuie să luăm din nou, din nefericire, o decizie cu privire la trei cazuri foarte diferite și fără legătură între ele.

Aș dori să subliniez faptul că Parlamentul European a solicitat deja cu o altă ocazie Comisiei prezentarea și discutarea separată a cererilor individuale de eliberare de resurse. Cererile, la rândul lor, prezintă o întreagă serie de ambiguități. În cazul cererii înaintate de Suedia, de exemplu, nu este clar ce volum de resurse va fi folosit, iar în cazul Austriei, volumul de resurse solicitat pentru fiecare persoană care își pierde locul de muncă este surprinzător. Deși în cadrul proiectelor anterioare, sumele solicitate au fost de câteva sute de euro pe persoană, Austria solicită 14 300 de euro pentru fiecare persoană șomeră. Suntem în continuare convinși că propunerile nu corespund scopurilor pentru care a fost creat fondul de globalizare și nu susținem eliberarea acestor resurse.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Dnă președintă, aș dori să folosesc cartonașul albastru doar pentru a rectifica un punct. În Austria, sprijinul solicitat vizează mai mult de o persoană.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dnă președintă, după cum puteți vedea, aceasta reprezintă în mod clar o problemă a Austriei, iar Steiermark, una dintre provinciile noastre care a fost afectată serios, ne îngrijorează, dat fiind, pe de o parte, procentajul de peste 50 % din populație implicată în industria de automobile, și, desigur, procentajul disproporționat de mare al unor astfel de produse exportate, pe de altă parte. Scăderea globală la nivelul cererii a avut drept rezultat un total de 744 de concedieri, după cum s-a menționat deja, și suntem foarte încântați că 400 dintre persoanele afectate vor primi ajutor prin intermediul Fondului european de ajustare la globalizare. Acest lucru este foarte apreciat.

În acest caz – și trebuie aduse clarificări și cu privire la ceea ce a spus vorbitorul anterior – nu este vorba despre subvenții pentru o simplă restructurare, ci despre susținerea lucrătorilor individuali, asigurând asistență pentru cheltuielile de întreținere și măsuri pentru o formare suplimentară. Din acest punct de vedere, sunt de acord cu dna Cornelissen, care a menționat că această formare continuă trebuie adaptată în mod special la condițiile din viitor. Vom avea nevoie de lucrători mai bine formați în viitor, iar reformarea în domeniile tehnologiei și al energiei regenerabile constituie, cu siguranță, un pas care merită făcut. Steiermark se va pronunța, cu siguranță, în favoarea acestei idei.

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Dnă președintă, în cadrul unei dezbateri ca aceasta, merită amintit faptul că Europa s-a îmbogățit pe seama globalizării și că tot aceasta a dus la crearea de locuri de muncă și a determinat plasarea de investiții. Exporturile au condus la apariția de noi companii și de întreprinderi mari. Importurile au creat oportunități pentru ca cetățenii să se bucure de un trai bun, cu produse și servicii ieftine, care, împreună, au condus la regenerare.

Pe scară largă, schimbarea este o prezență constantă ce permite apariția de noi întreprinderi, de noi locuri de muncă și de noi oportunități. Aceste schimbări de amploare își lasă amprenta direct asupra societății și nu ar trebui niciodată să încercăm să le împiedicăm. Cu toate acestea, trebuie să facilităm tranziția pentru cei care sunt afectați. Fiecare stat membru are datoria de a asigura că tranziția are loc într-un mod sigur, care oferă un număr mare de oportunități.

Uniunea Europeană nu poate oferi astfel de oportunități dintr-un singur fond. Schimbările sunt prea mari și prea semnificative. Dacă suntem de părere că această situație poate fi soluționată cu ajutorul fondului de globalizare, înseamnă că nu prezentăm imaginea corectă a acestei situații. Am fost împotriva creării acestui fond. Cu toate acestea, când este vorba despre industria de automobile, înțelegem că Europa se află într-o situație specială în prezent, beneficiind de o multitudine de tipuri diferite de sprijin la nivel european și național, și riscăm nu numai distorsiunea generată de subvențiile publice acordate actorilor individuali, ci și amplificarea acestei distorsiuni în cazul în care întreprinderile și industria din diferite regiuni nu reușesc să obțină un sprijin echivalent. Din acest punct de vedere, vom vota în favoarea acestei propuneri, pentru că deja am avansat până aici în cadrul procesului de subvenționare, încât, dacă susținerea ar fi anulată, concurența ar fi distorsionată. Cu toate acestea, am dori să subliniem faptul că nu vom putea continua în acest fel în viitor.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Dnă președintă, aș dori să subliniez faptul că Fondul european de ajustare la globalizare pe care l-am înființat este destinat lucrătorilor, în vederea îmbunătățirii potențialului de angajare a acestora. Prin urmare, în ceea ce privește acest punct trebuie într-adevăr să luăm măsuri fundamentale. Aceasta este abordarea pe care o adoptăm în cadrul grupului cu privire la Fondul de ajustare la globalizare, atunci când examinăm cazurile prezentate, pentru a ne asigura că lucrătorii pot fi incluși în câmpul muncii și pot continua să lucreze, dat fiind că nu există integrare socială fără integrare profesională.

Cel de al doilea punct pe care aș dori să îl pun în evidență este că sectorul de automobile a fost foarte serios afectat și recomand producătorilor de automobile, care sunt foarte afectați de criză, să își adapteze produsele, atât la noile obiective de mediu, cât și la noile nevoi ale consumatorilor. Viitorul sectorului este în joc.

În cele din urmă, recomand tuturor să susțină propunerea Comisiei pentru bugete – mulțumesc, de asemenea, dlui Böge pentru propunerea sa – și solicit, la fel ca și dl Rübig, monitorizarea efectelor politicilor noastre.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - În ultimul an am aprobat mai multe astfel de alocări ale unor sume din Fondul European de Ajustare la Globalizare pentru a furniza un sprijin suplimentar pentru lucrătorii care suportă consecințele schimbărilor majore în structura comerțului global. Criza economică a afectat dramatic comerțul global.

Și în regiunea din care provin, pot să vă spun că în ultimul an au avut loc aproape 2500 de concedieri în industria siderurgică, aproape 700 în industria constructoare de nave și urmează, au fost anunțate, aproape 6 000 în ceea ce privește transportul feroviar. De aceea, cred că este important ca în anul 2010 să fim pregătiți pentru multe astfel de cereri care vor veni datorită crizei economice, iar procedura disponibilă trebuie să fie una simplă, astfel încât statele și beneficiarii să o poată accesa ușor. Faptul că Suedia a aplicat în iunie, Austria în iulie, Țările de Jos (Olanda) în august, iată că au trecut câteva luni și, de aceea, cred că procedura trebuie să fie simplă

Seán Kelly (PPE). – Dnă președintă, după ce am stat aici acum câteva săptămâni, când Parlamentul a votat în favoarea finanțării globalizării pentru alegătorii mei din Limerick, care și-au pierdut locurile de muncă din cauza relocării Dell în Polonia – și, de asemenea, în primăvară, lucrătorii de la Waterford Crystal vor căuta asistență similară – susțin, desigur, ceea ce s-a propus aici, în această seară, pentru Suedia, Austria și Țările de Jos.

S-au semnalat o serie de anomalii și le voi prezenta din nou, foarte pe scurt. Mai întâi, cred că data de început trebuie verificată. În al doilea rând, intervalul de timp trebuie să reflecte durata cursului, și nu numai cei doi ani specifici, după cum se întâmplă în prezent. În al treilea rând, în ceea ce privește administrația, este foarte important ca aceasta să nu cadă pradă agențiilor guvernamentale, în special. În al patrulea rând – și cel mai important – trebuie acordat cât mai mult ajutor posibil antreprenorilor. 35 % dintre companiile debutante

în UE au fost înființate de persoane care și-au pierdut locurile de muncă. Dacă sunt ajutați, aceștia vor avea rezultate. Nevoia este mama invențiilor și cred că este foarte important să le acordăm toată asistența posibilă.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dnă președintă, dacă presupunem că cele mai multe locuri de muncă din Europa – nu numai din țara mea, Austria – sunt în pericol din cauza efectelor globalizării, atunci trebuie să luăm în considerare mai ales faptul că tinerii lucrători – dintre care unii nu sunt înregistrați ca șomeri pentru că tocmai au finalizat un curs de formare sau o școală – sunt, prin urmare, și ei în pericol. Trebuie să ne asigurăm în mod deosebit – și acest lucru se aplică în primul rând Austriei – că utilizăm aceste tipuri de măsuri pentru a sprijini acei lucrători care trebuie integrați în câmpul muncii pentru prima dată și că le oferim oportunitatea, inclusiv asistență din partea Uniunii Europene, de a intra pe piața europeană a muncii.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Doamnelor și domnilor, în opinia mea, dezbaterile a arătat clar că Fondul european de ajutare la globalizare funcționează și putem afirma că a fost utilizat până acum de câteva zeci de ori și, întotdeauna, a adus beneficii considerabile persoanelor care au recurs la acesta. În calitate de comisar, am încercat întotdeauna să mă familiarizez cu rezultatele în domeniu, ceea ce nu reprezintă o analiză adecvată, desigur, ci numai o experiență directă, și am fost încântat să observ gradul de apreciere pozitivă a fondului în domeniile în care acesta a fost utilizat.

Dezbaterile a ridicat multe chestiuni serioase care au nevoie de un răspuns și de o opinie clară și realistă. Mai întâi există ideea potrivit căreia fondul poate fi folosit numai pentru companii mari. Din fericire, experiența ne arată că fondul poate fi folosit de oricine, indiferent de mărimea țării sau a companiei implicate și aceasta a fost intenția noastră inițială. Normele nou-ajustate asigură clar posibilitatea folosirii fondului și în cazul angajaților întreprinderilor mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în domeniile afectate de criză. Astfel, fondul operează fără discriminare și nu dezavantajează pe nimeni.

De asemenea, aș dori să pun accentul pe caracteristica fundamentală a fondului, care este aceea de a ajuta mai degrabă oameni decât companii și, din acest punct de vedere, nu putem așadar să îl considerăm un aparat care ține în viață companii care nu au o speranță realistă de funcționare din punct de vedere economic, ci, mai degrabă, invers. Fondul ajută persoanele care și-au pierdut locul de muncă să își găsească repede altul în domeniile în care acesta există. Prin urmare, este un fond care, în principiu, pune în aplicare și facilitează restructurarea.

Au fost exprimate, în cadrul unui discurs, îngrijorări privind inegalitatea de gen și cred că este vorba despre discursul dnei Harkin. Această inegalitate, care chiar există la nivelul rapoartelor, dovedește doar faptul că, în special în prima sa fază, criza a afectat grav industriile dominate de bărbați. Și astăzi vorbim despre industria automobilelor și de cea a construcțiilor, cu alte cuvinte, despre două industrii dominate de bărbați. În consecință, în total, fondul a furnizat mai multă asistență bărbaților. Criza a schimbat structura pieței muncii într-un mod specific și am observat declarația președintelui Obama, care a afirmat că la sfârșitul acestui an, majoritatea lucrătorilor implicați activ pe piața muncii din Statele Unite ale Americii vor fi femei. Prin urmare, tot în Statele Unite, criza a avut un rezultat frapant în industriile dominate de bărbați. Când privește chestiunea în sine, nu există nicio inegalitate bazată pe gen în conceptul sau structura fondului.

Dezbaterile a pus, de asemenea, în evidență o serie de idei privind, desigur, modalitatea în care ar fi posibilă modificarea și îmbunătățirea fondului. Trebuie să spun că, bineînțeles, Comisia nu consideră fondul ca fiind ceva inflexibil, apărut precum Pallas Atena din capul lui Zeus. Acesta este o instituție creată de oameni, care poate fi întotdeauna îmbunătățită pe baza experienței și a dezbaterilor. Prin urmare, în opinia mea, nu există obstacole fundamentale la acest nivel.

O altă chestiune a fost ridicată în ceea ce privește metoda specifică de finanțare, cu alte cuvinte, integrarea fondului în buget, ca linii bugetare independente. Aceasta este, cu siguranță, o chestiune care va fi discutată la nivel politic, dar din punct de vedere financiar, nu a fost posibilă atingerea unui rezultat în acest fel și, în opinia mea, faptul că am mobilizat resurse prin metode diferite, dar eficiente, este important în sine.

Doamnelor și domnilor, aș dori să spun că este fără îndoială adevărat că normele modificate și presiunea exercitată de criză au creat o situație în care vor exista mai multe cazuri individuale, dar, după cum am afirmat deja, Comisia este de acord cu importanța argumentelor privind adoptarea unei abordări de la caz la caz și, prin urmare, vom aplica această metodă.

În concluzie, aș dori să mulțumesc deputaților din Comisia pentru bugete și tuturor deputaților din Parlamentul European implicați în această chestiune pentru că a reieșit în mod clar din dezbaterile că se acordă atenție tuturor aspectelor controversate prezente în cazul fiecărei decizii de o asemenea complexitate. Eu consider că a reieșit la fel de clar, în urma dezbaterii și din propunerea Comisiei, faptul că toate aceste cazuri se

încadrează în domeniul de aplicare al fondului de ajustare la globalizare. Prin urmare, sunt încântat că dezbaterile dvs. a confirmat opinia Comisiei și mă aștept ca votul să urmeze aceeași direcție, sau cel puțin sper că se va întâmpla astfel.

Reimer Böge, raportor. – (DE) Dnă președintă, nu este nevoie să mai adaug ceva la ceea ce a spus dl comisar. Susțin ceea ce a afirmat acesta, în special observațiile de încheiere privind chestiunea evoluției viitoare a Fondului de ajustare la globalizare în raport cu celelalte programe – în special cu Fondul Social European – în privința căruia vom avea, desigur, o altă profundă dezbateră comună intensă.

Este foarte clar că acest Fond de ajustare la globalizare nu poate neutraliza consecințele schimbărilor structurale și nici nu poate accepta și depăși dificultățile ridicate de globalizare, scopul său vizat fiind, desigur, diferit. Cu toate acestea, fondul poate ajuta, cu siguranță, persoanele afectate, care se găsesc într-o situație dificilă din punctul de vedere al angajării după ce au fost trimise în șomaj, și le poate oferi, în urma obținerii de calificări, oportunitatea unor noi perspective și, prin urmare, șansa găsirii unui loc de muncă. În ciuda dezbaterii privind subsidiaritatea, care, desigur, joacă un rol în această situație, ar trebui să susținem și să salutăm acest lucru, ca fond suplimentar pentru toate măsurile aplicate în baza Fondului Social European, pe care îl avem, de asemenea, la dispoziție.

La acest punct, aș dori să spun încă un lucru, și anume că există, cu siguranță, programe finanțate din bugetele naționale, dar și europene, în cazul cărora există mai multe motive pentru a pune în discuție relevanța cheltuielilor decât în cazul unui fond care asigură asistență directă persoanelor care se află într-o situație inițială dificilă.

Președintă. – Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc miercuri.

18. Instrumentul european de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială (Progress) (dezbateri)

Președintă. -Următorul articol este raportul (A7-0050/2009), elaborat de dna Göncz, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, referitor la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui instrument european de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială (instrumentul de microfinanțare Progress) [(COM(2009)0333 - C7-0053/2009 - 2009/0096(COD))].

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Dnă președintă, am observat că, pe durata întregii dezbateri anterioare, v-ați referit la dezbaterile care urmează să aibă loc acum ca la dezbaterile privind instrumentul Progress.

Cu toate acestea, decizia acestui Parlament, confirmată de Conferința președinților, este că vom vota numai cu privire la instrumentul de „microfinanțare”. Prin urmare, cred că această clarificare este importantă. Aceasta este o dezbateră privind microfinanțarea și nu programul Progress.

Kinga Göncz, raportoare. – (HU) Dnă președintă, vă mulțumesc foarte mult. Sunt și eu foarte recunoscătoare pentru această clarificare, pentru că este vital să discutăm acum despre instrumentul de microfinanțare. Aș dori, de asemenea, să salut prezența dlui comisar Špidla în cadrul dezbaterii următoare. Permiteți-mi să încep prin a spune că, atunci când am devenit raportoare pentru acest program, am crezut că voi avea o muncă foarte ușoară, având în vedere consensul general și susținerea amplă privind această chestiune, lucru care a ieșit în evidență pe durata dezbaterii. Această susținere a fost amplă din multe puncte de vedere. Pe de o parte, ca instrument de gestionare a crizelor, acesta va ajuta mai ales persoanele care se află în cele mai disperate situații, care și-au pierdut locurile de muncă și nu au acces la credite sau la asistență, din cauza crizei financiare.

Pe de altă parte, acesta este un instrument tipic care nu oferă oamenilor rezultatele dorite, ci îi învață cum să le obțină singuri. Instrumentul determină mai ales tipul de creativitate de care avem nevoie cel mai mult din punctul de vedere al garantării obținerii unui rezultat pozitiv în urma crizei. Cel de-al treilea aspect care s-a bucurat, și încă se bucură, de susținere pe scară largă este faptul că resursele Uniunii Europene sunt în creștere, ceea ce reprezintă, în opinia mea, visul fiecărui ministru de finanțe. O parte dintre resurse provin de la Banca Europeană de Investiții, iar altele de la alte bănci comerciale, dat fiind faptul că, în principal, Uniunea Europeană va acoperi riscul, facilitând astfel asumarea acestuia de către ceilalți participanți.

După cum am menționat, există o mare susținere pentru conținutul programului. Cred că, datorită acestor aspecte, chestiunea care a provocat dezbaterile în timpul discuțiilor cu Consiliul și Comisia a avut legătură

cu resursele pe care Uniunea Europeană le va folosi pentru a finanța acest risc inițial special care a fost asumat. Ce de-al doilea punct al controverselor a fost volumul de resurse care ar putea contribui la lansarea instrumentului și care, potrivit estimărilor, vor atrage, de fapt, alte resurse semnificative. Inițial, Consiliul și Comisia au propus preluarea a 100 de milioane de euro din programul Progress, care este folosit, în principal, pentru formularea de politici de combatere a excluziunii sociale și de susținere a egalității de șanse.

În ceea ce ne privește, am spus chiar de la început că programul Progress nu poate fi pus în pericol în niciun fel, din moment ce, pe durata crizei actuale, acesta este necesar chiar mai mult decât înainte. De asemenea, nu este acceptabil să modificăm programul Progress într-o astfel de măsură încât să fie, cu adevărat, pus în pericol. Parlamentul a fost extrem de interesat de atingerea unui compromis pe durata acestei dezbateri. De asemenea, am avut trei discuții trilaterale informale, dintre care una a continuat până la orele dimineții, în cadrul cărora am propus modificarea programului Progress astfel încât funcția sa să nu fie pusă în pericol. Ținând seama de propunerea originală, am sugerat că am putea lansa programul chiar și numai cu 100 de milioane de euro, în loc de 150 de milioane de euro.

Proiectul de buget al Parlamentului pentru anul 2010 a găsit resurse în valoare de 25 de milioane de euro care îi vor permite să lanseze programul chiar la începutul anului 2010 și a putut găsi aceste resurse fără a recurge la programul Progress în 2010. Am solicitat eliminarea acestei chestiuni de pe ordinea de zi pentru că nu am ajuns la un acord în această privință. O altă chestiune care ni s-a părut importantă este că Președinția a participat la cele trei discuții trilaterale fără a avea un mandat în acest sens, fiind astfel foarte dificil pentru aceasta să analizeze propunerile noastre în mod adecvat.

Cred că este important ca Parlamentul să voteze cât mai curând posibil cu privire la această chestiune, chiar în această săptămână, astfel încât acest proiect să poată fi așadar lansat la începutul anului 2010 cu un fond de 100 de milioane de euro, pentru că astfel se transmite mesajul că acesta este un instrument de gestionare a crizei, în cadrul căruia rapiditatea prezintă o importanță deosebită. Sper sincer ca dl comisar Špidla să ne poată ajuta să convingem Comisia să-și retragă propunerea inițială privind devierea celor 100 de milioane de euro de la programul Progress, astfel încât programul să poată fi lansat cât mai curând posibil.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Doamnelor și domnilor, aș dori să îmi încep discursul subliniind importanța acestei inițiative în domeniul microfinanțării. Actuala criză determină o creștere semnificativă a nivelului șomajului în toate statele membre, iar efectele acesteia se vor exercita, din păcate, cel mai profund asupra celor mai vulnerabili membri ai societății noastre. Instrumentul de microfinanțare este destinat, în mod specific, asistării acestor grupuri de cetățeni astfel încât aceștia să găsească un alt loc de muncă și să devină ei înșiși micro-antreprenori.

Aș dori să felicit Comisia pentru ocuparea forței de muncă pentru activitatea deosebită desfășurată în acest domeniu și să aplaud, în special, contribuția adusă de dna Göncz la această inițiativă. Sunt conștient de eforturile depuse în cadrul negocierilor dintre Parlament și Consiliu vizând atingerea unui acord în primă lectură. În lumina faptului că ambele organisme susțin instrumentul de microfinanțare, a fost posibilă înregistrarea unui progres considerabil cu privire la formularea de bază a propunerii. Amendamentele propuse astăzi reflectă, în mare măsură, acest progres. Desigur, cea mai dificilă problemă este cea a bugetului. Deși ambele organisme vor aproba probabil bugetul total de 100 de milioane de euro destinat instrumentului, identificarea surselor de finanțare continuă să fie obstacolul principal.

După cum știți, propunerea de microfinanțare face parte dintr-un pachet care include o propunere de transferare a sumei de 100 de milioane de euro de la programul Progress. Ați hotărât să nu votați săptămâna aceasta cu privire la această a doua propunere. Transferul de fonduri de la programul Progress este susținut de Consiliu și, pentru multe state membre, constituie un element fundamental al întregului pachet. Fără un acord privind sursa finanțării în acest domeniu, nu ne vom atinge obiectivul privind aplicarea rapidă a noului instrument. Cu toate acestea, astăzi dezbatem formularea deciziei în baza căreia instrumentul urmează să fie înființat.

În concluzie, aș dori să felicit încă o dată pe dna raportor pentru activitatea derulată în vederea depunerii unui raport și a amendamentelor care, împreună, vor permite organismelor legislative să se concentreze asupra problemei principale care rămâne să fie rezolvată, și anume finanțarea.

Olle Schmidt, raportor pentru aviz al Comisiei pentru afaceri economice și monetare (ECON). – (SV) Dnă președintă, dacă vrem să reducem șomajul, atunci atât UE, cât și statele membre trebuie să își asume o atitudine mai responsabilă. Propunerea de microfinanțare este o inițiativă pe care Parlamentul a solicitat-o cu insistență. Propunerea vizează acordarea unui nou început șomerilor, oferind șansa de a deveni liberi-profesioniști

unora dintre cele mai vulnerabile grupuri din UE, inclusiv tinerilor. Propunerea vizează facilitarea investițiilor la scară mică și asigurarea pentru microîntreprinderi a oportunității de a se dezvolta.

În urma unor clarificări și modificări minore, propunerea a primit o susținere amplă din partea Comisiei pentru afaceri economice și monetare. Chestiunea dezbătută este finanțarea acesteia, după cum s-a menționat deja aici. Comisia a propus să nu se pună la dispoziție alte fonduri, finanțarea fiind asigurată, în schimb, prin programul Progress. S-a afirmat în mod incorect că această opinie este partajată și de comisia principală, dar lucrurile nu stau așa.

Aceasta este situația actuală. Trebuie să spun că mi se pare ciudat faptul că Consiliul se încăpățânează să respingă propunerea noastră de 1 50 de milioane de euro în această perioadă – o abordare josnică și meschină în aceste vremuri dificile!

Csaba Óry, în numele Grupului PPE. – (HU) Dle comisar, doamnelor și domnilor, am putut observa și în cadrul dezbaterilor anterioare faptul că această criză economică și modalitatea de a ieși din ea reprezintă o preocupare pentru fiecare dintre noi și li se acordă o atenție deosebită. În calitate de coordonator al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) pentru Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, aș dori doar să confirm faptul că susținem în fiecare dosar depus unul dintre cele mai importante aspecte pentru noi, și anume, protecția locurilor de muncă și crearea de noi locuri de muncă.

Permiteți-mi să vă amintesc faptul că Grupul PPE a susținut chestiunea microcreditelor o perioadă îndelungată. De fapt, fostul meu coleg, Zsolt Becsey, este cel care a înaintat această chestiune pentru prima dată în cadrul Parlamentului, în raportul său din proprie inițiativă prezentat în 2009. Acesta s-a bazat pe experiențele anterioare și actuale din Ungaria cu privire la acest instrument, denumit cardul Széchenyi și a avut același scop ca și în cazul de față: asigurarea de credite cu o valoare mică, pe termen scurt, pentru microîntreprinderi. Să ne gândim la măcelari, brutari, zarzavagii și poate chiar la farmaciști. Și ei sunt afectați de criză. Aceștia au angajat un număr imens de persoane. În unele țări, acest sector reprezintă chiar peste 90 % dintre angajați. Acesta este cazul, de exemplu, în Ungaria, pentru mai mult de 90 % dintre firme și întreprinderi. Ei nu au nevoie de o sumă mare de bani și nici nu vor să plătească o dobândă mare. În unele cazuri, au nevoie de credit de lucru temporar și de asistență periodică.

Propunerea Comisiei vizează exact această problemă și, după cum a afirmat dl raportor, se bucură de o susținere amplă și o aprobare pe scară largă. Prin urmare, cred că este important să ne punem de acord cu privire la chestiunea finanțării cât mai curând posibil. De asemenea, susținem cele 35 de propuneri depuse în comun de Grupul PPE, alături de socialiști, liberali și conservatori, pentru că suntem de părere că aceasta garantează faptul că putem aproba acest instrument la prima lectură, lansându-l cât mai curând posibil.

Pervenche Berès, în numele Grupului S&D. – (FR) Dnă președintă, sunt mai degrabă surprinsă. Vom adopta un instrument care creează un mecanism inovator, vital, pentru a permite celor mai vulnerabili la această criză să reziste și să își creeze propriile locuri de muncă în viitor. Acesta este un instrument ce va fi adoptat în baza procedurii de codecizie, însă Consiliul nu este prezent aici. Aceasta se întâmplă pentru că, probabil, Consiliul nu are nimic să ne spună cu privire la acest aspect și nu se consideră obligat să respecte poziția Parlamentului European. În orice caz, aceasta este impresia pe care am avut-o uneori pe durata negocierilor.

Parlamentul European își va asuma responsabilitățile. Grație cooperării și înțelegerii constructive dintre toate grupurile, acesta va adopta instrumentul de microfinanțare, care este compatibil cu acțiunile sale derulate pe o perioadă de mai mulți ani, după cum ne-a reamintit dl Óry. Cu toate acestea, aș dori să subliniez proiectele-pilot pe care le-am inițiat. Știm că în această situație de criză, cele mai vulnerabile persoane – cei care nu au acces la bănci mari care să asigure credite pentru a le finanța inițiativele – pot, prin intermediul acestui instrument, să își lanseze propriile strategii și, într-un fel, să își creeze propriile locuri de muncă.

Nu mă voi întoarce la conținutul, evoluția și domeniul de aplicare ale negocierilor care au avut loc. Negocierile au avut loc în condiții adecvate. Chestiunea finanțării este mai gravă. Când ne uităm la inițiativa lansată de dl Barroso în toamna anului 2008, de organizare a redresării economice europene, acest instrument a fost definit ca fiind unul important, care va fi folosit pentru realizarea strategiei Uniunii Europene.

Cu toate acestea, Comisia ne-a propus să finanțăm pur și simplu un nou proiect jefuind un proiect util care a fost deja înaintat. Am avut un proiect prin care am putut să sprijinim rețelele de susținere a celor mai vulnerabili – proiectul Progress – în privința căruia Parlamentul European s-a angajat în mare măsură, iar, pentru a finanța microfondurile, Comisia ne propune să profităm de fondurile alocate acestui program Progress.

Parlamentul nu poate accepta această atitudine duplicitară și, de aceea, nu am încheiat negocierile. Din acest motiv, cu o atitudine responsabilă, afirmăm că suntem pregătiți să ne examinăm propunerea împreună cu Președinția spaniolă chiar la începutul lunii ianuarie: 40 de milioane de euro din marjele bugetare, 60 de milioane de euro din programul Progress, cu 20 de milioane de euro redistribuite, permițând o repartizare echilibrată a sarcinii. Ne vom asuma responsabilitățile în calitate de Comisie pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, pentru a verifica modalitatea de punere în aplicare a unui astfel de program în fiecare stat membru și a crea o sinergie între diversele experimente ce vor fi derulate în statele membre – suntem siguri de acest lucru – atunci când pachetul va fi adoptat integral în ianuarie.

Marian Harkin, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, sunt încântată că am ocazia de a spune câteva cuvinte cu privire la instrumentul de microfinanțare propus. Mai devreme s-a vorbit despre Fondul european de ajustare la globalizare și despre modalitatea în care acesta poate ajuta lucrătorii concediați din anumite sectoare. Instrumentul de microfinanțare reprezintă o altă piesă din puzzle, în cadrul căruia UE, în acest caz, încearcă să asigure acces la microcredite pentru cei care nu ar putea avea acces la aceste credite oferite de ceea ce am putea defini drept instituții financiare normale sau obișnuite. Acest credit le-ar permite înființarea de afaceri proprii și ar asigura promovarea activităților antreprenoriale.

În acest context, sunt încântată să văd că acele case de ajutor reciproc, cooperative de credit și alte instituții financiare de ajutor reciproc pot opera cu acest fond, pentru că, adesea, ele sunt mai aproape de cei care pot dori să aibă acces la acest instrument special. Într-adevăr, nu știu cum se întâmplă în alte părți, dar în Irlanda, singura instituție financiară încă solidă, care nu a avut nevoie de banii contribuabililor pentru a se susține a fost casa de ajutor reciproc, instituție non-profit, condusă de membrii săi.

Când vorbim despre incluziunea socială ca parte a politicii sociale a UE, trebuie să ne asigurăm că, prin acțiunile noastre, incluziunea socială este parte integrantă a deciziilor pe care le adoptăm, iar acest program reprezintă o expresie clară a incluziunii sociale. În acest context, vreau să îmi exprim dezamăgirea extremă din cauză că, după trei discuții trilaterale, nu am reușit să ajungem la un acord cu privire la sursa finanțării acestui instrument.

În opinia mea, Președinția suedeză nu a părut să dispună de mijloacele necesare pentru a negocia serios cu privire la această chestiune. Nu știu cum stau lucrurile în ceea ce vă privește, dar, după cum am afirmat, sunt foarte dezamăgită pentru că o cifră de maximum 40 de milioane de euro pe o perioadă de trei ani, pentru cele 27 de state membre, a fost tot ceea ce ne-a separat. Evident, mulți miniștri de finanțe nu au susținut o negociere reală. Nu m-am putut abține să nu mă gândesc că mulți dintre aceiași miniștri alocuau miliarde pentru susținerea băncilor, dar nu au putut găsi mijloace de susținere pentru alte instituții financiare care ar furniza microcredite celor care și-au pierdut locurile de muncă și care întâmpină dificultăți în legătură cu accesarea de credite din partea aceluiași bănci care au fost salvate.

Elisabeth Schroedter, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dnă președintă, domnilor comisari, doamnelor și domnilor, microcreditele și împrumuturile mici pot oferi sprijin persoanelor care nu pot obține credite prin intermediul mecanismelor normale de piață. După cum s-a spus deja, acestea pot ajuta aceste persoane să lanseze afaceri și să creeze locuri de muncă pe baza ideilor lor. Astfel de credite pot ajuta oamenii să iasă dintr-o criză, dacă aceștia sunt în stare să facă acest lucru.

Microcreditele reprezintă, de asemenea, un instrument important pentru susținerea economiei sociale. Cu aspectele și tradițiile sale diverse, acesta a fost, de asemenea, un instrument recunoscut al politicii de ocupare a forței de muncă la nivel local în UE, începând cu anul 2000. Pe baza acestui lucru, în 2006, acest Parlament, în înțelepciunea sa, a hotărât că resursele de la Fondul Social European pot fi folosite și pentru microcredite sau împrumuturi subvenționate, astfel cum se prevede la articolul 11 din Regulamentul privind Fondul Social European.

Cu toate acestea, avem la dispoziție 76 de miliarde de euro pentru Fondul Social European și, prin cofinanțare, ajungem la 118 miliarde de euro! Chiar și numai o zecime din această sumă ar reprezenta 11 miliarde de euro, pe care statele membre le-ar putea totuși utiliza. Cu toate acestea, statele nu folosesc această sumă pentru microcredite. Din acest motiv, Comisia a creat o etapă de testare a microcreditelor printr-un instrument numit JASMINE – finanțat tot din fonduri structurale europene și, întrucât acesta a avut succes, se intenționează crearea unui nou instrument. Cu toate acestea, acesta nu va mai fi susținut cu fonduri structurale, care ne pun la dispoziție miliarde, ci cu fonduri provenite de la cel mai mic proiect al Uniunii Europene, programul Progress destinat combaterii sărăciei, pentru care dispunem de un total de numai 743 de milioane de euro, pentru o perioadă de șapte ani. Acesta este destinat ONG-urilor care creează rețele în statele membre în vederea formării unui grup de presiune pentru cei mai săraci dintre cei săraci. Numai Biroul european de

informare a romilor este finanțat în proporție de 50 % prin programul Progress. Acesta înființează birouri de consiliere și de informare la nivel regional și național și oferă minorității române șansa de a se face auzită, în special în țările din Europa de Est.

În cazul în care acest Parlament urmează ideea Consiliului și numește acest instrument Progress, după cum s-a propus în compromisurile înaintate de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), de Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European și de Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, atunci Grupul Verzilor/Alianța Liberă Europeană nu își va da aprobarea pentru acest instrument. Nu putem permite astfel de scamatorii – pe de o parte, luând bani de la cei săraci și, pe de altă parte, cheltuind...

(Președinta a întrerupt-o pe vorbitoare)

Milan Cabrnich, în numele Grupului ECR. – (CS) Doamnelor și domnilor, în vremuri de criză economică și financiară continuă, este necesară susținerea nu numai a băncilor și a întreprinderilor mari, ci și a firmelor mici și a liber-profesioniștilor. Cu toții știm că aceste firme mici, inclusiv asociațiile familiale, sunt cele care creează și susțin un număr mare de locuri de muncă. Sprijinim crearea noului instrument financiar al programului de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială, care, în cooperare cu Banca Europeană de Investiții, va îmbunătăți disponibilitatea creditelor, în special pentru liber-profesioniști și firmele mici debutante, precum și pentru cele familiale.

Suntem de acord cu eliberarea de resurse în valoare de 100 de milioane de euro pentru asigurarea acestor mici împrumuturi pentru o perioadă fixă. Considerăm acest program ca fiind un instrument bun și eficient pentru o politică activă privind ocuparea forței de muncă, precum și o bună modalitate de a cheltui așa-numiții bani europeni, cu alte cuvinte, banii noștri. Susținem pe deplin propunerea de eliberare a resurselor necesare pentru acest instrument financiar din resursele inițial destinate programului Progress. Nu suntem de acord cu finanțarea instrumentului de microfinanțare din rezerve sau din alte capitole ale bugetului. Resursele programului Progress, care însumează 700 de milioane de euro, dacă sunt corect informat, sunt folosite pentru crearea de rețele de studiu și analiză. Niciuna dintre aceste resurse ale programului Progress nu a fost alocată susținerii directe a persoanelor care caută un loc de muncă sau creării de locuri de muncă. Sunt convins că este necesară crearea de rețele și efectuarea de analize și studii. Totuși, în perioada actuală, care nu este una ușoară pentru antreprenori și angajați, acord importanță folosirii acestor resurse din bugetul UE pentru programe care vizează în mod direct angajatorii și angajații.

Thomas Händel, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, un instrument de microfinanțare pentru șomeri, pentru cei care riscă să devină șomeri și, mai presus de toate, pentru cei care nu au acces la piețele normale de creditare, este dovada bunelor intenții și, în principiu, o idee pe care grupul nostru o susține. Cu toate acestea, ceea ce Comisia și Consiliul au reușit să facă în acest proces este pur și simplu inadecvat și, din unele puncte de vedere, greșit, iar grupul nostru nu poate susține acest lucru.

Prima noastră critică privește chestiunea fondurilor totale alocate. Ceea ce se propune din punctul de vedere al sumei totale alocate nu este adecvat pentru un program de combatere a șomajului și cu greu poate fi numit program de microfinanțare – în cel mai bun caz ar fi un program de nanofinanțare!

În al doilea rând, din principiu, ne opunem acestor tipuri de scamatorii care nu au nici cel mai mic efect și care sunt finanțate în detrimentul altor programe, în consecință, fiind pur și simplu un eșec.

În al treilea rând, credem că instruirea și consilierea sunt absolut esențiale pentru ca un astfel de program să aibă succes și să fie sustenabil. Multe firme noi debutante eșuează, în special, la nivelul microfinanțării; prin urmare, această situație trebuie justificată în cadrul programului.

În al patrulea rând, trebuie să se asigure faptul că plata contribuțiilor sociale în statele membre nu sunt anulate în cazul în care cineva beneficiază de acest program, în caz contrar, acesta neavând niciun efect. Șomajul nu poate fi combătut în permanență, în acest mod. În această formă, vom respinge programul.

Jaroslav Paška, în numele Grupului EFD. – (SK) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, proiectul de decizie adoptat de Parlamentul European și de Consiliu de instituire a unui instrument de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială este, în esență, un proiect care adaptează programul Progress original la realitatea economică actuală a unei Europe marcate de criza economică și financiară.

Comisia propune un sprijin sub forma unor microcredite acordate micilor întreprinderi, creând astfel un stimulent pentru menținerea și extinderea ocupării forței de muncă în regiunile afectate de criză. Cu toate acestea, dacă dorim să atingem acest obiectiv, trebuie să ne asigurăm că resursele financiare furnizate nu

sunt folosite pentru consum sau beneficii sociale. Acestea trebuie să ajungă numai la activitățile economice sustenabile și necesare, pe baza unor criterii măsurabile în mod obiectiv și a unor proceduri transparente.

Prin urmare, este foarte important să solicităm furnizorilor finali de credite să evalueze integral planurile de afaceri ale solicitanților, riscurile implicate de proiectele de afaceri depuse, precum și randamentul resurselor investite. În consecință, consider că este foarte necesară susținerea și completarea amendamentelor Comisiei pentru afaceri economice și monetare, care asigură un cadru corespunzător pentru propunerea Comisiei.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Dnă președintă, domnilor comisari, doamnelor și domnilor, pare ciudat să existe opoziție, în acest Parlament, față de acest excelent și important program, dată fiind situația din ce în ce mai dificilă a ocupării forței de muncă.

Pentru anul viitor se preconizează o creștere a numărului de șomeri cu încă 10 milioane de persoane în Europa, precum și vremuri mai dure pentru cei cu o situație mai precară din punctul de vedere al ocupării forței de muncă. Aceste date subliniază importanța investiții în activități antreprenoriale.

Companiile debutante sunt întotdeauna cele care întâmpină cele mai mari probleme în obținerea unui împrumut bancar. De exemplu, peste 93 % dintre companiile din Finlanda sunt microîntreprinderi cu mai puțin de 10 membri de personal și totuși 46 % din populația activă lucrează la aceste companii mici. Prin urmare, este corect ca UE să instituie un instrument de microfinanțare ca răspuns la criza locurilor de muncă și, astfel, să asigure susținere pentru programele din fiecare stat membru în parte care vizează același obiectiv.

Aș dori să subliniez, cu toate acestea, faptul că acest program va necesita o abordare cuprinzătoare. Beneficiile sociale, vacanțele și sistemele de pensii din micile companii au și ele nevoie de o modernizare în conformitate cu celelalte sectoare. Europa duce lipsă, în special, de finanțare pentru activități comerciale cu grad ridicat de risc și de persoanele, îngerii companiilor, care sunt pregătite să investească într-o firmă debutantă. Educația antreprenorială și legăturile cu ocuparea forței de muncă și cu munca trebuie, de asemenea, susținute la toate nivelurile educației, și ar trebui să existe mai multe ateliere pentru tineri și incubatoare de afaceri, precum și mai multe fonduri puse la dispoziția acestora.

Microfinanțarea poate funcționa numai ca o componentă a acestui tip de abordare cuprinzătoare, în cadrul căreia situația noilor mici întreprinzători și a întregului mediu în care aceștia operează este una care asigură oportunități reale de continuare, cu succes și în mod profitabil, a activităților comerciale desfășurate.

Proinsias De Rossa (S&D). – Dnă președintă, salut cu mare bucurie această inițiativă. Șomajul reprezintă cea mai mare problemă socială cu care ne confruntăm în prezent și orice am putea face pentru a atenua impactul acesteia este important pentru bunăstarea societăților noastre.

Cu toate acestea, o propunere de 100 de milioane de euro pentru o perioadă de trei ani nu este una ambițioasă, în opinia mea, dată fiind creșterea nivelului șomajului. Sunt așadar surprins că banii propuși nu sunt bani noi și că, de fapt, vom fura de la unul pentru a plăti pe altul, după cum s-a spus deja, într-o perioadă în care toți banii pe care i-am putea găsi ar trebui folosiți în programul Progress, pentru mecanismele deja existente.

Trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a ajunge rapid la un acord cu Președinția spaniolă, astfel încât programul să poată fi pus în aplicare cât mai curând posibil. Este, de asemenea, obligatoriu pentru Consiliu să se organizeze mai bine și să se întâlnească cu Parlamentul pentru a purta o discuție cu privire la chestiunile pe care le ridicăm. Nu este momentul pentru Consiliu să se tocmească pentru o sumă minusculă de bani.

(Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare de tipul „cartonaș albastru” adresată în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Dle De Rossa, v-ați gândit că șomajul în Irlanda are o legătură foarte strânsă cu apartenența acesteia la zona euro, ceea ce înseamnă că Irlanda nu poate devaloriza, nu poate reduce ratele dobânzilor și nu poate face nimic care să ușureze din punct de vedere cantitativ situația?

V-ați gândit vreodată că ar fi poate mai bine dacă Irlanda s-ar retrage din zona euro, decât dacă și-ar întinde mâna, cerșind de la țările contribuabile din Uniunea Europeană?

Proinsias De Rossa (S&D). – Dnă președintă, nu am nicio problemă în a răspunde obișnuitelor absurdități venite din partea extremei drepte a acestui Parlament. Fără euro, economia irlandeză ar fi în dezastru în prezent.

După cum spuneam, nu este acum momentul pentru Consiliu să se tocmească cu privire la o sumă mică de bani, dată fiind dimensiunea crizei locurilor de muncă și a bugetului total și, cu siguranță, în contextul

susținerii acordate de statele membre și, într-adevăr, de Banca Centrală Europeană, sectorului bancar – un sector bancar care, incidental, nu va acorda credite persoanelor pentru care încercăm să facilităm situația. Sunt încrezător că, dacă există bunăvoință din partea Consiliului, putem ajunge la un acord bazat pe abordarea pragmatică a raportorului nostru. Sper, în mod sincer, că vom ajunge aici în curând.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Dnă președintă, domnilor comisari, în lumina acestei dezbateri, trebuie atrasă atenția asupra faptului că strategia folosită de Comisia Europeană omite complet ocuparea forței de muncă în economia maritimă. Lipsa unei politici maritime integrate pe o perioadă de mai mulți ani a determinat declinul sistematic al acestui sector în Uniunea Europeană, ținând seamă că acesta reprezintă o piață a muncii enormă.

În plus, nici industria marginalizată a construcțiilor navale, care a fost eliminată cu eficiență în Europa prin politica de dumping a statelor din Orientul Îndepărtat, nu a obținut susținere din partea Comisiei Europene. Numai în țara mea, Polonia, măsurile luate de Comisia Europeană au condus la colapsul industriei construcțiilor navale și, prin urmare, multe mii de persoane și-au pierdut locurile de muncă în mod direct, în același timp, estimându-se că aproximativ 80 000 de persoane și-au pierdut locurile de muncă în mod indirect. Totuși, acest sector nu va dispărea din economia mondială. Urmând modelul din anii trecuți, acesta se va transfera în țările din Orientul Îndepărtat, în detrimentul pieței muncii din Europa. Lipsa unei strategii de readucere a navelor maritime sub pavilioane naționale este extrem de periculoasă. Ca urmare a acestei politici, Europa pierde iremediabil venituri imense, care se vor îndrepta, în schimb, către paradisuri fiscale.

Un alt element extrem de important al politicii Comisiei Europene este pescuitul, care, este un fapt obișnuit, reprezintă singurul sector ce stimulează zonele neindustrializate ale Uniunii Europene. Comisia se concentrează, în principal, pe reducerea dimensiunii flotei, fără a reuși, în același timp, să oprească importurile în masă din Orientul Îndepărtat către piețele europene, de exemplu cele de arme foarte puternice. În vremuri de criză, politica Comisiei Europene trebuie să creeze o bază pentru dezvoltarea economiei, și nu să trateze în grabă efectele strategiei eronate.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Dnă președintă, domnilor comisari, doamnelor și domnilor, o felicit pe dna raportoare pentru efortul depus pentru acest raport și pentru discursul acesteia de adineauri.

Acest nou instrument de microfinanțare va permite acordarea de microcredite întreprinderilor mici și persoanelor care și-au pierdut locurile de muncă și care doresc să își lanseze propriile afaceri și să creeze propriile locuri de muncă. Acest lucru este foarte important într-un moment în care se așteaptă ca această criză economică să conducă la pierderea a 3,5 milioane de locuri de muncă numai în Uniunea Europeană.

Din cauza declinului economic, băncile au încetat să acorde credite pentru debutanți și pentru crearea de locuri de muncă, iar accesul la credite a devenit mai dificil în momentul în care ar fi trebuit să fie mai facil. Cu toate acestea, acest nou instrument de microfinanțare va echilibra această nouă tendință de restricționare a accesului la credite, facilitând obținerea fondurilor necesare pentru lansarea de noi afaceri și crearea de noi locuri de muncă.

Propunerea Comisiei este de a realoca 100 de milioane de euro din bugetul programului Progress acestui instrument de finanțare. Nu putem fi de acord cu această propunere. Criza economică și financiară este și o criză socială. Devierea de resurse de la programul Progress, care se adresează celor mai vulnerabile grupuri, nu este, cu siguranță, cea mai adecvată soluție. Suntem, prin urmare, în favoarea creării unei linii bugetare separate pentru finanțarea acestui instrument, precum și a majorării sumei alocate la 150 de milioane de euro.

De asemenea, suntem de acord că este necesară o clarificare în legislație cu privire la faptul că grupul-țintă îl reprezintă toate grupurile vulnerabile pentru care este dificilă integrarea sau reintegrarea pe piața muncii și care se confruntă cu excluziune socială. Referirea la grupuri specifice ar trebui, așadar, eliminată.

În concluzie, aș dori să subliniez faptul că este esențial să se ofere și o formare adecvată persoanelor care primesc sprijin financiar.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, pe fondul crizei economice grave, caracterizată de efecte foarte dure asupra ocupării forței de muncă, cu mulți lucrători care probabil își vor pierde locurile de muncă și, în același timp, cu un număr mare de tineri care nu pot intra pe piața muncii pentru prima dată, este esențial ca Uniunea Europeană și statele membre să ia măsuri, atât prin strategii globale, cât și prin instrumente cu acțiune specifică.

Instrumentul de microfinanțare este exact un instrument destinat populației, scopul acestuia fiind asigurarea unui răspuns pentru toate acele persoane care, excluse fiind de pe piața creditelor bancare și aflându-se în dificultate de a intra pe piața muncii, intenționează să demareze un proiect, o activitate economică care poate genera totuși un venit individual, contribuind astfel la creșterea economică globală. În special, dacă dorim ca instrumentul de microcreditare să fie eficient și să asigure rezultate pe termen lung, statele membre trebuie să se pregătească suficient, inclusiv prin stabilirea de legături la nivel administrativ local, care se află în contact mai direct cu situații de criză socială, precum și prin asumarea unui rol activ în ceea ce privește facilitarea accesului la acest nou instrument.

Este important să subliniem faptul că eficiența pe termen lung a activităților finanțate prin instrumentele de microcreditare și posibilitatea atingerii pe deplin a integrării sociale depind în mare măsură de programele simultane de consiliere, instruire și formare, care trebuie să însoțească microfinanțarea. În același timp, date fiind obiectivele care trebuie atinse prin intermediul instrumentului de microfinanțare, este necesară evidențierea unei acțiuni esențiale, și anume promovarea activă a egalității de șanse între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la programele de microfinanțare. De fapt, femeile sunt în mod special discriminate și dezavantajate, din punctul de vedere al accesului atât pe piața muncii, cât și pe piața de credit convențională.

În general, este liniștitor faptul că Parlamentul European este unit și de acord cu privire la chestiunea microcreditării, într-un context socioeconomic ca acesta. Depinde de Consiliu și de statele membre să arate că sunt serioase și responsabile, precum și să asigure îndreptarea situației financiare.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Dnă președintă, domnilor comisari, doamnelor și domnilor, Comisia a propus crearea unui nou mijloc de finanțare, și anume finanțarea prin microcredite. Inițiativa este una bună și importantă, dar nu este acceptabil faptul că s-a sugerat ca resursele necesare pentru aceasta să fie luate din cele deja alocate pentru programul Progress aflat în derulare. Aș dori să reamintesc Consiliului și Comisiei faptul că nu am fost aleși în acest Parlament pentru a aproba ceva fără a analiza în prealabil. La sfârșitul anului 2006, când am adoptat programul Progress aici în acest Parlament, statele membre și-au fixat obiectivele și au lansat activitățile aferente. Rezultatele programului au fost validate și nu există niciun motiv pentru a crede că programul nu va continua până în 2013, când acesta se va încheia.

Programul a fost și este orientat spre toate acele grupuri de persoane care se găsesc într-o situație nefavorabilă, fiind pusă la dispoziția acestora asistență în cadrul programului. Astăzi, criza economică se transformă într-o criză socială. Nivelul șomajului crește de la o lună la alta, iar măsurile din programul Progress sunt, în continuare, necesare. Cu toate acestea, în același timp, Comisia continuă să reducă din fondurile alocate acestor măsuri, care sunt încă puse în aplicare. O astfel de abordare nu este responsabilă și nici acceptabilă. Sunt sigură că noi, în acest Parlament, nu putem aproba finanțarea prin microcredite până în momentul în care nu devine clar de unde provin banii pentru aceste măsuri – până în momentul în care este sigur că se vor găsi alte fonduri decât cele destinate planurilor pentru toate persoanele care se confruntă cu probleme.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Dnă președintă, economiile statelor UE experimentează încă efectele crizei economice globale, dar cel mai dur efect al acestei crize se exercită asupra tinerilor antreprenori și directorilor întreprinderilor mici, ale căror idei antreprenoriale nu primesc, în prezent, susținere din partea creditorilor. Creșterea economică are loc în momentul în care se creează noi locuri de muncă. Noile locuri de muncă sunt create atunci când întreprinderile au acces la fonduri care să le permită punerea în practică a ideilor lor. Din nefericire, în această situație de criză, băncile nu vor să împrumute bani întreprinderilor pentru că se tem de riscuri. Capitalul privat a devenit ineficace. În aceste circumstanțe, de obicei, microîntreprinderile și tinerii antreprenori sunt cei care suferă cel mai mult. Aceștia au idei de dezvoltare, dar duc lipsă de fonduri, și este clar că, dacă aceste întreprinderi nu se pot dezvolta, nu vor fi create nici noi locuri de muncă; crearea de locuri de muncă reprezintă totuși o condiție prealabilă pentru ieșirea din criza economică.

O soluție la această problemă este instrumentul european de microfinanțare, care vizează alocarea a 100 de milioane de euro pentru dezvoltarea microîntreprinderilor și a întreprinderilor noi, realocând resurse din sursele de bani existente. Spre deosebire de pachetele ample de stimulare care, în ultimul an, au fost create în principal pentru a salva sistemul financiar în sine, acest program vizează direct antreprenorii, și nu băncile. Aceasta înseamnă că acești bani vor contribui în cel mai direct mod la crearea de noi locuri de muncă și vor stimula economia reală. Recomand colegilor deputați să nu ezite în a decide înființarea acestui program de microfinanțare. În prezent, țările Uniunii Europene se confruntă cu criza; Europa are nevoie de noi locuri de muncă acum; este necesară susținerea imediată a noilor inițiative antreprenoriale.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Dnă președintă, simplul fapt că instrumentul european de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială a obținut consimțământul și acordul tuturor grupurilor politice dovedește cât de necesar este acesta.

Este foarte important ca o persoană care și-a pierdut locul de muncă sau se află în pericol de a-și pierde locul de muncă și nu poate găsi o soluție la această problemă pe piețele bancare convenționale să poată obține un microîmprumut sau un microcredit.

Cu toate acestea, pentru ca ideea microfinanțării să se aplice în practică, aceasta trebuie să funcționeze în mod adecvat și să fie operațională în scurt timp, adică joi, când votăm bugetul pentru 2010, trebuie să spunem „da” unei prime tranșe în valoare de 25 de milioane de euro care provin de la buget. Totuși, nu este suficient. Rămân alte 75 de milioane de euro care trebuie găsite în buget pentru că, dacă luăm bani de la programul Progress, atunci este exact ca și cum am lua de la cei mai puțin săraci și vulnerabili pentru a da celor mai săraci și vulnerabili.

Dacă s-ar întâmpla acest lucru, ar însemna că mecanismul de microfinanțare a fost, în general, anulat ca și concept. Dacă ținem cont de faptul că „Progress” înseamnă în mod fundamental progres în ceea ce privește aspectele sociale ale Europei, iar acest lucru nu se întâmplă și banii sunt luați de la „Progress”, atunci regresăm. De aceea, cred că poziția Parlamentului European ar trebui aprobată de Consiliu.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, Uniunea Europeană a adoptat o gamă largă de măsuri de combatere a crizei economice pentru o perioadă de peste un an. Spre deosebire de alte măsuri, instrumentul de microfinanțare este, de fapt, menit să asiste cele mai vulnerabile grupuri sociale, pentru care este dificil să intre sau să revină pe piața muncii.

Solidaritatea, care este unul dintre principiile fundamentale ale Uniunii Europene, impune ca aceste grupuri să primească o atenție specială. În prezent, există un mare interes cu privire la acest instrument, în special în Bulgaria, și presupun că acest lucru se întâmplă și în alte țări. M-am informat cu privire la această chestiune, chiar de la începutul dezbaterii, prin intermediul mijloacelor media, ai căror reprezentanți urmăresc, în număr mare, evoluția acesteia. Este în interesul instituțiilor europene să demonstreze cetățenilor UE că sarcina noastră imediată este să îi susținem pe cei afectați de criză și pe cei mai săraci membri ai societății.

Acest lucru va convinge populația că instituțiile sunt eficiente și apropiate de aceasta. Există unele dubii cu privire la capacitatea instrumentului de a se adresa și a servi tuturor clienților potențiali. Lipsa de credite este imensă și a contribuit la creșterea nivelului șomajului. 100 de milioane de euro nu vor fi suficiente pentru a ajuta toți șomerii care se confruntă cu amenințarea excluziunii sociale. În fond, nu toți avem abilitățile necesare pentru a dezvolta o afacere; nu toți pot fi formați cu succes.

Ceea ce este important este luarea mai rapidă a unei decizii și lansarea instrumentului de microfinanțare, care să funcționeze pe o scară cât mai largă posibil, astfel încât cei care au idei și talent pentru afaceri, să poată să înceapă acum, când criza este încă puternică. Anul viitor a fost declarat Anul european de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale, astfel încât trebuie să adoptăm măsurile adecvate și să nu amânăm demararea procesului de redresare.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, cu siguranță putem observa semne promițătoare de stabilizare a economiei și a piețelor financiare în anul 2010 și aș dori să vă reamintesc că acest lucru a fost posibil numai pentru că a fost coordonat la nivel european.

Cu toate acestea, remarcăm, desigur, o creștere a nivelului șomajului și trebuie să presupunem că acesta va continua să crească în anul următor. Prin urmare, salut acest nou instrument de finanțare destinat celor care doresc să lucreze ca liber-profesioniști. Desigur, se știe că întreprinderile mici și mijlocii creează locuri de muncă. Timp de mulți ani, am discutat pe tema susținerii financiare acordate acestor întreprinderi. Cu toate acestea, în fiecare an descoperim că fondurile nu au ajuns acolo unde trebuiau să ajungă.

Am putut urmări săptămâna trecută finalizarea unui proiect-pilot, dar ca urmare, nu a existat timp pentru a include în acest raport experiența dobândită astfel. În consecință, aș dori să o menționez aici. Proiectul-pilot a utilizat participanți care sunt sau doresc să fie liber-profesioniști și i-a susținut pentru o perioadă de un an. Proiectul-pilot a avut un succes atât de mare, încât aș dori să recomand includerea lui în acest proiect, cu alte cuvinte, aș recomanda ca proiectul să nu furnizeze fonduri numai pentru persoanele care vor fi liber-profesioniste, ci și pentru cei care susțin aceste persoane. Acest lucru este necesar pentru că băncile, care, desigur, nu le vor acorda credite, percep un anumit risc în această privință. Cred că putem neutraliza acest risc prin aceste fonduri.

Al doilea punct care a revenit în discuție în această privință a fost că nu trebuie să aplicăm creditelor o limită minimă. Până acum, nu se puteau primi decât credite în valoare de 5 000 de euro sau mai mult. Uneori, oamenii nu au nevoie de această sumă. În aceste cazuri, sume mai mici sunt suficiente și ar trebui să ținem seama de acest lucru în cadrul acestui program.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Aș dori să subliniez faptul că, în prezent, una dintre cele mai importante sarcini ale Uniunii Europene este să țină sub control șomajul în masă cauzat de lipsa prelungită de activitate și de criza socială. Din nefericire, nu a fost posibil să ajungem la un acord privind sursa microfinanțării fondurilor în cadrul discuției trilaterale. În această perioadă dificilă din punct de vedere economic și social, propunerea Comisiei de a se realoca 100 de milioane de euro din bugetul Progress nu ar fi o soluție satisfăcătoare, pentru că nu ar reduce izolarea socială a celor mai vulnerabile grupuri. Sunt convinsă că instrumentul de microfinanțare va fi mai eficient și își va atinge scopul dacă este coordonat luând în considerare programe naționale, regionale și locale și dacă primește fonduri suficiente.

De asemenea, este important să luăm în considerare faptul că bunăstarea socială la nivel european este direct legată de șomaj și de oportunitățile asigurate pentru găsirea unui loc de muncă. Prin urmare, sugerez Comisiei să ia în considerare nu numai acele persoane care riscă pierderea locului de muncă, ci și pe acelea pentru care este dificilă intrarea sau revenirea pe piața muncii. Chiar înainte de apariția recesiunii economice, mulți cetățeni cu studii și competenți nu beneficiau de oportunități reale pentru a găsi un loc de muncă, prin urmare, un mare număr dintre aceștia au emigrat din Uniunea Europeană. În ceea ce privește persoanele dezavantajate din punct de vedere social, recomand Comisiei și Consiliului să țină seama de faptul că, pe lângă tineri, există și alte grupuri dezavantajate din punct de vedere social, inclusiv femei, persoane cu dizabilități și persoane în vârstă, care au nevoie de garanții suplimentare în ceea ce privește găsirea unui loc de muncă. În consecință, nu există o altă modalitate decât să se găsească fonduri suplimentare pentru instrumente de microfinanțare.

(Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare de tipul „cartonaș albastru” adresată în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă, am ascultat până acum trei sau patru vorbitori din partea Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, care au afirmat că nu vor să ia bani de la programul Progress. Cu toate acestea, modificările sugerate indică atribuirea numelui Progress pentru acest instrument, iar dna Berès a spus și că 60 de milioane de euro vor proveni de la Progress. Adică două treimi! Aș dori să aflu care este, de fapt, poziția socialiștilor. Ar trebui să finanțăm instrumentul cu bani de la Progress – da sau nu?

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Aș dori să răspund că cea mai bună soluție ar fi să găsim fonduri suplimentare, pentru că programul Progress este orientat în mod esențial către aceleași grupuri și aceasta înseamnă că, dacă nu se găsesc alte fonduri, cu siguranță, efectul nu va fi atins. Prin urmare, să ne așezăm împreună la masă și să căutăm o soluție, pentru că șomajul atinge un nivel dureros și afectează cu adevărat multe persoane pentru care situația este deja dificilă.

Seán Kelly (PPE). – Dnă președintă, trei milioane și jumătate de persoane și-au pierdut locurile de muncă în Uniunea Europeană anul trecut. 100 de milioane de euro nu vor reuși să inverseze situația. De fapt, dacă luăm în considerare faptul că o sută de milioane de persoane lucrează în cadrul IMM-urilor, ajungem la un euro per angajat. Totuși, este un început și trebuie salutat pentru că, după cum a subliniat dl comisar Špidla, finanțarea este cea mai importantă chestiune iminentă.

Pentru a exemplifica: mi s-a adus la cunoștință în weekend o situație în care o companie, a cărei comandă importantă a fost amânată timp de trei luni, s-a dus la bancă – banca cu care a lucrat timp de 15 ani – pentru a solicita finanțare. A fost refuzată. Directorului companiei i s-a spus că dacă ar ipoteca propria casă, banca i-ar acorda finanțarea. A făcut acest lucru și o săptămână mai târziu a primit o scrisoare prin care facilitatea de tip „descoperit de cont” era retrasă pe motiv că se găseau într-o situație care prezenta un nivel ridicat de risc. Rezultatul a fost acela că respectiva companie s-a închis și încă 10 persoane au devenit șomere.

Ajung astfel la un punct pe care colega mea, Marian Harkin, l-a menționat și potrivit căruia, pe cât posibil, această finanțare ar trebui să ajungă la băncile necomerciale, precum cooperative de credit care, în țara mea, există oricum în fiecare oraș și fac o muncă extraordinară, având în vedere faptul că toate dovezile aparente ar sugera că băncile comerciale, chiar și cu finanțarea primită din partea Băncii Europene de Investiții, nu o acordă celor care au nevoie de ea, ci o țin mai degrabă pentru a-și asigura propriile situații financiare.

Din aceste două motive, cred că ar trebui să fim foarte atenți mai degrabă la direcția pe care o iau banii și nu la proveniența acestora. Dacă banii ajung la persoanele care au nevoie de ei, atunci ar fi cea mai bună modalitate de a cheltui banii la nivel european, probabil pentru o perioadă îndelungată.

În cele din urmă, aș dori să răspund comentariilor mai degrabă imprudente ale contelui, când a vorbit despre mâna care cerșește. Nu este vorba despre o mână care cerșește. Este vorba despre a-i ajuta pe cei care îi ajută pe alții să creeze locuri de muncă și să evite șomajul. Suntem foarte mândri și mulțumiți că am aderat la zona euro și vom rămâne aici.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (FR) Dnă președintă, clauza din Tratatul de la Lisabona privind politicile sociale impune Uniunii Europene să ia în considerare ocuparea forței de muncă, protecția socială și lupta împotriva excluziunii sociale.

Criza economică și socială care a traversat Europa a condus la o criză socială și umană foarte gravă și aceasta va avea consecințe imposibil de evaluat în momentul de față.

Până acum, majoritatea eforturilor au fost destinate stabilizării băncilor și prevenirii falimentelor. Pe lângă măsurile de prevenire a șomajului, trebuie să creăm un mecanism care să stimuleze din nou creșterea economică a Uniunii Europene.

Mecanismul folosit de Comisie vizează crearea unei infrastructuri care, la rândul ei, va permite cetățenilor să lucreze. La nivel practic, este posibil transferul de la o strategie temporară la o strategie pe termen lung. Acest mecanism trebuie pus în aplicare rapid, în ianuarie 2010. Dezbateră noastră de astăzi și deciziile pe care le luăm sunt ascultate de multe persoane care se confruntă cu inegalitatea, precum și de mulți tineri care doresc să intre pe piața muncii și pe care ar trebui să îi ajutăm.

Aș dori să menționez din nou propunerea deja făcută de a crea o linie bugetară separată de 50 de milioane de euro pentru acest mecanism. Aceasta va permite unui număr aproximativ de 6 000 de antreprenori europeni să își lanseze propriile afaceri, să le dezvolte și, astfel, să creeze noi locuri de muncă.

În plus, și acest lucru este cel mai important, este vitală îmbunătățirea accesului la resurse și, mai presus de toate, furnizarea, către cetățeni, de informații mai adecvate cu privire la toate proiectele pentru care aceștia pot aplica.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Dnă președintă, sute de mii de europeni au simțit efectele crizei economice într-un mod care i-a afectat cel mai rău, pentru că și-au pierdut locurile de muncă. În fiecare țară a Uniunii Europene, rata șomajului a crescut și aceasta este o caracteristică a crizei care îi deranjează cel mai mult pe cetățenii noștri. Contribuții esențiale ajung la instituțiile financiare. Din nefericire, ajutorul oferit nu ajunge la timp la persoanele care riscă să își piardă locurile de muncă și aceste persoane sunt cele care vor simți efectele crizei actuale cea mai îndelungată perioadă.

Prin urmare, sunt încântată, la rândul meu, de crearea Instrumentului european de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială. Merită observată mai ales îmbinarea acestui instrument cu obiectivul general de susținere a spiritului antreprenorial. Fondurile asigurate prin intermediul acestui instrument vor stimula crearea de noi întreprinderi. Acestea sunt vești bune pentru economia noastră, pentru că întreprinderile mici și mijlocii reprezintă baza acesteia, și IMM-urile sunt cele care creează locuri de muncă.

Acest instrument corespunde perfect conceptului de susținere a spiritului antreprenorial prezentat în Carta pentru întreprinderile mici. Este important ca întreprinderile să primească, de asemenea, acest ajutor în fazele ulterioare și nu numai în faza inițială, pentru că resursele financiare provenite din acest instrument vor aduce beneficii persoanelor care le utilizează și economiilor numai atunci când întreprinderile care sunt înființate pot supraviețui pe piață.

Sper, de asemenea, că activitățile antreprenoriale, în special în ceea ce privește IMM-urile, nu vor reprezenta subiectul dezbaterilor noastre numai pe perioada crizei. Ar trebui să adoptăm o abordare cuprinzătoare cu privire la activitățile antreprenoriale, pentru că aceste întreprinderi asigură locuri de muncă pentru cetățenii noștri, și nu numai pe durata crizei.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Dnă președinte, doamnelor și domnilor, ar fi foarte important ca anul 2010, Anul european de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale, să marcheze crearea unui nou instrument financiar comunitar, destinat microfinanțării, vizând persoanele dezavantajate din punctul de vedere al accesului la sistemul bancar, care intenționează să înființeze microîntreprinderi.

După cum știm, microcreditarea s-a dovedit a fi un instrument extraordinar pentru crearea de oportunități de lansare de activități independente, precum și pentru crearea de valoare socială pe scară largă în țările în curs de dezvoltare, în special pentru femei. Aceasta a devenit o nouă strategie în cadrul Organizației Națiunilor Unite și al Băncii Mondiale, dar a fost, de asemenea, supusă unor teste, rezultatele fiind pozitive, în multe țări, în multe state membre europene, inclusiv în Italia, în special pentru imigranți, femei și tineri.

Adoptând acest raport, Parlamentul asigură, în mijlocul unei crize economice și financiare grave, nu numai o oportunitate strategică de incluziune socială, ci și o provocare pozitivă adresată sistemului bancar, din moment ce acesta elaborează o nouă abordare și noi competențe, în colaborare cu organismele non-profit și cu instituțiile locale și naționale.

Salut adoptarea multor amendamente, pe care nu le voi repeta, dar aș dori să spun că astăzi nu solicităm numai resurse de microcreditare, ci și ca microcreditele...

(Președinta a întrerupt-o pe vorbitoare)

Christa Klauß (PPE). – (DE) Dnă președintă, domnilor comisari, doamnelor și domnilor, în ultima lună Comisia a prezentat noua sa strategie UE 2020 ca o continuare a obiectivelor de la Lisabona, printre altele, solicitând o Europă mai socială.

Dacă dorim să asigurăm locuri de muncă durabile pentru cetățenii Europei, mai ales în această situație economică dificilă, trebuie să asigurăm faptul că oamenii își pot pune în aplicare propriile idei, în vederea generării de venituri proprii. Instrumentul european de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă vizează asigurarea oportunității unui nou început, precum și facilitarea parcurgerii drumului către lansarea de activități independente.

Calea spre liber profesionism presupune adesea parcurgerea mai multor etape. Este mai ușor de gestionat investiții inițiale mici, decât să aduni munți de datorii. Un risc mai ușor de gestionat în cazul lansării de activități independente este căutat, în special, de femei și adesea acestea solicită un capital de lansare pentru a asigura demararea afacerii, iar, ulterior, când afacerea se desfășoară cu succes, pentru a o extinde. Femeile doresc să evolueze odată cu afacerile lor. Prin urmare, trebuie oferite cetățenilor credite cu o valoare cât mai mică posibil. Adică sume semnificativ mai mici de 25 000 de euro, care este suma oferită, în general, pentru microcredite.

În special pe durata crizei economice, necesarul de lichiditate trebuie pus la dispoziția populației pe scară largă. Dacă acesta asigură o modalitate de a menține ratele dobânzilor adesea ridicate și taxele administrative pentru microcredite la niveluri reduse, atunci am avea astfel șansa de a stimula economia.

Salut ideea prezentată în propunerea Comisiei. Comisiile Parlamentului European nu sunt de acord cu finanțarea. În acest domeniu verificarea jurisdicției politicii europene este, cu siguranță, permisibilă. Statelor membre le revine responsabilitatea principală. În opinia mea, fondurile din Programul comunitar pentru ocuparea forței de muncă și solidaritate socială (Progress), în special astfel cum sunt propuse aici, vor permite populației să desfășoare activități independente.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în această seară discutăm aspecte care reprezintă, cu adevărat, esența socială a societății noastre actuale – mobilizarea Fondului de ajustare la globalizare mai devreme și, să sperăm, a Progress în zilele următoare – iar acest fond european de microfinanțare reprezintă instrumentul ideal și esențial.

Cred că este inutil să repetăm în continuare că acesta va soluționa sau va încerca să soluționeze problemele cetățenilor cu cele mai mari nevoi, îi va face mai încrezători și mai optimiști în ceea ce privește activitățile antreprenoriale și viitorul, astfel încât, cred că nu luăm în considerare pagubele produse de această furtună perfectă de crize și ascultăm multe discuții privind strategia de ieșire din această criză. Vom reuși să ieșim din criză dacă rezolvăm problema ocupării forței de muncă, care este tragedia noastră, însă trebuie să încercăm să asigurăm că lucrurile se mișcă pe cât mai rapid posibil și că se pun în aplicare garanții solide privind resursele destinate acestui instrument, din moment ce ar trebui să mobilizăm resurse mult mai ample decât cele despre care am auzit discutându-se în această seară și, cu siguranță, nu trebuie să deviem bani de la un instrument la altul, având în vedere că toate trei au nevoie de acești bani.

Cred că cei 100 de milioane de euro nu trebuie luați în niciun caz de la Progress, dat fiind că și acest program are aceleași obiective, ci ar trebui să existe o linie bugetară cu totul diferită, care să garanteze mobilizarea de resurse mult mai mari.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, mai întâi de toate, aș dori să mulțumesc raportorului pentru activitatea derulată și colegilor noștri deputați pentru efortul depus în crearea acestui nou instrument de microfinanțare.

Instrumentul european va permite garantarea de microcredite pentru întreprinderile mici și pentru persoanele care și-au pierdut locurile de muncă și doresc să își lanseze propriile afaceri. În această perioadă de criză financiară, cele mai vulnerabile persoane, în special șomerii și tinerii, au fost afectate cel mai puternic. De fapt, s-a înregistrat pierderea a peste 3,5 milioane de locuri de muncă în Uniunea Europeană. Adoptarea acestui nou instrument va facilita accesul acestor persoane la capitalul necesar pentru înființarea sau dezvoltarea unei afaceri și punerea în practică a visurilor lor antreprenoriale. Nu ar trebui să uităm că peste o treime dintre microîntreprinderi sunt create de șomeri.

În regiunea mea, sunt adesea abordat de cetățeni care doresc să obțină ajutor pentru a-și lansa propria afacere. Sunt convins că această nouă inițiativă va fi benefică pentru menținerea locurilor de muncă și va duce și la crearea de noi locuri de muncă. Propunerea va facilita investirea de sume mici și va oferi microîntreprinderilor oportunitatea de a se dezvolta.

Dnă președintă, aș dori să salut adevărata valoare adăugată a microcreditelor, care se leagă de noile măsuri de sprijin, precum formarea și tutoratul, care vor permite celor mai tineri și șomerilor să obțină garanții și asistență pentru planurile lor de investiții. Sper că acest nou instrument de promovare a ocupării forței de muncă va fi adoptat cât mai curând posibil și că se va ajunge la un acord între Parlament și Consiliu cu privire la transformarea acestui instrument, care este vital pentru cetățenii noștri, în special în această perioadă de criză, într-unul permanent.

Doamnelor și domnilor, să nu uităm că întreprinderile mici și mijlocii sunt cele care creează locuri de muncă.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, instrumentul de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă face parte dintr-un set de inițiative care au fost adoptate la nivel european și oferă șomerilor șansa unui nou început, deschizând porți pentru activitățile antreprenoriale ale unora dintre grupurile cele mai dezavantajate ale Europei, inclusiv, desigur, tinerii.

Noul instrument ar trebui să ofere noilor antreprenori o posibilitate suplimentară de a beneficia de un ajutor financiar specific, în contextul actual în care oferta de credite este redusă. În afară de dobânzile avantajoase acordate de Fondul Social European, antreprenorii individuali și creatorii de microîntreprinderi vor beneficia, de asemenea, de consiliere, de formare profesională, de ajutor personalizat și de mijloace pentru constituirea de capacități.

Este clar că, dat fiind nivelul actual redus al creditelor bancare, precum și dificultățile care există în prezent în ceea ce privește accesarea creditelor, dacă cele mai slabe sectoare din societatea noastră, șomerii și grupurile dezavantajate, doresc să acționeze, să dezvolte o activitate antreprenorială, acestea trebuie solid susținute, pentru că este vorba despre unul dintre instrumentele care ne pot ajuta să combatem ceea ce reprezintă epilogul normal al crizei financiare, și anume o criză nesfârșită a locurilor de muncă. Deși observăm semne de redresare economică, semnalele sunt încă negative în ceea ce privește ocuparea forței de muncă.

Cu toate acestea, este necesar ca transferul fondurilor programului Progress să nu se schimbe, în sensul că nu putem aproba devierea resurselor acestui program. Aceste resurse trebuie găsite în alte surse și, mai presus de toate, trebuie asociate cu alte inițiative europene, astfel încât să proiectăm o imagine solidă și să depunem un efort considerabil pentru a sprijini șomerii din Europa.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Dnă președintă, domnilor comisari, doamnelor și domnilor, aș dori să vă atrag atenția asupra importanței fundamentale a microcreditelor în această perioadă de criză a locurilor de muncă. Microcreditele oferă șomerilor posibilitatea unui nou început, grație instrumentelor de finanțare și de partajare a riscului, facilitând accesul la activități antreprenoriale.

Date fiind criza financiară și scăderea semnificativă a numărului de împrumuturi acordate, susțin propunerea Comisiei Europene de creare a unui instrument de microfinanțare destinat celor mai vulnerabile grupuri și, în special, femeilor, tinerilor și șomerilor.

Aș dori să acord sprijinul meu colegilor din Grupul Partidului Popular European care, împreună cu alte grupuri – socialiști, liberali și conservatori – au depus amendamente de compromis în vederea înființării acestui instrument de microfinanțare cât mai curând posibil, începând din 2010. Solicit, de asemenea, Consiliului de Miniștri să își asume responsabilitatea de a găsi, în situația actuală de criză, o soluție rapidă de combatere a șomajului, precum și o soluție de durată pentru finanțarea acestor microcredite.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Dnă președintă, programul Progress reprezintă o inițiativă importantă, menită să ajute statele membre în implementarea eficientă a obiectivelor în domeniul ocupării forței de muncă și al afacerilor sociale. Săptămâna trecută, am participat la o ședință cu membrii comisiei programului privind punerea în aplicare a programului Progress. Concluziile mele sunt următoarele. În primul rând, campania de publicitate, care ar trebui să prezinte posibilităților beneficiari ai programului domeniul de acțiune al operațiunii, nu este realizată în mod suficient de vizibil. În al doilea rând, cea mai mare parte a informațiilor referitoare la licitații și competiții sunt disponibile numai în trei limbi: engleză, germană și franceză. Aceasta constituie o barieră funcțională pentru persoanele care nu vorbesc niciuna dintre aceste limbi. Cred că este necesară o revizuire a principiilor campaniei promoționale. Ar trebui să majorăm, cât mai curând posibil, gradul de recunoaștere a programului Progress și să diseminăm informații cu privire la acesta în întreaga Uniune.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Instrumentul de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială permite, trebuie să permită, aplicarea unor proceduri simple, astfel încât cei interesați să poată beneficia de acesta în mod eficient. Consider, însă, că instrumentul de microfinanțare ar trebui să fie mai mult dedicat pentru persoanele care și-au pierdut locul de muncă și care se află într-o situație dezavantajoasă în privința accesului la piața de credit convențională și care doresc să inițieze sau să își dezvolte în continuare propria microîntreprindere, inclusiv activitatea independentă.

Consider că o atenție specială trebuie acordată tinerilor care, din păcate, conform recentelor statistici europene, se confruntă cu perioade tot mai lungi de șomaj sau sunt angajați cu caracter temporar. De asemenea, un raport anual cu privire la utilizarea bugetului alocat va permite în viitorul apropiat o analiză serioasă și, eventual, o suplimentare viitoare a bugetului acestuia. Dacă transferăm sumele de la un program la altul, riscăm să le fragilizăm pe amândouă

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Dnă președintă, astăzi am discutat despre Fondul european de ajustare la globalizare și acum vorbim despre microcredite. Ambele instrumente sunt absolut esențiale pentru combaterea efectelor crizei economice și financiare în UE și pentru stimularea pieței muncii în Europa.

Avem nevoie de ambele instrumente, având în vedere faptul că nu toți pot fi antreprenori. Și nici politica noastră privind ocuparea forței de muncă nu ar trebui să vizeze transformarea foștilor angajați și a lucrătorilor care nu desfășoară activități independente în noi antreprenori liber-profesioniști, din motive pur economice. Pentru aceste persoane, termenul „liber-profesionist prezumtiv” ar fi mai potrivit. Statele membre trebuie, de asemenea, să ia măsurile de precauție adecvate în acest sens. Cu toate acestea, pentru toți cei care doresc să accepte provocarea activităților independente, trebuie să aibă la dispoziție resursele care să le permită să își lanseze sau să își extindă propriile afaceri. În plus, trebuie să se asigure – și aceasta este datoria Parlamentului European și a statelor membre – că serviciile de asigurări sociale obișnuite vor fi în continuare puse la dispoziție. Avem nevoie de alți bani pentru idei noi.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Cred că astăzi deputații în Parlamentul European sunt unanim de acord că acest instrument de susținere pentru microfinanțare este foarte necesar în momentul de față. Condițiile de trai și de lucru s-au schimbat fundamental, iar dezastrul șomajului care a afectat aproape fiecare stat ne obligă să înaintăm anumite propuneri de modificare a unor instrumente de sprijin. Până în prezent, cea mai mare parte a sprijinului financiar a fost alocată companiilor și organizațiilor mari și, de multe ori, s-a subliniat că până acum, cetățenii obișnuiți ai Uniunii Europene aveau speranțe mici de a obține sprijin financiar sau nu aveau speranțe deloc în această privință. Cred că viitoarea soluție a Comisiei de a ajunge la un acord cu Parlamentul European este absolut esențială. 100 de milioane reprezintă numai începutul. Este o primă încercare, dar sunt convins că poate avea succes.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Doamnelor și domnilor, discuția a demonstrat clar susținerea pe care Parlamentul o acordă instrumentului de microfinanțare și cred că nu există opinii diferite fundamentale cu privire la conținutul chestiunii. Cred, de asemenea, că există o apropiere considerabilă față de poziția Consiliului în ceea ce privește substanța acestei chestiuni.

Numai chestiunea finanțării rămâne deschisă. Desigur, chestiunea finanțării face parte din procesul de codecizie, ceea ce înseamnă că ajungerea la un compromis va fi foarte necesară și de dorit; sunt încântat că dezbaterile a demonstrat un grad ridicat de interes în ceea ce privește reluarea negocierilor cu Consiliul, fără întârziere. În același timp, dezbaterile a indicat posibilitatea ajungerii la un compromis în anumite domenii.

Pe durata dezbaterii s-a menționat și s-a criticat frecvent poziția Comisiei privind chestiunea programului Progress și utilizarea acestuia în cadrul acestui nou instrument. Trebuie să spun că nu este simplă chestiunea cu care s-a confruntat Comisia, pentru că aceasta a trebuit să acționeze în cadrul bugetului existent sau al

acordului interinstituțional. Nu a putut folosi decât banii care erau puși la dispoziție. Când ne-am analizat decizia privind resursele programului Progress, am luat, cu foarte mare atenție, în considerare consecințele și am ajuns la concluzia potrivit căreia, deși nu era o soluție ideală, reprezenta totuși una dintre soluțiile posibile.

S-a afirmat în mod repetat în cadrul dezbaterii că acest lucru implică o anumită scamatorie sau un transfer de bani de la un program la altul. Nu este cazul, dat fiind că toate analizele arată clar că resursele folosite în cadrul principiului microcreditării vizează un efect estimat de cinci ori mai mare. În cadrul celui alt program, aceste resurse ar atinge un indice de 1, iar în cadrul programului de microcreditare, ele pot atinge, teoretic, un indice maxim de 5. Din această perspectivă, nu este vorba numai de transferarea de la un program la altul, ci de o nouă utilizare a resurselor. Aș dori să reiterez că nu a fost o decizie ușoară și nici măcar nu cred că a fost singura decizie, iar în cadrul dezbaterii pentru ajungerea la un compromis, cred sau cel puțin sper că o bază decentă va fi, cu siguranță, găsită.

Soluția microcreditelor se bazează pe o declarație clară potrivit căreia sistemul financiar actual nu asigură surse suficiente pentru întreprinderile mici și foarte mici în special, cu alte cuvinte, că sistemul nu folosește capitalul uman reprezentat de indivizii care aparțin așa-numitelor grupuri vulnerabile. Cred că se ratează o mare șansă și, prin urmare, sunt încântat că a fost propus acest instrument de către Comisie și că Parlamentul îi acordă o importanță atât de mare.

După cum am spus deja, ideea este să se folosească capitalul uman reprezentat de persoanele care, în mod normal, nu ar putea folosi capitalul lor în scop antreprenorial. Cu toate acestea, este, de asemenea, foarte important să se facă uz de timp. În opinia mea, desfășurarea unei dezbateri pe o perioadă necorespunzător de lungă s-ar opune sensului însuși al acestui instrument, care este necesar în special pe timp de criză. Cred, de asemenea, că acesta va fi necesar în perioadele în care nu există nicio criză și că va deveni o componentă permanentă a politicii economice și a pieței muncii europene.

Kinga Göncz, raportoare. – (HU) Vă mulțumesc pentru observațiile și comentariile favorabile. Permiteți-mi să mă alătur celor care și-au exprimat dezamăgirea privind dezinteresul Comisiei de a ajunge la un compromis. Trebuie să spun, de asemenea, dlui comisar, că, dacă realocăm resursele exclusive ale programului Progress, vom transmite mesajul potrivit căruia, atunci când este vorba despre incluziunea socială, putem asigura susținere grupurilor celor mai vulnerabile numai în cazul în care luăm resurse de la programe care servesc aceluiași scop. Nu putem găsi un alt fel de resurse. Cred că acest lucru este inacceptabil.

Procedura de codecizie înseamnă, de asemenea, că fiecare persoană, fiecare partid trebuie să ia măsuri. Parlamentul a prezentat o serie de sugestii și propuneri pe această temă, având în vedere faptul că nu a existat nicio propunere din partea Consiliului și a Comisiei care ar fi contribuit la atingerea unui acord. Trebuie să transmit dnei Elisabeth Schroeder că faptul că noi apărăm programul Progress aici transmite convingerea noastră – o convingere comună că încă dorim să ajungem la un compromis pe această temă – potrivit căreia acest program trebuie pus în aplicare cât mai curând posibil.

Asistența furnizată va avea efect numai dacă instrumentul poate fi lansat la începutul anului 2010. Dacă Parlamentul chiar votează cu privire la această chestiune săptămâna aceasta, atunci va face tot posibilul pentru a se asigura că acest program este lansat la începutul anului 2010. Având în vedere faptul că Parlamentul va vota probabil pentru cele 25 de milioane de euro din propriile resurse pentru anul viitor, și dacă Parlamentul votează întreaga sumă, va fi suficient pentru Comisie să semneze acordurile care pot facilita lansarea programului.

Cred că acest lucru reflectă abordarea constructivă a Parlamentului. În orice caz, cred că acest program este extrem de important din punct de vedere al incluziunii sociale. Aș dori să solicit colegilor mei deputați care au susținut programul să nu fie de acord cu preluarea integrală a resurselor de la programul Progress și să își influențeze guvernele și în privința resurselor, dat fiind că guvernele acestor țări sunt membrii Comisiei.

Președintă. – Dezbaterăa a fost închisă.

Votul va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Corina Crețu (S&D), în scris. – Criza economică a devenit o criză socială acută, căreia încă nu i-am găsit remediu. Din păcate, unul din indicatorii care ar putea contribui la relansare, nivelul creditării, a atins un nivel minim record în Zona Euro după 1991 și cunoaște o prăbușire fără precedent în noile state membre, cum este cazul României. Este unul din elementele care aruncă îndoiala asupra perspectivelor de depășire a

recesiunii. În acest context, apreciez ca binevenită propunerea Comisiei Europene privind instituirea instrumentului de microfinanțare.

Dar, pentru că măsurile de incluziune socială să fie eficiente, este necesară înscrierea instrumentului într-o linie bugetară separată. Realocarea fondurilor din cadrul programului Progress ar afecta direcțiile de acțiune comunitară specifice acestuia și ar reprezenta un semnal îngrijorător cu privire la deschiderea socială a unui Executiv european, până acum extrem de reticent, din păcate, față de o implicare socială adecvată.

Criza afectează toate categoriile vulnerabile, dar nu putem face abstracție de gravitatea șomajului în rândurile tinerilor. Faptul că unul din cinci tineri europeni nu are loc de muncă poate avea multiple implicații, de la planul economic și social, până la cel demografic și infracțional. De aceea, cred că se cuvine un mai mare accent pe stimularea intrării tinerilor pe piața muncii

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), în scris. – (RO) Începând cu toamna trecută, peste 5 milioane de cetățeni europeni și-au pierdut locurile de muncă, rezultând un total de 22,5 milioane de șomeri în Europa. În acest context, nu putem ignora nivelul ridicat al șomajului în rândurile tinerilor. Este foarte îngrijorător faptul că un tânăr european din cinci nu are un loc de muncă, această situație având repercusiuni la nivel economic și social, precum și din punct de vedere demografic și infracțional. În unele țări, procentajul tinerilor fără un loc de muncă este chiar și mai mare raportat la rata șomajului la nivel național. De exemplu, în Letonia, un tânăr din trei este șomer, iar în Spania aproximativ 43 % din cetățenii cu vârste sub 25 de ani sunt afectați de această problemă. Cred că este necesar să se acorde mai multă atenție tinerilor. Din acest punct de vedere, inițiativa înaintată de Comisia Europeană cu privire la programele de microfinanțare, care fac parte dintr-o linie bugetară separată, vor încuraja și motiva tinerii să intre pe piața muncii, reducând astfel rata șomajului care a crescut în cadrul acestui grup.

Iosif Matula (PPE), în scris. – Eforturile actuale la nivel comunitar și național trebuie să se intensifice pentru creșterea ofertei de microcredite. Instrumentul european de microfinanțare trebuie să fie un ajutor util pentru șomerii și persoanele vulnerabile care doresc să inițieze sau să dezvolte microîntreprinderi. Consider că Instrumentul european de microfinanțare trebuie să dispună de o linie de credit separată, deoarece beneficiarii acestuia sunt diferiți de cei ai Programului Progress. În niciun caz fondurile Programului Progress nu trebuie diminuate în această perioadă de criză, deoarece se adresează celor mai vulnerabile grupuri. Consider, de asemenea, că Instrumentul european de microfinanțare ar trebui să dispună de un buget suficient de mare pentru a fi cu adevărat eficace în atingerea obiectivelor sale privind ocuparea forței de muncă și incluziunea socială. Statele membre și UE în ansamblul său trebuie să continue implementarea Programului Progress în mod eficient, în condițiile crizei economice mondiale.

19. Siguranța jucăriilor (dezbateri)

Președintă. - Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Comisiei privind siguranța jucăriilor.

Günter Verheugen, vicepreședinte al Comisiei. – (DE) Dnă președintă, onorabili deputați, întotdeauna discutăm despre jucării înainte de Crăciun și este normal, dat fiind că acesta este momentul în care oamenii sunt cel mai interesați de jucării. Sunt recunoscător că facem acest lucru încă o dată anul acesta, având în vedere că siguranța jucăriilor este o chestiune de interes pentru Parlament, Consiliu și Comisie, pentru care stabilim standardele cele mai ridicate.

Dezbateră din această seară a fost determinată de rapoartele publicate în mass-media dintr-un anumit stat membru – Germania. Acestea provin de la Institutul federal de evaluare a riscurilor și de la Asociația de supraveghere tehnică (*Technischer Überwachungsverein*). Nicio instituție nu a abordat Comisia în mod direct. Nici guvernul german nu a abordat pentru moment Comisia cu privire la această chestiune. Prin urmare, nu știm mai mult decât ceea ce au declarat cele două instituții în comunicatele lor de presă și ceea ce a putut fi citit în mass-media germană. Totuși, este un subiect care trebuie examinat cu atenție pentru că, chiar dacă tot ce avem sunt rapoartele din presă, tot trebuie să abordăm această chestiune.

Analiza din rapoartele pe care le avem înaintea noastră indică faptul că trebuie să tratăm patru aspecte diferite. Primul este o întrebare la care se răspunde foarte ușor. Potrivit declarației Asociației de supraveghere tehnică din Germania, un procentaj considerabil de jucării de pe piața germană care au fost testate nu respectă dispozițiile legale actuale ale Uniunii Europene. În acest caz, doamnelor și domnilor, normele sunt foarte clare. În cazul în care un stat membru face o astfel de descoperire, este obligat să informeze imediat toate celelalte state membre și Comisia Europeană cu privire la aceasta și să pună în aplicare măsurile necesare. Acestea pot merge până la eliminarea acestor produse de pe piață imediat și, într-adevăr, aceasta înseamnă

din întreaga Europă, precum și impunerea de interdicții cu privire la importuri, dacă aceste produse sunt fabricate în afara Uniunii Europene. Sper că autoritățile germane vor notifica, prin urmare, foarte rapid celelalte state membre și Comisia prin intermediul RAPEX. În cazul în care sunt necesare interdicții privind importurile, vă asigur aici și acum că aceste interdicții vor fi aprobate de Comisie în mod direct și fără întârziere. Cu toate acestea, după cum am afirmat deja, până în prezent nu ne-au fost prezentate astfel de informații de către autoritățile germane.

Supravegherea pieței – și trebuie să menționez foarte clar acest lucru la acest punct – este o responsabilitate ce aparține exclusiv statelor membre. Nici Comisia Europeană, nici Parlamentul, și nici Consiliul nu au la dispoziție instrumente de monitorizare a pieței. Acestea sunt rezervate numai statelor membre. Cu toate acestea, statele sunt obligate, potrivit legii, inclusiv în temeiul directivei privind jucăriile, să efectueze această supraveghere a pieței. Când citesc știri din Germania care relatează că este îndoielnic că monitorizarea pieței în țară se va putea desfășura conform cerințelor prevăzute de noua directivă privind jucăriile, nu pot spune decât un singur lucru, și anume că guvernul german are obligația de a asigura că autoritățile germane responsabile de supravegherea pieței pot respecta aceste cerințe. Prin urmare, cred că răspunsul la această întrebare este destul de clar.

Și cea de-a doua întrebare este simplă. Este o chestiune veche în privința căreia Parlamentul a avut dezbateri intense în legătură cu adoptarea directivei privind jucăriile și în cazul căreia votul esențial al Parlamentului a determinat o decizie majoritară clară și neechivocă în urma unui vot nominal. Aceasta este legată de chestiunea certificării obligatorii a jucăriilor de către un organism terț. Această propunere a fost prezentată de Germania. Asociația de supraveghere tehnică din Germania a susținut propunerea care a fost respinsă, pe bună dreptate, pentru că certificarea de către un organism terț nu ar garanta niciun fel de siguranță suplimentară în cazul jucăriilor, care, în mod normal, nu sunt complicate din punct de vedere tehnic, în această situație prototipul fiind cel care ar trebui certificat.

Cu toate acestea, când vine vorba de jucării, problema nu este prototipul, ci, după cum știm din experiență, problema este respectarea, pe durata întregului proces de fabricare de către toți furnizorii și de către toți cei implicați în lanțul de aprovizionare, a standardelor înalte stabilite. La fel ca în toate celelalte domenii, când este vorba despre jucării, respectăm principiul conform căruia producătorul trebuie să își asume responsabilitatea deplină pentru un produs fabricat în conformitate cu legislația în vigoare. Indiferent de locul în care se găsesc, nu trebuie să exonerăm producătorii de această responsabilitate.

Dacă există o problemă fiabilă într-o anumită țară, trebuie să discutăm cu această țară cu privire la îmbunătățirea condițiilor de producție și Comisia Europeană face exact acest lucru. Vorbesc despre China. Avem legături apropiate și intense cu China în ceea ce privește chestiunea asigurării unor condiții de producție în această țară – care este de departe cel mai mare producător de jucării din lume –, care să respecte cerințele noastre. S-au înregistrat, într-adevăr, progrese în acest caz, dar, cu siguranță, sunt încă multe lucruri care trebuie făcute.

Cel de-al treilea complex de aspecte privește substanțele chimice și metalele grele din jucării. Această chestiune este una extrem de dificilă și de spinoasă. Consilierea politică pe care am oferit-o colegilor mei când se lucra la directiva privind jucăriile a fost să stabilească cele mai stringente norme posibile – cele mai stringente posibil! Această opinie a fost împărtășită și de Consiliu, și de Parlament. Ca urmare, valorile-limită incluse în directiva privind jucăriile, care va fi pusă în aplicare pe etape începând cu 2011, au reprezentat nivelul cel mai ridicat din punct de vedere al cunoștințelor științifice deținute în momentul adoptării directivei.

Cu toate acestea, eram conștienți că acesta este un proces în evoluție – desigur, știința progresează permanent și întotdeauna apar noi rezultate și constatări în domeniul cercetării – și, împreună, am formulat deliberat directiva astfel încât noile descoperiri științifice, potrivit cărora există riscuri pe care nu le-am remarcat anterior și valori-limită care au fost stabilite la un nivel prea ridicat, să poată fi rapid incluse în directivă în cadrul unei proceduri de comitologie ce implică participarea Parlamentului. În conformitate cu situația juridică actuală, adoptată de Parlamentul European, implicarea comisiei științifice competente este necesară pentru evaluarea riscurilor implicate de produse.

Au existat indicații de două ori anul acesta, potrivit cărora este posibil să avem la dispoziție noi rezultate. Prima a fost prin intermediul unei scrisori pe care am primit-o din partea ministrului federal pentru alimentație, agricultură și protecția consumatorilor din Germania, în primăvara acestui an. Scrisoarea viza cadmiul. Am aranjat imediat ca această chestiune să fie înaintată comisiei științifice, nu numai cu privire la cadmiu, ci și la alte metale grele. Așteptăm rezultatele examinării comisiei în prima jumătate a anului 2010 – până la sfârșitul lunii iunie cel târziu. În cazul în care examinarea acesteia arată într-adevăr noi constatări, vom înainta

imediat o propunere de înăsprire a dispozițiilor directivei, care nu a intrat încă în vigoare, astfel încât aceasta să intre în vigoare în 2011 cu aplicarea unor valori-limită mai stringente.

Al doilea caz este mai degrabă unul complicat și dificil de explicat. Acesta se referă la hidrocarbonații aromatici policiclici, cunoscuți drept PAH, care ne înconjoară în fiecare zi – nici măcar nu știm cu ce intrăm în contact. Și în acest caz am primit informații privind posibila stabilire a unor valori-limită prea ridicate pentru acești hidrocarbonați aromatici policiclici. Comisia științifică analizează această situație. Rezultatele vor sosi, de asemenea, la timp pentru a ne permite să efectuăm corecții.

Permiteți-mi să subliniez aici faptul că ne confruntăm cu o problemă pe care noi, ca politicieni, nu o putem rezolva. Aceste chestiuni tehnice sunt extrem de complexe. Recunosc deschis că nu înțeleg întotdeauna analizele științifice extrem de complicate care îmi sunt prezentate. Nu cred că sunt mulți deputați ai acestui Parlament, chiar dacă toți sunt prezenți aici în această seară, care ar putea susține că le înțeleg. Nu le putem înțelege pentru că nu am primit educația relevantă. Într-o anumită măsură, prin urmare, trebuie să avem încredere în experții noștri. Aici se află problema.

Cu toți știm, desigur, că istoria științei este plină de exemple de cazuri în care cunoștințele în general acceptate s-au dovedit a fi greșite. Știința este, de asemenea, plină de exemple de așa-numite opinii minoritare care se dovedesc, în final, a fi corecte. În calitate de politicieni, cum putem lua o hotărâre dacă oamenii de știință nu sunt de acord unul cu celălalt? Nu putem și acesta este un risc care ține de profesiile noastre de politicieni și pe care nu îl putem evita.

Regula pe care o avem în această privință în cadrul instituțiilor europene este respectarea recomandărilor comisiilor științifice competente și este ceea ce am făcut și în acest caz. Cu toate acestea, aș dori să spun deschis că iau această chestiune în serios, astfel încât orice indiciu, oricât de mic ar fi, potrivit căruia ar exista noi constatări – și chiar dacă aflăm despre acestea dintr-un raport într-un ziar – este atât de important pentru Comisie, încât chestiunea este înaintată oamenilor de știință.

Ultimul punct este mai degrabă unul neplăcut. Din acest punct de vedere, trebuie să spun că m-aș fi așteptat ca un institut care aparține guvernului unui stat membru să respecte cerințele minime ale unei bune conduite în cercetarea științifică. Afirmatia Institutului federal pentru evaluarea riscurilor, care a fost preluată în mare măsură de mass-media germană, potrivit căreia, când este vorba despre hidrocarbonații aromatici policiclici, avem o valoare-limită pentru anvelope care este de o sută de ori mai strictă decât pentru jucăriile copiilor, incită pur și simplu la scandal. Incită la scandal și oamenii de știință știu acest lucru.

Adevărul este că normele care se aplică producătorilor de anvelope, în special uleiurilor folosite în acest proces, au fost stabilite într-o perioadă anterioară REACH și înainte de adoptarea directivei privind siguranța jucăriilor și că, în acest caz, una dintre aceste substanțe este luată drept valoare de referință. Cu toate acestea, această substanță reprezintă un grup format din aproximativ o sută de alte substanțe. Prin urmare, trebuie să înmulțim valoarea de referință cu o sută. Ajungeți astfel exact la valoarea-limită care se aplică și altor produse în Uniunea Europeană.

Cu alte cuvinte, având în vedere că valoarea-limită care se aplică în cazul utilizării anumitor uleiuri în procesul de fabricare a anvelopelor se bazează pe cel mai redus conținut de astfel de substanțe, care poate fi încă măsurabil în produs, și în cazul jucăriilor se întâmplă la fel. Conținutul este definit ca fiind conținutul cel mai redus care poate fi măsurat. Nu pot decât să recomand Institutului federal să retragă această afirmație care induce în eroare și nu poate fi justificată. Este intolerabil că trebuie să tratăm astfel de situații.

În linii generale, în ceea ce privește directiva privind jucăriile, am elaborat un document care, din datele pe care le deținem, corespunde posibilităților existente în perioada în care a fost adoptat. L-am formulat de o așa manieră încât noile rezultate să poată fi introduse în orice moment și cerințele noastre privind siguranța jucăriilor să reflecte întotdeauna nivelul cel mai ridicat în domeniul științific și al cercetării.

Andreas Schwab, în numele Grupului PPE. – (DE) Dnă președintă, dle comisar, aș dori să vă mulțumesc sincer pentru claritatea și credibilitatea declarației dumneavoastră cu privire la valorile-limită discutate aici. În numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) – în acea perioadă am pus, de asemenea, la dispoziție un raportor pentru directiva privind jucăriile, și anume Marianne Thyssen – aș dori, prin urmare, să clarific faptul că și noi dorim să se ajungă la un nivel de protecție integrală, și să menținem acest nivel, cu privire la toate substanțele periculoase. Știm că, în această privință, avem o responsabilitate deosebită pentru sănătatea copiilor noștri și, prin urmare, pentru viitorul nostru.

În special înainte de Crăciun – ați menționat acest lucru, dle comisar – trebuie ca părinții și bunicii să poată ști cu siguranță care jucării sunt sigure pentru copii și nepoții lor și pot fi cumpărate pentru aceștia. La fel ca

și dumneavoastră, și eu solicit autorităților de supraveghere a piețelor din statele membre, în special din Germania, să își îndeplinească obligațiile și să elimine jucăriile periculoase de pe piață. Cred că am luat decizia corectă în acea perioadă, de a nu pune în aplicare certificarea efectuată de organisme terțe, ca și criteriu de evaluare a jucăriilor.

În ceea ce privește valorile-limită, o solicitare similară a fost prezentată acum un an – după cum ați menționat. În acea perioadă, v-am scris o scrisoare prin care vă solicitam să prezentați chestiunea înaintea comisiei științifice din cadrul Comisiei și vă sunt foarte recunoscător pentru acest lucru. Am încercat, în acel moment, să obțin mai multe opinii științifice din Germania și între timp le-am primit. Aș dori să citez dintr-un studiu al *Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt Stuttgart* (Biroul pentru teste chimice și veterinare din Stuttgart): „Comparațiile dintre valorile-limită privind migrația mai ridicate în noua directivă și valorile vechi de cincisprezece ani din DIN EN 713 sunt, în ultimă instanță, dificil de evaluat din punct de vedere tehnic.”

Cu aceasta, cred că pot explica că nu este ușor să punem chestiunea pe seama științei și să spunem că „nu vrem să o examinăm îndeaproape pentru că nu vrem să o înțelegem”, aceasta fiind, mai degrabă, o dispută reală și dificilă între experți, iar un institut din Germania își exprimă punctul de vedere cu fermitate. Totuși, vă recomand, dle comisar, să faceți tot ce vă stă în putință pentru a reuni institutele științifice implicate, astfel încât să le permiteți să convină, în final, asupra unei opinii obiective din punct de vedere științific.

Sylvana Rapti, în numele Grupului S&D. – (EL) Dnă președintă, în această perioadă a anului, părinții intervin pentru a se asigura că Moș Crăciun primește scrisorile trimise. Copiii cer jucării în aceste scrisori. Este posibil ca una dintre aceste jucării să fie chiar aceasta, la fel cum aceasta poate fi una dintre cele 104 jucării verificate de Institutul federal german, responsabil cu identificarea pericolelor prezente în bunurile de consum.

Tocmai am ascultat cum dl comisar învinovățește, de fapt, institutul pentru că își face treaba. L-am ascultat aruncând vina pe oamenii de știință. L-am ascultat aruncând vina pe statele membre care sunt responsabile cu supravegherea. Am ascultat toate acestea cu cel mai mare interes, la fel cum l-am ascultat spunându-ne constant, cu multă onestitate și pe baza unor date solide, că fiecare directivă anterioară se îmbunătățește din când în când cu date noi. Acest fapt în sine dovedește că Institutul federal german își desfășoară activitatea în mod adecvat. Prin urmare, trebuie să ținem seama de acest lucru.

În ceea ce privește directiva, aceasta trebuie pusă în aplicare în 2011, iar în ceea ce privește substanțele chimice în 2014, după cum știți. Încă un lucru: la 17 decembrie, cu alte cuvinte, poimăine, fiecare stat membru va merge la Comisie pentru a prezenta proiectul său în legătură cu regulamentul privind supravegherea pieței.

Acestea au legătură directă cu piața de Crăciun, Ele au legătură directă cu sănătatea copiilor noștri, care se joacă cu jucăriile pe care le cumpărăm pentru ei. În cele din urmă, este foarte important ca dezbaterile privind jucăriile să nu aibă loc în fiecare an, în această perioadă. Dezbaterile privind jucăriile și siguranța lor ar trebui desfășurate pe durata întregului an. Aceasta este responsabilitatea Comisiei.

Jürgen Creutzmann, în numele Grupului ALDE. – (DE) Dnă președintă, dle comisar, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa susține opiniile exprimate în avizul Institutului federal german de evaluare a riscurilor, în sensul că principiul ALARA, cu alte cuvinte, principiul „valorii celei mai reduse care poate fi obținută în mod rezonabil”, ar trebui să se aplice în evaluarea substanțelor cancerigene.

În al doilea rând, este necesară, prin urmare, o examinare de către Comisie a respectării acestui principiu în cazul valorilor-limită stabilite în directiva privind jucăriile.

În al treilea rând, dacă acest lucru nu are loc, solicităm Comisiei să se asigure că, până la transpunerea directivei privind jucăriile de către toate statele membre în 2011, valorile-limită sunt prevăzute în directiva privind jucăriile astfel încât să se elimine orice risc la adresa sănătății copiilor, cauzat de agenți emolienți.

În al patrulea rând, principiul consacrat în directiva privind jucăriile, potrivit căruia substanțele chimice care sunt potențial cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere sunt inadmisibile, trebuie pus în aplicare în privința părților accesibile ale jucăriilor. Acest lucru trebuie, de fapt, realizat prin valorile-limită specificate, întrucât altfel o astfel de directivă este inutilă.

În al cincilea rând, este necesară, în special, o supraveghere mai eficientă a pieței, pentru că, de obicei, jucăriile care au fost importate în UE sunt cele care depășesc valorile-limită stabilite de Uniune. Cu toate acestea, supravegherea eficientă a pieței ar trebui să permită ca și jucăriile fabricate în UE să poată fi testate pentru a verifica dacă respectă valorile-limită.

În al șaselea rând, este cu totul inacceptabil, dacă acesta este cazul, ca importurilor în UE să li se aplice standarde inferioare celor aplicate importurilor destinate SUA, de exemplu. Totuși, amenințarea lansată de ministrul federal pentru alimentație, agricultură și protecția consumatorilor din Germania, Ilse Aigner, de a acționa singur și a interzice așa-numitele „jucării toxice” este, în sine, după părerea mea, o modalitate cu totul greșită de a acționa și neproductivă când vine vorba despre crearea unui mediu de încredere pe piața internă europeană. Simpla cultivare a unei opinii naționale populare nu numai că distruge încrederea în instituțiile europene; aceasta dăunează, de asemenea, guvernului federal german, pentru că acesta a aprobat directiva privind jucăriile.

Heide Rühle, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dnă președintă, dle comisar, am solicitat această dezbatere pentru a corecta și clarifica ce anume este adevărat în aceste afirmații și ce reprezintă o simplă atitudine populistă ieftină. Acesta a fost fundalul. Ne-am fi așteptat ca presa să fie anunțată mai devreme de Comisie, dar dacă chestiunea poate fi clarificată în cadrul acestei dezbateri, suntem mulțumiți și așa.

Salut anunțul potrivit căruia veți efectua teste cu privire la metalele grele și la agenții emolienți. Cred că acest lucru este imperativ necesar. Aș dori să subliniez faptul că numărul de noi cazuri de cancer la copii cu vârste sub 15 ani a crescut cu peste 50 % între 1980 – anul în care a început colectarea datelor – și 2006.

Tumorile maligne reprezintă cea de-a doua cauză frecventă de mortalitate în rândul copiilor. Prin urmare, trebuie să acționăm, să verificăm dacă aceste cifre sunt corecte și să reacționăm în mod corespunzător. Dacă cel mai recent studiu al Institutului german de evaluare a riscurilor arată că directiva revizuită privind jucăriile nu asigură suficientă protecție împotriva agenților emolienți cancerigeni, va trebui să luăm măsuri.

Este inacceptabil ca, într-o oră de contact cu pielea, copii să absoarbă de mai multe ori cantitatea de substanțe cancerigene care există în fumul a 40 de țigări. Aceste substanțe pot fi evitate. Studiul ne arată că acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic. Șaptezeci la sută dintre jucării nu respectă aceste valori-limită. Prin urmare, este posibil în orice moment să fie necesar ca și celelalte jucării să respecte aceste valori-limită. Probabil este o chestiune de preț, dar aceasta nu poate fi reglementată numai de piață atunci când se pune în pericol siguranța copiilor. Trebuie luate măsuri la nivel politic pentru a ajusta și mări valorile-limită în mod corespunzător.

Desigur, statele membre sunt responsabile pentru supravegherea pieței, și nu Europa, Parlamentul sau Comisia. Am solicitat și Germaniei, de mai multe ori, să își asume cu seriozitate atribuțiile în domeniul supravegherii pieței și să ia măsurile relevante. Totuși, aceasta nu înseamnă, în niciun fel, că nu trebuie să acționăm atunci când există dubii cu privire la modul în care valorile-limită reflectă cele mai recente informații științifice și, prin urmare, sper și solicit ca noua Comisie să prezinte propuneri Parlamentului cât mai curând posibil, astfel încât să putem ajusta valorile-limită relevante în cadrul procedurii de comitologie.

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, siguranța copiilor – consumatorii noștri cei mai mici și mai vulnerabili – a fost întotdeauna o prioritate a Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și, într-adevăr, exact din acest motiv, toți cei prezenți în acest Parlament am adoptat anul trecut o directivă nouă, strictă, privind siguranța jucăriilor. Datorită excelentei cooperări cu dl comisar și serviciile sale, cu Președinția Consiliului și cu colegii mei deputați în Parlament, reprezentând toate grupurile politice, am putut finaliza această sarcină imensă; și rapid, mai exact într-o singură lectură. Toate instituțiile noastre au fost convinse că am elaborat cea mai strictă lege din lume, aceasta fiind urmărită cu atenție până și de China și Statele Unite.

Parlamentul a acționat în mod considerabil în ceea ce privește certificarea de către o parte terță și a adoptat o atitudine deosebit de strictă cu privire la standardele referitoare la substanțele chimice, precum alergenii și metalele grele. În ceea ce privește substanțele cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere (CMR), am optat pentru o interdicție totală, cu câteva excepții în condiții foarte stricte. Această legislație prevede o perioadă de tranziție, dar este de la sine înțeles – este inerentă în cadrul sistemului – și, în orice caz, această perioadă de tranziție este mai scurtă decât cea declarată de industrie ca fiind necesară. Doamnelor și domnilor, fie am înțeles cu totul greșit și am eșuat în această privință, fie știința și tehnologia au evoluat într-o asemenea măsură încât este nevoie deja de o modificare a legislației, ceea ce poate fi realizat foarte repede prin intermediul procedurii de comitologie, fie nu este nimic greșit și în acest caz nu ne putem juca inutil cu temerile oamenilor și cu îngrijorările justificate ale acestora cu privire la siguranța copiilor lor. Am ascultat și l-am crezut pe dl comisar și observ că acțiunile Comisiei Europene sunt cele necesare.

Dacă mai apar și alte încălcări în acest domeniu, înseamnă că putem sta liniștiți pentru că activitățile de supraveghere a pieței sunt puse în aplicare și dau rezultate. Avem două întrebări: este legislația actualizată

și este supravegherea pieței adecvată? Dacă răspunsul la ambele întrebări este „da”, trebuie să evităm neapărat să dăm naștere unei atitudini populiste și trebuie să explicăm populației că nu este cazul să se îngrijoreze.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Dnă președintă, vă mulțumesc, dle comisar, pentru prezentarea introductivă. Dacă v-am înțeles corect, doriți să vă asigurați că a fost lansat un studiu privind existența efectivă a unui număr prea mare de substanțe toxice în jucăriile copiilor în Germania, după cum arată studiul. Dacă am înțeles corect, aș dori să spun că ideea dumneavoastră este una bună. Este extrem de important să acționăm rapid. Dacă avem vreun motiv să suspectăm că siguranța copiilor noștri este în pericol, atunci trebuie să acționăm. În plus, am aprecia, desigur, dacă Comisia ne-ar putea răspunde aici în Parlament foarte repede, astfel încât să știm dacă aceste afirmații conțin informații demne de luat în considerație. Totuși, aș dori să subliniez faptul că, atunci când este vorba despre agenții emolienți din jucării, există, de fapt, o serie de cercetători care spun că nu există o limită de siguranță. Singurul lucru sigur este să eliminăm cu totul agenții emolienți din jucăriile copiilor. Chiar cred că ar trebui să adoptăm o poziție în această privință și să analizăm dacă ar fi trebuit sau nu să înășprim normele. Nu sunt sigur că normele sunt suficient de bune, chiar și cele din noua directivă privind jucăriile.

Cu toate acestea, există un alt aspect pe care aș dori să îl supun atenției în această privință, și anume că, acum o lună și jumătate, am primit un studiu al Comisiei privind modul în care legislația privind supravegherea pieței a fost pusă în aplicare în fiecare stat membru. Într-adevăr, este corect că fiecare stat membru are sarcina de a asigura că monitorizarea pieței funcționează în mod adecvat. Cu toate acestea, studiul a arătat că, în ciuda faptului că am înășprit normele, numai două state membre au ales să acorde mai mulți bani activităților de monitorizare a pieței. Ar trebui să putem face mai mult decât atât. Avem nevoie de o monitorizare a pieței semnificativ mai bună tocmai pentru a preveni poveștile teribile despre jucăriile nesigure de pe piață. Sper că, prin urmare, Comisia se va asigura că statele membre vor realiza acest lucru.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Dnă președintă, aș dori să mulțumesc dlui comisar Verheugen pentru că a venit aici și ne-a informat cu privire la această chestiune importantă. Avem responsabilitatea imensă de a asigura bunăstarea copiilor noștri și a evita punerea lor în pericol. Aș dori să profit de această ocazie pentru a adresa câteva întrebări cu privire la angajamentele asumate de Comisie în legătură cu negocierile anterioare votului aferent primei lecturi a directivei privind jucăriilor, precum și votului nostru din sesiunea plenară.

Grupurile de partid care au fost implicate în negocieri au convenit asupra eliminării anumitor limite ale nivelului zgomotului pentru că formularea aprobată de comisie conținea niveluri de decibeli. Comisia a spus că aceste niveluri ar putea fi prea ridicate și a promis să elaboreze, în schimb, un standard pe baza nivelurilor maxime de zgomot prelungit și de zgomot scurt. Cât de mult a avansat Comisia în a se asigura că jucăriile nu cauzează deficiențe de auz? Când putem aștepta un standard care stabilește nivelurile maxime de zgomot admise pentru jucării?

Aș dori, de asemenea, să subliniez chestiunea mărimii caracterelor folosite pentru textele de avertizare. Încă o dată, ni s-a spus că aceasta se va rezolva prin standardizare. Care este opinia Comisiei cu privire la normele care ar trebui să se aplice aici? Când putem aștepta un standard care să includă valoarea minimă a caracterelor folosite în textele de avertizare?

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Siguranța jucăriilor este un subiect de mare interes, în special în perioada anterioară Crăciunului, când ne gândim la jucăriile pe care să le cumpărăm celor mai tineri dintre noi. În legislatura anterioară, am pregătit ceea ce, în opinia mea, este o soluție foarte bună pentru a asigura o mai mare siguranță a jucăriilor cu care se joacă copiii noștri. Din nefericire, trebuie să așteptăm să vedem efectele acestor dispoziții. Cred totuși că vor avea rezultate tangibile.

Aș dori să mulțumesc aici serviciilor Comisiei pentru organizarea Toys Road Show (turneul jucăriilor), pentru că este o inițiativă foarte importantă, care ajută întreprinderile să se pregătească pentru schimbările implicate de directivă.

Doamnelor și domnilor, o altă informație mă îngrijorează totuși. La sfârșitul lunii noiembrie, în Statele Unite, Comisia pentru siguranța produselor de consum a hotărât să retragă de pe piață peste un milion de paturi de copii. Un alt milion va fi retras de pe piața canadiană. Un pătuț este un articol de uz cotidian, iar copii intră în contact cu acesta mai des decât, probabil, cu jucăriile. În vederea evaluării operațiunii, aș fi recunoscătoare dacă dl comisar ar putea comenta pe acest subiect. Putem avea siguranța că pătuțurile copiilor disponibile pe piața europeană sunt sigure?

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Dnă președintă, dle comisar, și eu aș dori să vă mulțumesc sincer pentru claritatea din discursurile dumneavoastră. În primul rând, trebuie spus, în general, că directiva privind jucăriile

a generat o îmbunătățire considerabilă a protecției copiilor noștri. Cu toții am abordat-o cu intenția de a elabora cea mai strictă legislație din lume. Cu toate acestea, mulți părinți și bunici sunt acum îngrijorați – după cum spuneți – din cauza studiilor Institutului federal de evaluare a riscurilor din Germania. Trebuie să ne întrebăm acum dacă opiniile și declarațiile institutului sunt corecte. În orice caz, trebuie să analizăm situația în detaliu. Este vorba despre protejarea copiilor noștri.

Aș dori, la acest punct, să vă mulțumesc sincer pentru că ați declarat că doriți să faceți acest lucru. Cu toate acestea, cred că trebuie să acționăm mai rapid. După cum spuneți, rezultatele comisiei științifice vor deveni disponibile abia în prima jumătate a anului viitor. Trebuie să le avem mai curând. Este vorba despre protejarea copiilor noștri. Chiar nu pot înțelege de ce Institutul federal a amânat atât de mult timp pentru a face aceste declarații. Aș dori să subliniez acest fapt aici.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dnă președintă, zeci de situații s-au înregistrat în ultimii ani – 36 numai în anul 2000 – în care copiii au avut nevoie de intervenții chirurgicale imediate din cauza substanțelor dăunătoare prezente în jucării. Reamintesc, de asemenea, acestui Parlament că numai săptămâna trecută a fost publicat în America un raport care susține că o treime din jucăriile aflate în circulație conțin substanțe chimice periculoase.

Ar trebui să înțelegem, prin urmare, că marca europeană de conformitate (CEE) nu este suficientă pentru a garanta siguranța jucăriilor. Aceasta este acordată în urma depunerii unui dosar de către întreprinderea în cauză și nu a verificării preventive și la fața locului a produsului, astfel încât, drept urmare, nu putem presupune că jucăriile sunt sigure.

În consecință, pentru a ne asigura că Moș Crăciun aduce copiilor noștri – nu am copii, dar sper că voi avea într-o zi – cadouri care, după cum s-a menționat anterior, sunt pe deplin sigure și nu cauzează îngrijorare părinților, trebuie să exercităm presiuni asupra statelor membre pentru ca acestea să deruleze mai multe verificări complete și, desigur, să consolideze legislația actuală.

Günter Verheugen, membru al Comisiei. – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, sunt încântat de consensul larg arătat în cadrul acestei dezbateri. Permiteți-mi să fac o observație preliminară. Avem de-a face cu un institut științific, Institutul federal de evaluare a riscurilor din Germania, pe care îl cunosc de ceva vreme din cauza tendinței acestuia de a face anunțuri publice alarmante, fără a informa Comisia sau altă instituție europeană cu privire la descoperirile sale. Vă puteți da seama singuri. Singurul lucru pe care îl știu despre acesta este că finanțarea continuă a institutului din bugetul federal al Germaniei se află în discuție. Probabil aceasta este o explicație a activităților intense ale institutului în domeniul relațiilor publice, din moment ce, evident, acesta nu pune mare preț pe descoperirile făcute, permițându-ne să le examinăm în orice mod considerat ca fiind adecvat.

Totuși – și se pare că am fost înțeles greșit la acest punct – chiar dacă numai citim ceva în presă, tot considerăm respectivul articol drept un indiciu al unor posibile noi descoperiri științifice și am transmis deja acest lucru comisiei științifice. Solicitarea care mi-a fost adresată astăzi de a face acest lucru nu este necesară. În momentul în care primesc un indiciu potrivit căruia este posibil ca noi descoperiri științifice să fie disponibile cu privire la siguranța jucăriilor și valorile-limită pe care le-am stabilit, informațiile sunt trimise comisiei științifice.

Cu toate acestea, trebuie să reiterez faptul că nu vă puteți aștepta de la mine, după cum nici eu nu pot aștepta de la dumneavoastră, să iau o decizie cu privire la dezacordurile dintre oamenii de știință referitoare la metodele utilizate. Nu puteți face acest lucru. Nici eu și nici dumneavoastră nu putem face acest lucru. Nu pot face nimic mai mult decât să spun că problema metodologiei de măsurare a posibilelor valori-limită a fost riguros dezbătută aici în Parlament, în Consiliu și în cadrul Comisiei. În plus, opinia acestui institut german nu este împărtășită de niciun alt institut științific din Europa – nici măcar unul! În cazul în care credeți că sunt obligat să respect opinia unui singur institut și să le ignor pe toate celelalte, atunci spuneți-mi acest lucru și mă puteți mostra. Nu îmi pot asuma această responsabilitate. Niciunul dintre dumneavoastră nu poate face acest lucru. Totuși repet: dacă apar noi descoperiri, procesul va fi lansat.

Dnă Weisgerber, ați spus că procesul ar trebui să se deruleze mai rapid – din nefericire, nu se poate derula mai rapid. Acestea sunt aspecte științifice foarte complicate. Sunt necesare teste. Probabil nu știți, dar sunt necesare mai multe teste pe animale, de exemplu, pentru a putea verifica acest tip de afirmație. Nu puteți forța oamenii de știință să facă descoperiri într-o perioadă de timp specifică. Îmi pare rău, dar nu este posibil. Prin urmare, trebuie să vă solicit pur și simplu să fiți mulțumiți când vă spun că, după cum ne-a comunicat, până la jumătatea anului viitor, comisia științifică ne va putea furniza rezultate întemeiate și că sigur va acționa în acest sens. Pe baza acestor rezultate, Comisia va pregăti imediat noi propuneri, în cazul în care se dovedește existența unor noi descoperiri. Sper că am clarificat chestiunea.

Dle Creutzmann, principiul folosirii celui mai redus risc posibil este valabil. Nu am nevoie de ajutorul Institutului federal de evaluare a riscurilor pentru a afla acest lucru. Cerințele pe care le-ați obținut de aici sunt, așadar, respectate.

Dnă Rühle, spuneți că ar fi trebuit să anunț presa mai devreme. Veți fi surprinsă să auziți că am făcut exact acest lucru. După cum nu cred că ceea ce am spus aici, în această seară, în Parlament, va apărea în mass-media europeană și, în special, în cea germană, nici declarația mea reală și, cred, calmă a faptelor nu a fost acceptată de mass-media germană. Cu toate acestea, am emis declarația necesară și am explicat aspectele chestiunii. Aș fi fericit să vă pun la dispoziție textul.

Dnă Davidson, avem cea mai strictă legislație din lume. Ne putem mândri cu aceasta. Această Comisie nu își va permite să fie depășită de oricine din lume în ceea ce privește asigurarea celui mai ridicat nivel posibil de siguranță a jucăriilor.

Dnă Schaldemose, nu pot decât să fiu de acord cu dumneavoastră și să spun că responsabilitatea statelor membre cu privire la supravegherea pieței nu trebuie pusă sub semnul întrebării. Sunt pe deplin de acord cu dumneavoastră cu privire la faptul că aspectul punerii în aplicare este esențial aici. Și în această privință am realizat pregătirile adecvate.

Ultima întrebare, din partea dnei Hedh, este foarte importantă. În ceea ce privește standardele pentru diferite domenii, ați menționat două exemple, unul dintre acestea fiind sursa zgomotelor. Instrucțiunile relevante au fost trimise organizațiilor europene de standardizare. Totuși, în ceea ce privește standardele, situația nu este diferită de cea a oricărei alte activități științifice. Nu vă puteți aștepta ca acestea să fie disponibile într-o săptămână sau într-o lună ori chiar în câteva luni. Durează. Cu toate acestea, toate standardele despre care am discutat se află în derulare și vor fi puse la dispoziție în timp util și ne vor permite să efectuăm o comparație exactă a produselor, precum și să consolidăm activitățile de monitorizare a pieței.

Mai există un ultim punct pe care aș dori să îl abordez. Scaunele pentru copii, care au fost menționate aici și în privința cărora au existat unele probleme de siguranță în SUA, nu sunt jucării. Prin urmare, nu se încadrează în domeniul de aplicare al directivei privind jucăriile, ci, mai degrabă, în cel al directivei privind siguranța generală a produselor. Nu trebuie să ne ascundem de americani în această privință. Sistemul pe care îl avem în Europa privind siguranța generală a produselor s-a dovedit în continuare valoros în ultimii câțiva ani. În cazul în care produse nesigure apar pe piața europeană, putem presupune de acum, cu un anumit grad de certitudine, că toate celelalte state membre și Comisia vor fi efectiv informate cu privire la aceste produse și că se vor lua măsurile adecvate.

Președintă. – Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Jim Higgins (PPE), în scris. – Salut faptul că noua Directivă nr. 2009/48/CE privind siguranța jucăriilor va intra în vigoare în 2011, deși este regretabil că directiva nu va intra în vigoare pentru Crăciunul 2010, când majoritatea jucăriilor fabricate sau importate în UE vor fi vândute. Sper că statele membre vor considera adecvat să transpună toate elementele importante ale acestei directive înainte de termenul final de aplicare, astfel încât să asigure liniștea părinților, în calitate de consumatori.

Artur Zasada (PPE), în scris. – (PL) Profitând de această dezbatere, aș dori să atrag atenția asupra nevoii de îmbunătățire a funcționării registrului Uniunii Europene pentru accidente consumatorilor, care anticipează, printre altele, colectarea de informații referitoare la accidente și vătămări corporale cauzate de utilizarea de diverse produse destinate copiilor. Registrul ar trebui să fie un element important al mecanismului sistemului de protecție a consumatorilor, inclusiv a celor mai tineri și mai neajutorați. Din nefericire, potrivit unui expert din cadrul Comisiei tehnice privind produsele pentru copii și siguranța jucăriilor ce aparține Comisiei pentru standardizare din Polonia, schimbul rapid de informații între statele membre și Comisia Europeană cu privire la produsele care prezintă riscuri, precum și măsurile adoptate în anumite țări în vederea prevenirii sau restricționării intrării acestora pe piață nu funcționează încă în mod satisfăcător. Aș dori să solicit investigarea completă a acestei chestiuni.

20. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

21. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost suspendată la ora 22.50)